

KALKI
18.10.87
பு. 2.

கல்கி

தீபாவளி
ரீலீஸ்
திரைப்படங்கள்

குமரன் சில்க்ஸ்

பட்டுப் புடவைகளுக்கு பெயர் பெற்றது

12, நாரேஸ்வரன் சாலை,
(பன்னல் பாக் எதிரில்)

தியாகராஜ நகர், சென்னை 600 017.

போன் : 463544 / 463278

எமக்கு மேற்பெய்தும் கிளைகள் கிடைப்பது

தீயவன் தலைஸ் திரைப்படங்கள்!

அலகம்:

இளையராஜா மூட் அவுட்!

மணிதன்

ஏ வி எம்., ரஜினிகாந்த், எஸ். பி. முத்து ராமன் தாம்பிளேஷனில் வரும் படம் என்பதால், இது இன்னொரு வறக்கமான மசாவா வாகத்தான் இருக்கும் என்பது ரசிகர்களின் எதிர்பார்ப்பு—ஹீரோயின் ருபினி, திருடன் ஒருவன் மனம் திருந்துவதுதான் கதை. இளையராஜா, இசையமைக்க மாட்டேன் என்று ஏதோ மூட் அவுட் ஆகி மறுக்க, இசையமைக்கும் வாய்ப்பு சத்திரபோஸுக்குப் போனது.

இறக்குமதி ஹீரோயின்

நாயகன்

மெனன ராகத்துக்கு விருது வாங்கிய மணிரத்தினம் கருவாக்கும் இந்தப் படம், ஏக எதிர்பார்ப்புகளைத்தூண்டி விட்டுள்ளது. பம்பாயிலிருந்து இறக்குமதியான சரணயா தான் ஹீரோயின். சென்னைலிருந்து வேலை தேடி பம்பாய் போகிற இவளுவின் கதை மூன்று வெவ்வேறு விதமான பாத்திரங்களில் நோன்றுகிறார். கமல், 82 ஆம் வருஷத்திலிருந்து 86 வரை கதை நடப்பதால், 82 ஆம் வருடம், பதிவு செய்தால் எப்படி இருக்குமோ அதே பாணியில் ஒரு பாடல் வருகிறது! இந்தப் படத்தில் வசனகர்த்தா வாக அறிமுகமாகிறார் பாவகுமாரன்.

தமிழ் நடிகைகள்.

பூக்கள் விரும் தூது

ஜீனியின் கணவர் ஸ்ரீதர் ராஜனின்

* உறுவன் மசம்

* நாயகன்

* நாயகி

இலக்கத்தில் தயாராகியுள்ள படம், மோனிஷாவுக்கும் சிறந்த நடிகை விருது வாங்கித் தந்த 'நக்ஷத்ரங்கள்' மலையாளப் படத்தில் தமிழ் வாரிப்பு. மலையாளத்தில் நடித்த பாதிரித்தான மோனிஷா தமிழிலும் ஏற்று நடத்துள்ளார். இரண்டு பெண்கள் ஒரே ஆணைக் காதலிக்க, முடிவில் காதல் நிறைவேறுது போவதுதான் கதை.

மனம் மாறிய நதியா

இனிய உறவு பூத்தது

புதிதில் - இளையராஜா கம்பிசினேஷனில் நதியா, கரேஷ் நடித்துள்ள படம். பாலு மகேந்திரா படத்தில் முன்னர் கர்ப்பினி வேடத்தில் நடிக்க மறுத்த நதியா, இதிலே கர்ப்பினியாக நடிக்கிறார். தம்பிகளுக்குள் மனஸ்தாபம் ஏற்படுவதைப் பற்றிய கதை. 'நெலவல்லி பாடிஸ்' என்ற ஆங்கிலப் படத்தின் டைட்டில் பாடல் பாணியில் இளைய ராஜாவின் இசையமைப்புப் பாடல் துள்ளி எழுகிறார்கள். 'காதலிக்க நேரமில்லை' பரணியில் தற்காலக் குழந்தையின் ஒரு படம் எழுகிறார் டைரக்டர் புதிதில்.

* பூக்கள் வீழும் தது

ரேக்னா ரேஸ்-க்காகவே...

உழவன் மகன்

இரட்டை வேடத்தில் விஜயகாந்த் நடித்துள்ள ஒரு பிரம்மாண்டமான தயாரிப்பு. ராஜிகா, ராதா இருவரும் ஹீரோயின்கள். (ராதா கமர்ச்சியராய் நடித்துள்ளதாய் சினிமாத் துறையில் கிசுகிசுப்பு) மாட்டுக் கார வேலன் பாணிக் கதை. கிராமத்தில் தம்பியைக் கொன்றவர்களை, அண்ணன் பட்டணத்தில் பழிவாங்குகிறான். கணம் விழிகள் யூனிட், சிரத்தையுடன் பணியாற்றி யுள்ள இந்தப் படத்தில் இரட்டை விஜய் காத்த வரும் 'மாஸ்க்' ஷாட்சனும், ரேக்னா

* புயல் பாடும் பாட்டு

ரேஸ் காட்சியும் தீர்ச்சியும் பாராட்டும்படி இருக்கும் என்பதில் 'ரஷ்' கவியைப் பார்க்க ஒருவர்.

தலைகாட்டும் புன்மிகள்

மனதில் உறுதி வேண்டும்

மெ. பி. யின் ஸ்டரீஷியில் உறுதி எனக்கு முக்கியத்துவம் தந்து எடுக்கப்பட்டிருக்கிற படம். வாழ்க்கையில் விரக்தியடைந்த பெண், எப்படி வாழ்க்கையைத் துணிச்சலுடன் சந்திக்கிறாள் என்பதுதான் கதை. ஸ்ரீபிரியாவின் தயாரிப்பு, முன்கொ சாத்தியின் தயாரிப்பு என்று இரண்டு புதுமுகங்கள் அறிமுகப்படுத்தியிருக்கிறார்கள் ஸ்டரீஷியில் பாவச் சத்தி. கமல், ரஜினி, விஜய்காந்த், சந்திராஜி என்று பிரபல புன்னிகள் பலர் தலைவைக்காட்டுகிறார்கள்.

* இயக்கம் வருங்காலத் துணிகள்

ராஜ் கவுண்ட்ருக்கு ஜோடி சேர்தா, மகா கவி பாரதிவாரின் கண்டலில் வேற்று ஜாதிக் கிறுவனம் பூஜாவுடன் போட்டும் பிராமணனுக்கும் புரட்சிக் கதை. ஒரு நாடகப் போட்டியில் பரிசு வாங்கின கதையாம் இது. காதலும் கண்டு. வைரமுத்து பாட்டுமுது ஜில் நான் இசையமைக்க மாட்டேன் என்று இளையராஜா முரண்டுபிடிக்க. எனக்கு வைரமுத்துதான் முக்கியம் என்று சொல்லி, தேவெந்திரன் இசையமைக்கச் சொன்னார் பாரதிவார்தா. கதை புன்மிகுனின் போது நம் சீடர்களான பாக்ஷராஜ், ரங்கராஜ், மயிரபாவா, மணிவண்ணன் ஆகியோரை ஆம் அழைத்து வைத்துக் கொண்டு சீரியராய் அவசியமிருக்கிறார் பாரதிவார்தா.

அரை சதம் காணும் பிரபு

இயர்கள் வருங்காலத் துணிகள்

மேடையிலிருந்து திரைக்கு வந்த இன் ஒரு ஸ்டரீஷியை வெள்கட்டின் படம்.

கீண்டும் பரபரப்பு...

சட்டம் ஒரு விசையாட்டு

தீடுக்குத் தண்டனை அடுத்து கல்கோர், என். ஏ. சத்திர கோர் இதைத்து ஒருவாக்கியுள்ளது. விஜய்காந்த்தான் ஹீரோ, ஹீரோயின் ராதா. இப்படம் அரசியலிலும் சட்டத் துறையிலும் மறுபடி ஒரு பரபரப்பை ஏற்படுத்தும் என்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது.

வைரமுத்துவே வேண்டும்!

வேதம் புதிது

சாருநாச ஸ்ரீரின் மகன் அமலா, சத்ய

* சட்டம் ஒரு விசையாட்டு

மணிவன் னானிஸ்

அப்பா, அம்மா பிரச்சனை

கல்யாணக் கச்சேரி

மணிவன் னானிஸ் டைரக்டரில் ஒரு வாகியுள்ள ஒரு காமெடியப் படம் அரஜுன்

* இளம் உறவு பூக்கள்

—இளவரசி ஜோடி. இந்த இளம் ஜோடியின் அப்பா, அம்மாக்களால் எத்தனை பிரச்சனைகள் முளைக்கின்றன என்று நகைச்சுவையால் வளர்கிற கதை.

குணசித்திர 'சில்க்'

பூவுக்குள் பூகம்பம்

தீயாவதிற்கு வரும் என்று எதிர்பார்க்கப் படும் இந்தப் படத்துக்குக் கதை, இரைக்கதை, டைரக்டரின் எல்லாம் — தியாக ராஜனே. தயாரிப்பாளரும் அவரே. ஒரு ராஜ்யவ அதிகாரியின் வாழ்க்கை பற்றிய கதை. குடும்ப சென்ட்ரிமென்டுகளும் உண்டு. சென்னை தவிர ஆக்ரா, தில்லி, ஸ்ரீரங்கப் போன்ற பல இடங்களிலும் உள்ள இந்திய ராஜ்யவ முகாம்களில் படப்பிடிப்பு நடத்தப்பட்டது. கதாநாயகி: மார்வதி என்ற பம்பாய்ப் புதுமுகம். பல வருடங் களுக்குப் பின் சரோஜாதேவி நடிக்கும் நயிம்ப் படம்! சிலுக்குக்கு இதிலே குணசித்திர வேடமாள்!

பா. ராஜன் பாணி நகைச்சுவை

ஆபுக நூறு

இதிலே பாண்டியராஜனுக்குக் கிராமத்து

இவர்கள் வருங்காலத் தூண்கள், படத்துக்கு இசை டி. ராஜேந்தர். கல்யாணி மாணவர்கள் எப்படி அனுவதிய கலாட்டாக்களால் வாழ்க்கையைப் பாழடித்துக் கொள்கிறார்கள் என்று சொல்லும் வழக்கமான கதை. ஜெய்சங்கர், பிரபு, அம்பிகா இதில் நடித்துள்ளனர். பிரபுவுக்கு இது ஜம்பதாவது படமாம்.

பாண்டியனத்துக்குப் பிறகு...

புயல் பாடும் பாட்டு

பிராணுயாமம் என்ற மலையாளப் படம் தமிழில் கல்கெரிஸ் பொறி பறக்கும் வசனத்தில் உருப்பெற்றுள்ளது. டைரக்டர் மணிவன் னானிஸ். இது பாண்டியன் ரோஜாக்களின் இரண்டாம் பாகம். பாண்டியன் ரோஜாக்களில் கடைவியில் பத்திரிகை ஆசிரியர் இறக்க, அவர் தங்கை, பத்திரிகையின் ஆசிரியர் பொறுப்பேற்பது திணைவிருக்கும். பா. ரோஜாக்களில் நங்கை பாத்மிரத்தில் நடித்த நளினி இதில் நடிக்காததால், ராதிகா அந்த வேடத்தை ஏற்றுள்ளார். போதைப் பொருள்களுக்கு அடிமையாகும் மாணவர்களைப் பற்றி ராதிகா பத்திரிகையில் ஒரு புலனாய்வுக் கட்டுரை எழுத, மாணவர்கள் சல்பென்டு செய்வப்படுகிறார்கள். அதற்குப் பழிவாங்கும் எண்ணத்துடன், ராதிகாவை மாணவர்கள் கடத்திக் கொண்டு போக, அவர்களை ராதிகா திருத்தும் திருப்பங்கள் திறந்த-கதை.

டாக்டர் ரோல், ஜவுளிக் கடைக்கார பாண்டியன், பண்டை வீட்டு வேலைக்காரி ரஞ்சனி ஆகியோருக்காகப் பா. ரா. தியாகம் செய்கிறார் தங்காநிலை, மியூஸிக் டி. ஆர். ஏட்டிக்கி போட்டியில் மொபெட்டை வைத்துக் கொண்டு நடத்திய போல் இதிலே சைக்கிளை வைத்துக் கொண்டு சுத்தடிக்கிறார் பாண்டியராஜன்.

சாராவம்தான் ஹீரோ. இது எப்படி சமுதாயத்தைப் பாதிக்கிறது என்று காட்ட, டாகு மெண்டரி வாடை இல்லாமல், ஜனரஞ்சக மசாலாவோடு எடுக்கப்பட்ட படம் ராம ராஜன், திகாந்தி ஜோடி, செந்தில், ஜனக

* ஆயுதம்

* கல்யாணக் கதிரை

* முடிக்குத் துன்பம்

* நேரம் நல்லா இருக்கு

வி. வி. இ. பி. கதாநாயகன்

நேரம் நல்லா இருக்கு

இன்றைய ஆரசியின் வி. வி. இ. பி. யான ஒருத்தர் புற்றின படம் ஆமாம், கன்னச்

ராஜ் நகைச்சுவை. இந்தக் குறைந்த பட்ஜெட் படத்தில் தேவர் ஸ்டைலில் ஒரு மாடும் உண்டு!

— மெனஷ்மி

மேலட்டையில்: "நாயகன்" திரைப்படக் காட்சிகள்.

வண்ணப்படங்கள்:

முரளி கரேஷ்

ஆதிப்பனர்க்குச் செல்லும் பெண்கள், கையில் கல், கம்பு ஆகியவற்றுடன் தான் செல்கிறார்கள். இவ்வாறிட்டால் வழியில் மேயும் பன்றிகள் அவர்களைக் கீழே தள்ளி விடும்!

(தினமலர் 25.9.87)

- தாக்குதல் - 16. பெ. கருமுகு.

கேரளாவில் பள்ளி, கல்லூரி, கோவில் ஆகியவை இருக்கும் இடங்களிலிருந்து நாளாறு மீட்டர் தள்ளித்தான் சாராயக் கடைகள் இருக்க வேண்டும் என்ற விதியைக் கேரள அரசு தீக்க உத்தரவிட்டது. இதைப் பல சமூக அமைப்புகள் எதிர்த்தும் தனது உத்தரவை வாயால் பெற முயற்சிவிட்டது அரசு. எனவே முன்வை முன்னால் தான் எடுக்க வேண்டும் என்று நிலைத்த கேரள சட்டக் கல்னூரி மாணவர்கள் கல் லூரிக் கட்டி நிற்கும்படியே சாராயக் கடை, நிறைக்க அனுப்பி தரவேண்டும். இவ்வாறிட்டால் காவலனரவற்ற சன்னலிலிருந்து மேற்கொள்ளுவோம் என்று அரசுக்கு எழுதியுள்ளார்கள்.

(தினமலர் 18.9.87)

- கொப்பம்பட்டி. க. ஜெயக்குமார்.

(விடுதலை தளத்தில் அந்த உத்தரவு, மாணவர்கள் இக் அறிவிப்பு நடந்து பள்ளி யோரட்டம் கரணமாக இப்போது காவல் பெறப்பட்டுவிட்டது.

- ஆ.ப.)

குதிராத்தில் வறட்சியைப் பார்ப்பதில் உறுப்பினரும் செல்த பிரதமர் ராஜீவ், மிதிப்பது என்னுமிடத்தில் துத்து கொண் முருந்த தியாரணப் பணிகளைப் பார்த்து, "எத்தனை நாட்களாக இந்தப் பணி துத்து கொண்டு இருக்கிறது?" என்று குதிராத் முதல்வர் சொந்திரிபிடம் கேட்டார். அதற்கு முதல்வர், "நான்கு மாதங்களுக்கு" என்றார். பிறகு அதே கேள்வியை ஆங்கு

வேலை செய்து கொண்டிருந்த ஒரு பெண் மணிபிடம் ராஜீவ் கேட்டபோது, "நான்கு நாட்களாக..." என்று பதில் வந்தது. பிறகு முதல்வருக்கு ஏற்பட்ட தர்மசங்கடத்தைச் சொல்வதும் வேண்டுமா?

(டைம்ஸ் ஆப் இந்தியா 23.9.87)

- அகமதாபாத் - 13. என். டி. ராஜன்.

பேர்தேர்தல் திறுவதை தலைவர் காரல் பெர்க்கும் மற்ற அதிகாரிகளும் தில்லி வந்தபோது, பத்திரிகையாளர்களுக்குப் பேட்டியளித்தார்கள். அவர்களிடம் கேட்கப் பட்ட முதல் கேள்வி, அடுத்த கேள்வி, அதற்கடுத்த கேள்வி என்று ஒவ்வொரு கேள்விக்கும் ஒன்றும் கூறுவதற்கில்லை என்பதே தான் அவர்களுடைய பதிலாக இருந்தது.

(தினமலர் 22.9.87)

- சென்னை - 21. டி. ராஜேந்திரன்.

முன்பு போலீஸ்காரராக இருந்து டில்லியில் செல்லப்பட்டு, பிறகு அரசியல் வாதியாகவும் தற்போது சென்னைக்கு புரீசர் வாரியத்தின் தலைவராகவும் உள்ள ஜெப்பி யார், தனது பெயரிலுள்ள IFK என்ற மூலியு ள்முத்துக் களம் தீதி (Theatre) அமைதி (Peace), புரட்சி (Revolution) ஆகியவற்றைக் குறிப்பன என்று சொன்னார்.

(இந்தியன் எக்ஸ்பிரஸ் 21.9.87)

- சென்னை - 39. சி. தெ. இளமுருகன்.

ஆமெரிக்காவிலுள்ள இந்தியத் தூதரான பி. என். கவுல் பெயருக்கு ஒரு பெரிய பார் சல் வந்தது. அதில் பெயருக்கு இருக்குமோ என்று சந்தேகப்பட்டுப் போவீலாரை அழைத்துத் திரைத் திரைப் பார்த்தபோது, ஐயாநூர்வால் தேருலின் படம் இருந்தது!

(தினத்தந்தி 20.9.87)

- செங்கல்பட்டு - 1. ஆர். சாம்பசிவம்.

"மகாத்மியில் இருந்து கைகளை நதி வளர நிகழின இரண்டே வேண்டும் என்று வலி வலுத்தியுள்ளோம். இதுபற்றி ஆராய ஒரு குழுவும் அமைக்கப்பட்டுள்ளது. இந்தத் திட்டத்தை அமல்படுத்தினால் 305 டி. எம். சி. வரையில் நமக்குக் கடுகலாகத் தண்ணீர் கிடைக்கும். இதோடு, மேற்கு நோக்கிப் பாலும், ஆறுகளின் தகிழ்க்ந்திருக்கும் திருப்பி விடுவது பற்றி ஆராயவும் ஒரு குழு அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது!"

(அமைச்சர் கே. கே. எஸ். எஸ். ஆர். ராமன்)

சத்திரம், தினமலர் 20.9.87)

- விசுவநாத். ஜி. பாலசுப்பிரமணியம்.

பேர்தேர்தல் அமைவதும் மீண்டும் கைவந்ததும்

சத்திரம் சமஸ்கிருத பத்திரிகை

கம்பிரமான நோற்றத்துடனும் மிகுக்குட
னும் இருக்க வேண்டும் என்பதை ஊக்கு
விப்பதற்காகச் செங்கல்பட்டு கிழக்குப்
பகுதிய் போலீசாருக்கு மீசை வளர்ப்புப்
போட்டி நடத்தப்படவுள்ளது. இந்தப்
போட்டி அறிவிக்கப்பட்டதிலிருந்து போலீ
சார் ஆர்வத்துடன் மீசை வளர்த்து வருகின்
றனர். ஏற்கெனவே பெரிய மீசை வைத்திருந்
தவர்கள் அதற்கு நெய் போன்றவற்றைத்
தடவி மேலும் முறுக்கேற்றி வருகின்றனர்.

(தொடர்ந்தி 27.9.87)

— சென்னை - 83.

எஸ். தங்கராஜ்.

(தற்போது இந்தப் போட்டி நடந்து மிகவும் வசூல்
கம்பட்டு விட்டன. — ஆ-4)

மீமிடிக அமைச்சர் திருநாவுக்கரசு திருப்
பதி வெங்கடாஜயபதிக்குக் 'சல்யாண
உற்சவம்' நடத்துவதற்காக இரண்டாயிரம்
ரூபாய் கொடுத்து டிக்கெட் வாங்கினார்.
அப்போது தமது இரண்டு மனைவியரும்
இருக்க வேண்டுமென்று விரும்பினார்
அமைச்சர். அதற்குத் திருப்பதி தெவன்தான்
அதிகாரிகள் இன்னொரு ஐந்தாய் ரூபாய்க்கு
டிக்கெட் வாங்கினால்தான் இரண்டாவது
மனைவியையும் கூட இருக்கச் செய்ய முடியும்
என்று சொல்லவே, அமைச்சரும் ஒப்புக்
கொண்டு வாங்கினார்.

(இந்தியன் எக்ஸ்பிரஸ் 6.9.87)

— சென்னை - 8.

கமலா.

பிரத்யோ ம. வி. வித் மதுவிலக்குப் பிர
சாரம்! தமிழக அரசு ஏற்பாடு!

(தொடர்ந்தி 26.9.87)

— சென்னை - 45.

ஜெ. தாசிம்மன்.

கடந்த இரண்டு போலீசார் இடையிலான
கடைப் பத்துப் போட்டி கோவையில் நடத்
திது. அதில் அதிகாரிகள் அணி ஒன்று.
மற்றது ஜூனியர் அணி. அதிகாரிகள் அணிவி
லிருந்த விளையாட்டுத் திறமை மிக்க பல
அதிகாரிகளும் பாண்டியான்களாக கட்
கார்த்தவிரட்டால், எஞ்சியிருந்த இன்ஸ்
பெக்டர் ஜெனரல் ஸ்ரீபால், கோவை
குப்பிரெஸ்டென்ட் பால்கர் ஆகிய இரு
வரைத் தவிர மற்றவர்கள் விளையாட்டில்
அத்தனை திறமை இல்லாதவர்களாகவே
இருந்தனர். எதிர்க்கு விளையாடிய ஜூனியர்
அணியோ ஏற்கெனவே திறமை மிக்க
அணி. இத்திலையில் ஜூனியர் அணிக்
கென்றி வாய்ப்பு அதிகம். எனினும், அது
தொற்றுப் போவது. காரணம், மேலதிகாரி
களுக்குத் தீர்ப்புத்தேடி வழக்கப்பட்ட போலீ
சார், விளையாட்டிலும் மேலதிகாரிகளை
ஜெயிக்க மனமின்றியே விளையாடியது
தான்!

(இந்தியன் எக்ஸ்பிரஸ், 19.9.87)

— சிறுமுனக. ஏ. வெங்கடாம்பலன்.

வாழ்த்துக்களும்

"பெரிய வயதிலே வாழிப்பதிலிருக்கும்
கடம் பழைய 'ராக்கெட்'யில் ஆடுவதால்
கிட்டுகிறது" என்று ரமேஷ் கிருஷ்ணன்
ஒரு முறை.

டெலில் - கடம் அரைவிறுதிப் போட்டி
யில் ரமேஷின் ஆட்டம், இளைய சங்கீதம்
போல்தான் இருந்தது. இசைக்கே கடிய
ஒலிதான், ஒலிப்பு, கவிவுகள், அதிர்வுகள்,
தானகடி, வேகம் எல்லாம் அமையப் பெற்
கிருந்தன. அவரது ஆட்டத்தில் ரமேஷ் கிருஷ்
ணன் எதிர்க்கு ஆடிய மஞ்சர் மற்றும் பிடஸ்
ஜெரால்டு ஆகியோருக்குத்தான் நன்றி
சொல்ல வேண்டும். ரமேஷ்-க்குள் ஒளித்து
கொண்டிருந்த அபரிமிதமான திறமையை
வெளிக் கொணரும் வகையில் ஆடியவர்தான்
அவர்கள் தான்!

டெலில் கொடுமை இருவிராட்டத்
தில் இந்தியாவை இடம் பெறச் செய்த
ரமேஷ் - விஜய் ஆகிய இருவரையும்
வாழ்த்துகிறோம்.

**ஸ்ரீராம் சேமிப்பில் சேருங்கள்
சிறப்பும் பரிசுமாய் வாழ்வுங்கள்!**

ஆக்டோபர் 31 க்குள் புதிய டெபாலிட் செக்ஸ் வாரியத்தை
உருவாக்க அரசாங்கம் முன்வருகிறது.

[illegible]

புதிதாக ஆரம்பிக்கப்படுகின்ற புதிய பிள்ளை!
 உலகமெங்கிலும் நடப்பதெல்லாம் செல்லுதலைப் பற்றி
 இப்படி ஓர் உலகம் !

பெயர்: **பெரியசாமி** , பிறப்பு: **1945** , இப்பொழுது: **பெரியசாமி** ,

1) சிதம்பரம் மற்றும் சிறீரங்கம் இடம்பாசிட்டிலும்

[அந்தரப்படுதி குறைந்தபட்சம் மொத்தம் ரூ. 5000/-]

* தற்போதுள்ள பெயரிடீதாரர்கள்
25,000க்கு மேல்.

உட்பிரதி தொழகமேயா ரு. ரு.
தொழகம் மேல்.

* வெப்பநிலை மாற்றத்தி் ஆகும்புக்கு
T0-க்கு மேல்.

[illegible]

* தனியாக ஒரு பத்திரம் சந்தாசக வியாபாரத்தில் ஈடுபடுத்தியுள்ள தெரவாக ஆ. 18 தேரடி கருமேலி

பெயர் கூலி	மாநா மாநா வட்டி பெற	6 மாதங்களுக்கு 9.75 முதல் வட்டி பெற	பெயர் முதலமைப்பு போது வட்டி பெற
1. அனாதி	14.0%	14.5%	15.0%
2. அனாதி கள்	14.0%	14.5%	16.9%
3. அனாதி கள்	14.0%	15.0%	18.5%

பரிசு : வியாஸிப்பததாம் பிழை ஆழிவு என்னக்கொள "புறம் அயவது 'தூதிரியன் குருகிப்
(Indian Country) என்னும் பெயர்சொன்ன கணம்வந்தகலை நடை.

புல்தொழில் துறை அமைச்சர் அக்டோபர் 31 அன்று கூட்டம்.

வினாக்கள்: செவ்வாய் 19.12.2012

கிழப்பத் திட்டம்
உங்களை வெடிகளால்
57 மாதங்களில்
இடையாளப்படுத்தும்!

ஸ்ரீராம்
இன்வெஸ்ட்மென்ட்ஸ்

[illegible][illegible]

புதிராம் ஸௌராசி உங்களது பணராசி.

எம்.ஜி.ஆர் அமரர்க்காவிரிசூக்தி எப்போது வருவார்?

* கிஸ்ரி, சென்னை - 19.

? எதிர்ப்புத் தீயவர்களிடமே உள்ள ஒத்துமையின்மை; எழும் போராட்டக் குழுக்களிடமே நிலவும் ஒத்துமையின்மை - என்ன வித்தியாசம்?

! இங்கு துணதாயகம் காணாது; அங்கு மனிதாபிமானம் மடிவதோ.

* ஆர். எஸ். இராசன், சீர்காழி.

? ஒரு சினிமா நட்சத்திரத்துக்குத் தரப்படும் மரியாதையை ஒர் எழுத்தாளனுக்குப் பொது மக்கள் காட்டுவதில்லையே?

! முன்னவர் நாட்டை ஆளக்கூடிய அபாயம் இருப்பதால் முன்னொச்சிக்கவையாக நடந்து கொண்டிருக்கள். அது கெட்டிக் காரத்தனம்தானே!

* கே. ஜி. எம். பழனிச்சாமி, பெங்களூர்.

? 'வி. பி. எம் ஒரு மெழுகுவர்த்தி போல; வினாவில் அனைத்து விடும்' என்கிறார். எச். கே. எல். பகத்?

! இத்தியானை இன்று சூழ்ந்துள்ள இருளை விரட்ட நல்லிடம் உள்ள ஒரே ஒளி அந்த மெழுகுவர்த்திதான். அதையும் கரைந்து அந்நாயுள் முன் மக்கள் வீழித்துக் கொண்டுவருவது, கரைந்து அந்நாயுறையும் சரி, சாதி அந்நாயுறையும் சரி, எல்லாம் சரி (இதற்கும் வாய்ப்பு இருப்பது நிதர்சனம்) மெழுகுவர்த்தியின் பணி எப்போதும் போற்றுதற்குரியதாகவே இருக்கும்.

* ஆர். கே. விக்கேஷன், மேலகிழங்குண்டிபுத்தூர்.

? பாக்யராஜ் தி. மு. க. விளம் டி. ராஜேந்தர் அ. தி. மு. க. விளம் இன்னதால் எப்படிவிருக்கும்?

! டி. ராஜேந்தர் 'கவிஞரை விட்டால் மாட்டேன்' என்றும் பாக்யராஜ், என்னுடைய கதைத் தலைப்புக்கு உள்ளர்த்தம் கற்பிக்காதீர்கள்' என்றும் அறிக்கை விடுவதற்குப் பதிலாக, 'எம். அ. தி. மு. க. வில் இளைத்தேன்' என்றும், 'எதற்காகத் தி. மு. க. வில் சேர்த்தேன்' என்றும் விளக்கமளித்துக் கொள்ளுங்கள்!

* எம். இராசன், மேலதுறை பன்னி.

? 300 வது ஆண்டில் அடிபெடுத்து வைக்கும் மாநகராட்சிக்கு உங்களைப் பாராட்டுரை உண்டா?

! வயசாவதுயட்டுமொழைவையாவினிடாது, இன்றைய மாநகராட்சியில் பாராட்டிப்

* காகம்மா பங்குண?

* அ. தி. மு. க. வில் இளைத்தேன்?

பெரும்படி பிரயாசமாக ஒன்றுப் பக்க மில்லை. ஆனால் 300 வது ஆண்டு மன்னும் போது கடந்த காலத்தையும் திரும்பிப் பார்க்கிறோம். மறுக்கும் பரிசாட்டு திறை உபேசனம்.

* க. தியாகராஜன், தென்வேலி.

1. பிரதமரின் இன்னங்கூட தீவிரமாகக் கண்டுபிடிக்கப்பட்டிருக்கிற ரூபாய் மதிப்பின் பற்றி...

1. திருமயூர். நேரமயூர் கனம் பிரதம ராஜ்யம் அங்குக்கு வாகனம் வேண்டுகிறீர். அவரது திருமயூர் நேரமயூர் அங்குக்குக் கொண்டுவிட்டுக் காப்பாற்றும். திருமயூர் நேரமயூர் இல்லாத பிரதமராஜ்யம் அங்கு எத்தனை யாகவுள்ளது. திருமயூர் காப்பாற்ற முடியாது. அது கடவுளிடையே ஏமாற்றப் பார்ப்பது போலாகும். எனவே இதுபோன்ற யாகங்கள் வேண்டிதான்.

* எம். காமராஜ், திருச்சி - 3.

1. ரிசைவன்ஸ் கிரிக்கெட் போட்டிக்கு ஆட வந்த வீரர் களை நாம் நாட்டுப் பெண்கள் காரை வணிகத்துவாரணம் தமது பண்பாட்டுக்கு உகந்ததா?

1. பண்பாடு நாட்டுக்கு தாது வித்தியாசம் படுகிற ஒன்று. நாம் கையில் எடுத்துச் சாப் பிடுகிறோம். அங்கு நாட்டு விருத்திகள் வந்தால் அங்கு நம்மோடு சேர்த்து வைத்துச் சாப்பிடுவோம். பண்பாடு ராமச்சந்திரன், சிப்பன் பிழங்கு வறுமையான கேக்கில் மெழுகு வந்தி னாதி அரிசைத்து தவறு விளக்கென்றி இருக்க வேண்டும் என்று வாதாடலாம். ஆனால் இத்தகைய பண்பாடு களைக் கண்ட ஆப்பிரிக்கா இத்தியர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் இதை வரவேற்று மகிழ் வார்கள். அது போலத்தான் இதுவும். பாதி அணிவித்ததால் மனதுவனாகிக் கொண்டே விட்டதா அந்தநிலையில். நல்லாய் தீயுத்த நிலைப் போனால் பெண்கள் உங்களுக்குப் பூமாலை அணிவித்துத்தான் வரவேற்பார்கள். தப்பித்தும் பண்ணிக் கொள்ளுங்கள்!

* இ. மணி, புத்தளம்பட்டி.

1. எம். ஜி. ஆர். அமெரிக்காவிலிருந்து எப்போது வருவார்?

1. உடம்பு குறைவாகும்.

* க. அப்பாடி மஜித், திருமயம்.

1. தமிழக முதல்வர் நாட்டு மக்களுக்கு ஆற்றும் தற்பணிக்காகவும் இத்தியா - இயக்கை ஒப்பந்தம் ஏற்பட வழிவகுத்ததற்காகவும் அவருக்கு தொபெய் பரிசு தர

தீர்மானம் - தராக

வேண்டும் என்று இங்குள்ள கிறித்தவ மிஷன்புக்கள் கேட்டுக் கொண்டிருப்பதாக ஓர் அமைச்சர் அறிவித்திருக்கிறார்?

1. கிறித்தவப் பாதிமீதார்களுக்கு மட்டுப் பணக்களை உணர்வு இருக்கக் கூடாது என்று எட்டமா என்பது?

* இடம்: கதா, குளத்தூர்.

1. "தெய்வவிதானம் பார்த்து வருவது திருமயம் பார்ப்பது..." என்று அமைச்சர் வி. வி. கவாதிதான் கூறியுள்ளதா பற்றி?

1. "...ஆக நாய்கள் எப்போது பார்ப்பதாய் இருக்க முடியும்?" என்று அவர் வாக்கி வந்தது முடிந்திருந்தால் பாதி அது வேறுபட உண்மை பெயராக இருத்திருக்கும்.

* ஆர். ஜெ. பாலன், சிவகங்கை.

1. எம்மதமும் சம்மதம் என்று கூறிவிட்டு இத்தியாவுக்கு வித்தியாசம் என்று பெயரிட வேண்டும் என்று ஜன சம்மான் திருவனார் கோருவது சரிதா?

1. ஜன சம்மான் கொள்கைகளில் உள்ள எத்தனை யோ பல் சிறந்த அம்சங்களை ஏற்றுச் செயல்படுவோமானால் இத்தகை கோரிக்கையை ஏற்காமல் விட்டுவிடலாம். ஜெயேந்திரரும் வகுத்தப்பா மாட்டார். ஆனால் அந்த நம்க அம்சங்களை பெயர்வார் விட்டுவிட்டு இத்தகை குறைவை மட்டுப் பெரிதுபடுத்திக் கொண்டிருப்போமானால் தமக்கு விமோசனம் இல்லை!

* எம். ரமேசுமமா, போடிநாயக்கனார்.

1. தஞ்சாவில் சமீபத்தில் கொள்கைகள் கொஞ்சம் கொஞ்சமாக மாறவில்லையா என்பது உண்மையா?

1. கொள்கை மாறவில்லையா என்பதை விட, சிவ மாற்றங்களை ஏற்றிவரவே என்பதே சரி. காவத்துக்கு ஏற்ப மாறுவது புத்தியோலித தனம். மாறவே மாட்டென் என்பது மூடப் பிடியாதது.

* கு. 15 பரிசு பெறுபவர்:

எம். காமராஜ்.
கொன்னிடம் அனுபிரமம்.
திருவாரண்கோவில் அஞ்சல்.
திருச்சி - 620 025.

கல்கி

1987 அக்டோபர் 18
வகை 46 இதழ் 12
பிரபல நூப்பரி 1

அடங்கிக் கிடக்கவா, அமைதிப் படை?

இந்தியாவிலிருந்து இலங்கைக்குப் படகில் பலனடப்பட்டுக் கொண்டிருந்த பதினொரு விடுதலைப்புலிகள் மூலக்கா ராணுவம் தடுக்கடலில் சிறைப்பிடித்து, பின்னர் விசாரணைக்குக் கொண்டுபோகும் அழைப்புச் செல்ல முற்பட்டது தலையாள். இந்திய அமைதிப் படைகளிடமிருந்தும் அவர்கள் ஒப்படைக்கப்பட்டுக்கொள்ளும். ஆனால் இந்தத் தலையாள் கொழும்புமீன்தான் இந்தியத் துறையை இலங்கை அரசுக்குச் சட்டக் கட்டித் தரவேண்டிய நடவடிக்கைகளை எடுத்துக் கொண்டிருந்த போதே, கைதான சமூப் புலிகள் இதனைத் தன்மனம் பிரச்சினையாகக் கருதி சமீபம் மாத்திரைகளை விழுங்கியது துரநிர்த்தமே. இதை விடப் பெரிய துரநிர்த்தம் ஒன்று உண்டென்றால் அது, இதற்குப் பதிலாக கொடுப்பது போல சமூப்புலிகள் கட்டுப்பாடு இறந்து தான் அதுபல சிங்கள வகைக் கொண்டு குளித்திருப்பதுதான். இந்தப் பதிலாகவும் படவத்தால் தற்கொலை செய்து கொண்டு செத்துப் போன விடுதலைப் புலிகள் நிரும்பி வந்துவிட்டப் போலதிகாரி, ஆனால் துலையுமே வன்மமும் வன்மமும், போராட்டம் தொடரவும், இதோ அநோ என்னிருக்கும் அமைதியும் துறையாகவும் வெறுதலும் விவரிப் போகவும் வாய்ப்புக்கள் நிகழவேனோ உண்டு. போதாக்குறைக்குப் போராட்டத்தை இனி திரைத் தைக்க கரட் டோம்; தொடர்வோம்' என்று பதிரங்கமாகவே விடுதலைப்புலிகள் அறிவித்து விட்டனர்.

மத்தியத்தம் செய்து வைக்கப் போன இந்தியா, சமூப்போராளிகளை ஒரு பக்க மாக ஒதுக்கிவிட்டுத் தானே சிங்கள அரசுடன் தோஷமாக ஒரு ஒப்பந்தம் செய்து கொண்டது ஒரு விசித்திரமான நினைதான் என்பதை மறக்கவே முடியாது. 'இந்த ஒப்பந்தத்துக்கும் எங்களுக்குத் சம்பந்தமில்லை' என்று போராளிகள் கூறவும் தடுத்து கொள்ளவும் அதுவே வசதி செய்து தந்தது. இன்னொரு வசதி செய்து தந்து கொண்டிருக்கிறது. ஆனால் இதற்கு மறுபக்கமாக இன்னொரு வதார்த்த நினைதையும் ஆராய வேண்டும். இலங்கை முழுவிடுதலைவன் சமாளிப்ப மக்கள், தமிழாரணியும் சரி, சிங்களவராரணியும் சரி, அமைதியையும் துறையாகத்தையே விருட்டிலும் தரும்; போரையும் அராஜகத்தையும் அங்கு. இதுவே இந்தியா - இலங்கை ஒப்பந்தத்துக்கு உண்மிகப் பிரச்சினை பலம். இன்னொருவதாக, சரியோ தர்ப்பா ஒப்பந்தம் கடைவகுத்தாகி விட்டது; இனி அதைக் காக்க வேண்டியது இந்திய அரசின் உடையாகிவிட்டது. சிங்களங்க முடியாது என்பது நிதர்சன உண்மை. முன்னுதராக, 'ஒப்பந்தத்துக்கும் எங்களுக்குத் சம்பந்தமில்லை' என்று என்னதான் சமூப்போராளிகள் கூறினாலும் அவர்களின் எவ்வாறு பரிசீலிக்கும். 'இந்திய அமைதிப் படை' தாங்கள் போத விருப்பமில்லை' என்று கூறி, அதன் பொருட் டேனும் ஆயுதங்களை ஒப்படைத்தனர் என்பதும் பிரிவினையுடைய ஒரு தனித் தமிழ் மாதி வத்திய துறையாகத்துக்கு ஒரு வாய்ப்புக்கே முன்னுதராக என்பதும் மறுக்க முடியாத உண்மை. 33 சதம் ஒப்படைத்தார்கள், 45 சதம் என்பது பிரச்சினையால், அமைதி காக்கவும் துறையாகத்தே ஏதாவது முன்னுதராக உண்மை முக்கியம். இப்போது இந்த நினைப்பினுக்கு விடுதலைப்புலிகளோ அங்கு மதர சமூப்போராளிகளோ சிங்களங்க முடியாது; அதன் இந்தியா அமைதிக்கவும் இவ்வாறு. 15 சதம் ஆயுதங்களை ஒப்படைத்த வர்க்கம் அதன் இயல்பான தொடர்ச்சிகாக, முடிந்த முடியாக 100 சதம் ஆயுதங்களை ஒப்படைத்துத்தான் ஆக வேண்டும். இதை வன்மமையான விதத்தில் இந்திய அரசு அவர்க ளுக்கு உணர்த்த வேண்டும். போராளிகள் ஒத்துக்கொள்வது தான் பிரச்சினையுடன் என்ன வாக இருக்கும் என்பதையும் ஏதேனாவது இடமின்றி இந்திய அரசு அறிவிக்க வேண்டும். ஒரு குறுகிய காலக்கொடுமை நினைவித்து அதன்பின் நடவடிக்கை எடுப்போம் என்று எச்சரித்து விட வேண்டும்.

தமிழர்களாரிந்தே, தமது சமோதரர்க்கம் ஆவிந்தே' என்ற தைக்கம் கூடாது. காரணம், இது இந்திய நாட்டின் மனம் பிரச்சினையாகிவிட்டது. சமோதர பாசத்தையிட தோபிமானம் முக்கியமானது. உலகம் தன்மனம் பார்த்துச் சிங்க நாடும் இடமின்று விடக் கூடாது.

தீயாவளி
வாழ்த்துக்கள்

கதைகள்

வருங்காலத்துணிகள்

புதிதும் த.ராஜசுந்தர்ம. சிவசுந்தர்

சிவங்கு

PERFECT
PRODUCTIONS

சுமார்

14

— *Chrysomelidae* —
— *Curculionidae* —

Dr. David A. Clark, Jr., Editor

1000

மாலை 1000 அமரன் குடியை சேர்ந்து காலத்தால் விரை
தனையாவங்காரம்: லலிதாஸ், சென்னை

கலைபேட்டை தொகுப்பு 4

பண்டை காலத்து கற்காலியம்
இன்றைய லலிதாவின்
பெரும் காலியம்
...என்றென்றும் ராமியமான
கலைப்படைப்புகள்

லலிதா ஜுவல்லரி மாசுட் பி. லிட்
பனகல் பார்க், டி. நகர், சென்னை-17
தொலைபேசி: 445938/442601

மணப் பொருத்தத்தில் முக்கியமானது
மணப் பொருத்தம் அனைவிட முக்கியமானது.
மணமகளின் அழகுக்கு அழகு சேர்க்கும்
சாரதா'ஸ் பட்டுப் புடவையின் பொருத்தம்.

சாரதா'ஸ்
(மணப்பொருள் மற்றும் புடவைகள் ஆகியவைகளை விற்கும்)
தலை கிளையல்
மயிலாட்டி, சென்னை
சென்னை - 600 002
போன் : 87177
N.S.R. போட்டு
தெலுங்கு - 820 002
போன் : 27077

அல்லாமின் மேற்
கெட்டுவதில் அந்த மிளி
டர் ஜீன் வெகமாகச்
சென்று கொண்டிருந்
தது. ஜீப்பின் முன்புறத்
திரிசுந்த வயர்லெஸ்ஸை
விருத்து காட்டினுக்குச்
செய்திகள் வந்து கொண்ட
யிருந்தன.

பின்புறத்தில் கமார்
நாண்டிட்டுப் போர் அமர்ந்
திருந்தனர். அந்த
ராணுவ உடைகளில் கச
கசவென்று வியர்வாக
வழிந்தபடி, அவரவரும்
இந்தியில், பற்றாட்சியில்,
தெலுங்கில், இங்கிலீ
ஷில் என்று பேசிக் கொண்ட
யிருந்தனர். ஆனால் இடது
புறப் பின் ஓரமாய்
அமர்ந்திருந்த சிவிலியன்
மட்டுமே பின்னாக வேக
மாய்க் கடந்து கொண்ட
யிருந்த தாரக் காநி
ஸையே வெறித்துப் பார்த்
தபடி இருந்தான். ஏதோ
ரத்தின் முழு அழுத்த
மும் முகத்தில் தவறி
விருக்க... ஜீப்பின் அட்
டென்சைடுவாகச் சட்டி
டும் அடியடி...

மீண்டும் அவனின்
அப்பா எழுதிய லெட்டர்
கண்மூல் வந்தது.

...மீண்டும் என் பெரிய
மாமாவாக்கும், எனக்குள்
ஏற்பட்ட பொய்ச் கச
ராறு அடித்து வளை
சென்று போயினி னெனாதி
வுள்ளது. என் பழினை
உடைத்து ஒரு வாரம்
ஆஸ்பத்திரியில் இருந்
தேன். எதற்கும் தீர்ப்பை
வந்தால் நல்லது.
அவனிடம் ஆள் பலம்.
இருக்கிறது. நான் ஒருவன்
இருந்து என்ன செய்ய?
அதுவுமில்லாமல் நம்
திலத்திற்குள் இருந்த
பின் மரத்தை கொட்டி
விடுவதென்பதான் அம்மா
சொம்பவும் பயப்படு
கிறேன். எனக்கு இயற்கை
யம் தெரிந்தால் எங்கே
வெட்டுப்பழி. குத்துப்
பழி அகிவிடுமோ என
நானும் பயந்துதான்
கடிதம் எழுதாமல் இருந்
தேன். இப்போதே
திலைம எனக் கீழிப்
போகும் போதுள்ளது.

கதவுகள்

அகஸ்யா

அருஞ் சூழல்

வ. உ. இ. மாவட்டத்தில் கல்வி-1

- தாயிரபரணியைத் தடுக்கிறாரா பி. ஹெச். பான்சடியன்?

- சுற்றுலாவுக்கு ஏற்ற வ. உ. இ. மாவட்டம்

- துத்துக்குடியில் ஒரு சூட்டிக் கலம்

உன் வரவை எதிர்பார்த்து... - அன்புத் தந்தை

காரக்... காரக்கென ஆங்காங்கே தனது கடலில் சப்தமிழுப்பியபடி வண்டிப் பேரேக் போட... கடலென உன்னிருந்தவர்கள் தங்கள் தங்கள் தொப்பிகளை அணிந்தபடி ரைபிள் சிகெம் இறங்க ஆயத்தமாக... விஷுக் கென எழுந்து... நானும் தளரவில் குதித் தான்.

தகர விதிகள் வெறுச்சோடிக் கிடத்தன. ஆங்காங்கே உதிரிகளாய் மக்கள் அஞ்சிய படி தடை போடுவது தெரிந்தது.

'சே... என்னிருந்தது. இந்த ஸ்பெஷல் ரூட்டி மட்டும் வந்திருக்கா விட்டால். இவ்வளவு நேரம் ஊரை ஒரு கலக்குக் கலக்கிறார்களாம்! மாமனும் மாமன்! உம் சனைப் போல... சூட்டோடு சூடாக அவனை அடித்துத் துவைத்து ஹாஸ்பிடலுக்குத் தூரத்திலிருக்கலாம். நான் தொலைவில் இருப் பதாய்தானே அவர்கள் அப்பாவை அனுதை போல் அடித்திருக்கிறார்கள்.

கைகள் இறுக்கமாய் ரைபிளைப் பற்றின. முகத்தில் சுருக்கங்கள் விழ. பற்களைக் கடித் தான். உடல் லேசாய் ஆடியது.

'அவன் நிலத்திலுள்ள பதினெரு தென்னை மரங்களையும் வெட்டி வீழ்த்த வேண்டும். தடுக்க வருபவர்களையும் வெட்டிச் சாய்க்க வேண்டும். எங்கள் பனை மரத்தை வெட்டிய போது மட்டும் எந்தப் பயல் ஏனென்று கேட்க வந்தான்?

'இந்த, லீவு மட்டும் கிடைத்திருந்தால்... இனி மாமன் இப்படிக் கொழுப்பெடுத்துத் துள்ளாத வகையில் காவ, கையை முறித்து வீட்டிலேயே முடக்கிவிடுக்கலாம்... இப் படி கலவரம் நடந்த பகுதியைக் காவல் செல்வ அனுப்பி விட்டார்களே!'

"தேரய் சீனீ என்னு இங்க பண்ணிக் கிட்டிருக்கே? பாத்தியா... ரெண்டு நாளைக்கு முன்னால இந்தியாஸையே கழுக்கிய கலவரம் நிகழ்ந்த பகுதியை..." - சக சிப்பாய் பாகப்பா கேட்டான்.

ஆங்காங்கே தீக்கு இரையாக்கப்பட்ட கடைகளும், வீடுகளும், தொறுக்கப்பட்ட சாலை விளக்குகளும், பாட்டிகளும், பிராடு களைவிதாங்களாய்க் தெரிந்து சாட்சிகளின.

"சே... மதுசேக்கரைப் பாத்தியா... எங்க பார்த்தாலும் மதச்சண்டையும், அரவியல் கலவரமும்! வீட்டுக் கொடுத்தலிங்கற வார்த்தையே இப்ப இல்லப்பா. பொருத்தனையக் குப் பெர் பெற்ற நம்ம நாடு இப்ப இந்த மாதிரி மனுஷத் தளையையிலாத செயல் களுக்கு இணை. நில மாட்டிக்கிட்டு மரண அடிபிப்படுது... ம... எல்லாம் கயறலம்..." - பசுப்பா.

மிலிட்டரி ஜீப்பில் நான் முழுக்க ரோந்து சுற்ற வேண்டியிருந்தது. கலவரத்துக்கு முக் கிய காரணமானவர்களைக் கைது செய் நாயிற்று. இருந்தும் எந்த நிமிடம் என்ன நேருமோ என்ற அமில பதூன் அங்கே

அசைத்து கொண்டே இருந்தது. மருத்துவமனையில் சென்று பார்த்த போது, நேமா... என்ன கொடுமை! மனித தேயத்திற்கு மாண சாசனம் விடுக்கும் இத் தனையான வெறிக்கு இத்தனை வேட்கையா? கோரம்... குழந்தைகளும், பெண்களும் திடீர் சிக்குண்டு, பாதிமவந்து... கால்களை இழந்து... உடல் குவிந்து... அந்த மரணவாஸ்தவியின் கூச்சல் காதுகளின் செவிப்பறைவைக் கிழிப்பதாய்...

நீட்டிகள் கழியக் கழிய மக்களின் துணை வாய்க்கால்களின் சகலம் உலர் ஆரம் பித்தது. ஒரு வாரம் முன்பு உயிர் போக அடித்துக் கொண்டவர்கள் இவர்கள் தானா என ஆச்சரியப்பட வைத்தது அவர்களின் நடைமுறை வாழ்க்கை!

எங்கிருந்தாலும் மனிதர்கள், மனிதர்கள் தான். அவர்களுக்குக்கும் சில விசேஷ குணங்கள் மாயவதே இல்லை. நேற்று வரை விரோத மனப் பான்மையுடன் மனத்தில் துருளைப் புதைத்திருந்தவர்கள் இன்று அவை நிலை விரும்பிக் கைகொடுத்து கொண்டது ஆச்சரியமளித்தது. நிம்மதிவாசிருந்தது.

"நாம் தானைக்குக் காலைவரும் கேம்புக்குத் திரும்பினோம்" - பசுவப்பா.

"அப்படியா?", என்றபடி சிவிவாசன் தன் கிராமத்தை நினைத்துக் கொண்டான்.

'பெரிய மாமன் அடிவாட்களை வைத்து நம் நிலத்தில் வீணாத்திருக்கும் சோளப் பயிர் களை நாம் செம்வாரோ, வைக்கோல் போருக்குத் தீ வைப்பாரோ...? அதாவது எசுரு பிசைக ஆகி, செட்டு, குத்தில் இறங்கிவிருந் தால்...' கிட்டத்தட்ட இரண்டு வாரமாகியும் ஊரிலிருந்து கடும் ஏதும் வராதது பலத்தை அளித்தது.

கூடி நலம், அடி நலம்... கடி நலம் தானா எல்லாத் துன்பத்திற்கும் காரணம்! கடித்ததைக் கண்டபோது இருந்த வேகம் இப்போது முத் திலும் அகன்றிருப்பது ஆச்சரியத்தை அளித்

திது.

மருத்துவமனையில் அடிபட்டுக் கிடந்தவர் களின் நினைவு மனத்தில் எழுந்தது. செ... தங்கள் தங்கள் கூடி கவிதைமனப்பப் பரி சோதித்துக் கொள்ள இப்படி அடித்துக் கொள்ளத்தான் வேண்டாமா...?

பிஸ் ஹிஸ்டரி என்ட் முதுகுலை நாம் ஏன் திரும்பிப் பார்க்கப்படுகிறோம்?

எப்போதும் போல் விடியற்காலை எழுந்து உடற் பறிசி செய்து விட்டுக் குளித்து, ரெடியாகி, மிஸ்டரி ஸீப்பின் மீது... எப்போதும் போல் இடது புற பின் ஓரத்தில் உட்கார்த்தான்.

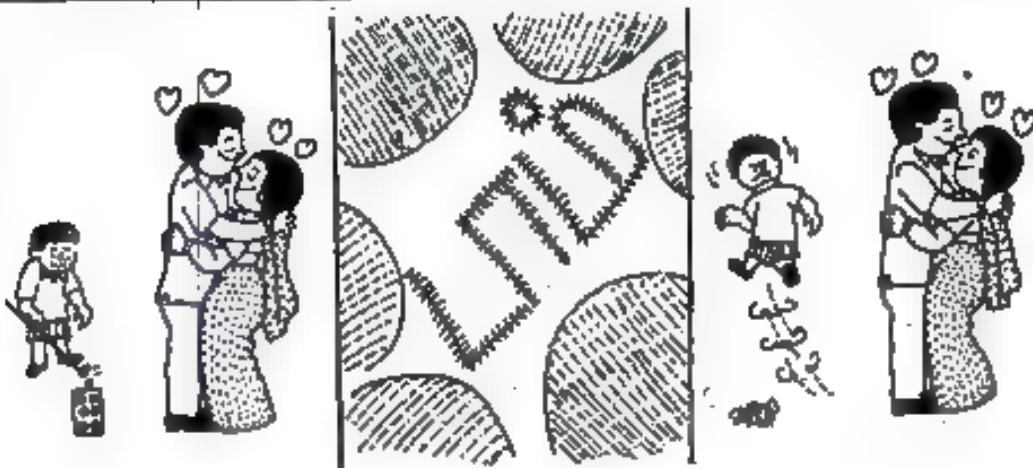
"சிவிவாஸ், சிவிவாஸ்..." என முன்புற மிருந்து காப்டன் அழைக்கக் குளித்தபடி இவன் கேட்க...

"நாம் திரும்ப நம் காம்பு க்குப் போன தும் உம் விவசாயிகள் பண்ணிடறேன். டோன்ட் ஓரி," - என காப்டன் சொல்ல. "வேண்டாம் சார், நீங்க விவசாயம் இருத் ததுருவதான் என்னை நானே உரை முடித் தது. காம்பு க்குப் போனதும் அந்த விவசாய டோன்ட் ரிடர்ஸ் பண்ணிடுங்க... நான் கிராமத்துக்குப் போகலை" என்றான்.

மனம் காலைவில் போனட் செய்த இரு கடிதங்களின் முக்கிய வரிகளை நினைத்துக் கொண்டது.

"அப்பா, மாமா பொன்னைத் தள்ளிக் கொன்னாலும் சரின்னு ஏத்துக்கோ! இந்த வீட்டுக் கொடுத்தல் பயத்தால் அல்ல மனித தேயத்தால்... நாமே மனமுலந்து அவனிடம் விட்டு விடுவதால், - மனித தேயத்தைப் பெறுகிறோம்; பாசத்தை வளர்க்கிறோம்... பிச்சொரு நாள் வீணக்குகின்றேன், இதைவே தான் மாமாவுக்கும் எழுதிவுன் னேன். உடன் பதில்..." - அன்பு மகள்.

கண்கள் வேகமாய்க் கடக்கும் காலைவை பார்க்கும் கொண்டிருந்தன. ஸீப் இவர்களை நோக்கிப் போய்க் கொண்டிருந்தது.

மீர்ப்பு புதுதெய்வம் பத்திரிகையான இக்காலத்தில் விவரமாக தாக்குதல்கள் கவனிக்கத்தக்க உச்சகட்டத்தில் இருக்கும்போது சென்றி தேசியக் காலப்போக்கம் கொடுக்கும். வாழப்பயணத்தில் இவ்வகை என்ற தனித் தனித்தனியாக உதவியும் உட்பட அமைச்சுக்கு கொடுக்கின்றன.

இவ்வகைப் போராட்டம் குடும்பங்களாக உச்சகட்டம் படாதவர்கள் முதலாக: இவ்வகைப் பித்திரிகைக்குத் தீவிரமாக உதவி என்ற அமைச்சு உச்சகட்டம் அந்திய பூக்களாக முத்து செய்கின்றன. அவை அவைகளும், போராட்டம் பாணியில் செய்கின்றன - சித்திரம் கொடுக்கிறது: அமைச்சு முத்துக்கு முத்துக்குத் தீவிர

காதி. குடும்பமாக செல்லவும் திறந்த இவ்வகைகள் வாழ்க்கையில் கிடைக்கும் தகவல் இவ்வகைப் பக்கத்து வி. கு. அமைதி சிவன்.

சீவியக்காலம் காண்பவர் உடத்தில் சென்றதும் இவ்வகைகள் வாழ்க்கை அமைச்சுக்களிடம். அவை குடும்பமாக தனித் தனித்தனியாக கொடுக்கின்றன. முத்துக்குப் போக்குக்களாக உச்சகட்டம் உச்சகட்டத்தில் அவை சித்திரம். காலத்திலாவது ஏதேனும் காலத்தில் இவ்வகை. மட்டும் அமைதி முத்துக்குப் போக்குக் கொடுக்கின்றன. அமைச்சு சீவியக்காலம் உச்சகட்டம் காண்புகின்றன.

**நிற்க
நிலை
வேண்டும்**

சென்னை

ஜெயசீலன் ஒரு வினாவுக்கு முக்காய்ப் போனான். வார்த்தைகளைக் கொடுத்து வெளியப் படுத்த முடியாமல் குரல் தொண்டைக்குள் சிக்கித் தவித்தது. கண்களில் நீர் நிறைந்து ஒரு செவ்வாய் மார்பு வியம்பிற்று. ஜோன் வந்திருந்த பலவீனத்தில் விலா எலும்புகள் கரீரென்று வலித்தன.

"தம்பி ஜோஸப்!"

சரேலென்று ஜோஸப் திரும்பினான். வியப்பும் சந்தோஷமுமாய், முகம் மலர், கண்கள் விரிய ஆரம்பித்தான்.

"சிலன் அண்ணா! எப்ப வந்தீர்?"

சிலன் காதுயாகப் பதில் சொல்ல முடியாமல் கண்களில் மெலிட்டு அவனைத் தழுவித் கொண்டு "இனிமேல் என்னுள் தாங்க முடியாது" என்பது போலக் கண்ணீர் பெருக்கினான். அந்தக் கண்ணீரே ஒரு புனிக ஸ்நானம் போல் தொய்ந்தது. இந்தனை நாட்கள் காத்த விரைத்திற்குக் கிடைத்த பலனுக்கான நானிய் பெருக்காக, நல்லாடி எந்தொடிரி ஆண்ட வருக்கான ஆற்சலி யாக...

"செவியானவப் பார்த்தீய்களா அண்ணா!"

சைகளை விடுவித்துக் கவம்பிரக்ளறு அடைந்து முகம் பனபனக்க ஜயசீலன் கோடால்.

"இவ்வியோ! அவனைத் தேடித் கொண்டு தானே இங்கே வந்திருக்கேன்! வீட்டிலே இருக்கானா?"

ஜோஸப்பின் முகம் கவையப் போயிற்று. ஜயசீலன் கலவரத்துடன் அவனுடைய தொலைப் பற்றினான்.

"செவியா இங்கே இல்லை?"

தன் கண்ணில் நிறைந்த நீரை மறைக்க ஜோஸப் தளையைப் பார்த்தான்.

"இல்லை!"

சற்று முன் பந்திரிக்காலால் தட்டப் பட்டது போல் எழும்பின மானிகைகள் எல்லாம் சச்சரவென்று கீழே விழுந்தன.

"இங்கே அவ வரவே இவ்வியோ? ஆபீஸிலே விராவிக்கியா?"

"ஓம், அவர்கள் என்னென்னவோ கேள்வி கேட்கிறார்கள். எனக்கு ஒண்ணும் விளங்க இல்லை."

ஜயசீலன் சற்று நேரம் மெளனமாக நின்றான். அதே ஜோஸப்பின் தொலைப் பற்றி மெல்லிய குரலில் தன்னுடைய ஏமாற்றத்தை வெளியில் காண்பிக்காமல் சொன்னான்.

"செவியா இந்தியாவுக்கு வந்திருக்கலாம் என்ற ஆசைகளேதான் நான் இங்கே வந்தேன். அந்த ஆசையைக் கிளப்பி விட்டது உன் ஆயிரத்தொணிக்஑ும். அவர்தான் பணம் கொடுத்தார்."

"அம்மாவும் அப்பாவும் ககமா?" கேட்கும் போதே ஜோஸப்பின் குரல் கம்மிற்று.

ஒன் "என்றபடி ஜயசீலன் அவனை ஆறுதலாக அலைத்தான்.

ஜோஸப் ஓசைப்படுத்தாமல் அழுதான்.

"எனக்கு மீளப் போணும்!"

"அது இப்ப இயலவே இயலாது தம்பி! என்று ஜயசீலன் வெகுவாக வெறுமுகடன் தலையணைத்தான். "அகாசத் திலே பார்ப்பப் பறக்காத நானே இல்லை. வீட்டுக்குள்ளே இருக்கக் கூட இயலாம, பதுங்கு முழிவின நானெல்லாம் இருக்க ணும். நீ இங்க வந்தது நல்லது. மறுபடியும் பாடிக்க முடிவிறதானே?"

ஜோஸப் தலையைக் குனிந்திருந்தான். சிறகாய் வளைந்த கரிய இரப்பைகளின் விளம்பில் நீர் முத்துத் தெரிந்தது.

"வீடண விட்டு வந்து. எனக்கு ஒண்ணும் பிடிக்க இல்லை. கவீருக்கு அபத்து இல்லை என்று எத்தனை காலம் இங்கிருக்கிறது?"

"இங்கே யார் கூட இருக்கே?"

"புனிதர் அத்தனைக் குடும்பம் இங்கேதான் இருக்கு. அவங்க கூட இருக்கேன்."

உங்கப்பாவனுடைய ஒன்றுவிட்ட தங்கை தானே? பின்னே எவகெங்கள் கஷ்டம்?"

"கஷ்டம் என்னா. சொந்த நாட்டை விட்டுப் பாரதேசி போலப் பதுங்கி வந்து

வரவிருந்தி

இங்கே எட்டியுக்கு எட்டிய வீட்டிலே அந்தாறு பேர் இருக்கிறது கஷ்டம்தானே?" கொஞ்ச நாள் போளுத்துக்கொ, இங்கே நேரத்தை வீணாக்காமல் படிக்கலாம். தொழில் கத்துக்கலாம். தொழில் பார்க்கலாம். இலங்கையிலே சமாதானம் வந்த பிறகு மீள்ப் போகலாம்."

"வருமா?"
தன் மனசே கேட்கும் கேள்வியோ என்று ஒரு நிமிஷம் துயிலேன் அநிர்ந்தான். "வரும் என்று சொல் இப்போ" என்றான் ஜோஸப். மறுபடியும் அப்பாசையும் அய்யமாவையும் அக்காசையும் பார்க்கப்பென் என்று சொல்ல இப்போ.
"இப்படிக்க கனக்காதே ஜோஸப்! நானும் கஷ்டப்படுகிறார்கள் வந்திருக்கேன்."

"சீவியா அக்கா எப்போது இருப்பா என்று நீ நினைக்கிறாயா?"

அவன் திடுக்கிட்டு ஜோஸப்பைப் பார்த்தான். மூகமென்னும் இளை மனசின் நிழல் கூட சாவவில்லை. அஞ்சல் மூலம் தின்று கொண்டே சமீபிற்ற பேச்சாக இருந்தது.

"இருப்பா என்று நினைக்கையிலேதான் இருக்கேன்."

ஜோஸப் பதில் ஏதும் சொல்லாமல் அவனைக் கூர்ந்து பார்த்தபடி தடைவைத் தொடரித்தான்.

"உய்யுண்ட எ சகலாசத்தினும்தான் என் அக்கா காலமல் போனாள்" என்று இவன் நினைக்கலாம். அதனால் என்மேல் வெறுப்பு கூடக் கொள்ளலாம்...

அவன் சுற்றுப்புறத்தை ஏதும் பிரதிபேச ஆரம்பியலாமல் பார்த்தான்.

வரிசை வரிசையாகக் கட்டப்பட்ட காறை வீடுகள் தெரிந்தன. ஓர் அன்றைய அந்த ஒட்டிய வெளித் திண்ணையும் தெரிந்தது. அன்றக்குள்ளேயே சமையல் செய்வதற்கு இடம், அதேகூடப் பேர் மதிய உணவை முடித்து வெளித் திண்ணை யில் அமர்த்திருந்தார்கள். இலங்கை நிலவரத்தைக் கிட்டத்தட்ட, மற்றவர்கிட்ட சரணத்துடன் ஏதோ அக்கப்போரில் லயித்திருந்தார்கள்.

சற்று தூரம் தடிகளும் ஒரு பெரிய கூடம் தெரிந்தது. தொழிற் பணிச்சிக் கூடம் என்று பெரிய பலகையில் எழுதப்பட்டிருந்தது.

"என்ன தம்பி இது?"
"இங்கே தொழில் செய்வப் பணித்தி கொடுக்கிறார்கள். சர்க்கேயோ, கையல், தட்டெழுத்து, கருக்கெழுத்து, ரேடியோ, கி. வி. ரிப்போர் செய்வது எல்லாம்..."

"கட்டணம் உண்டா?"
"இல்லை."
"ஆ, இது ரொம்ப நல்ல காரியம்."
"ஆறு நிழையப் பொடியங்கள் இங்கே போகக் காணும் பெண் கந்தான் அநிவாயப் போதது."
"ஏன்?"

"என்னவோ, திரே டாஸ்பீஸ். பாதி நேரம் பொடியங்கள் திண்ணை யிலே இருந்து உம்மா கைதெரிப்புகுப்பார்கள். இங்கே

யும் வாய்ப்புக்கு அநிவிரதங்கள்."

ஜயலோன் விவப்புடன் ஜோஸப்பைப் பார்த்தான். இத்தனை கூர்மைவான பார்வை இந்த வயதில் இருப்பதே சரித்திர காரணத்தால் என்று நினைத்துக் கொண்டான். அந்தப் பொடியங்கள் வாய்ப்புக்கு அநிவாயம் சரித்திரக் காரணத்தால் என்பதும் இவனுக்குத் தெரியும். இந்த ஊமைக் கொபத்துக்கு அதுதான் விளக்கம்.

"இன்னும் எல்லாவது தூரம்?"
"இந்தத் தெருதான். மூன்றாவது வீடு."
ஜோஸப்பை விடச் சிறியவர்களான புனிதாலின் மூத்தகைகள் திண்ணை வெளியில் விளையாடிக் கொண்டிருந்தார்கள்.

ஜயலோன் வெளியிலே ஓடி நம்பி நின்று ஜோஸப் உள்ளே சென்றான்.
"என்ன இத்தனை நேமாசக உணக்கு இன்னடக்கு" என்று புனிதா.

"சீலன் அண்ணாளைத் தெரியுமா? எங்கே பக்கத்து வீட்டுமே இருந்தார்களோ. அந்த அண்ணன் இங்கே வந்திருக்கார்."

புனிதா சிரசென்று வெளியே வந்தான். துயிலேனுக்குப் பக்கென்றிருந்தது. தன் தனிவென்றிருப்பான். எப்படி வாய் விட்டான்?

அவனைக் கண்ட தம்புகம்மார்த்து. "துயிலேனா வாய்க்கொ" என்று. "நீரும் வந்து சேர்த்தியா?" என்றும் போது தன்னை கலக்கின. "அப்பே நினைமை இன்னும் போசும்தானே?"

"மீய்!"
"இப்படி இருக்கோ?" என்று அவன் ஒரு சிறித்த பாயை விரித்தான். "ஜோஸப் தீரப்பிட வா. சிலனுக்கும் தட்டு வை."

"இல்லை. நான் சரப்பிட்டாக" என்று துயிலோன்.

ஒ. ஆமாம். வந்து சேர்த்ததும் போடு வாங்க. இங்கே எல்லாம் தண்ணீர் கவனித்திருக்கிறார்கள். நமக்குத்தான் விட்டையும் காசையும் விட்டு எழுட்டு எழுக்குப் பயத்து இங்கே ஒன்று வந்ததாலே, ஒட்டி மாட்டேய்க்குது. திருப்பிய் போகிட மாட்டோ மாண்பு இருக்கு. அது இங்கே பசுவனுக்குப் பண்ணிக்காவது போக முடியுது. பையில் வராம இருக்கு. அதுதான் பெரிய விஷயம் இப்படி.

ஜோஸப்புக்குப் பரபரப்பாகச் சரப்பாடு போட்டுக் கொண்டே அவன் சென்றான்.

"இங்கே வீடு கிடைக்கிறது ரொம்பக் கஷ்டம். இடம் இல்லை என்று நேர முகா முக்கு அனுப்பி விடுவார்கள். தம்பி கூச்சப்பட வேண்டாம். இங்கேயே இருந்துக்கலாம்."

அவன் தயக்கத்துடன் அந்த ஓரே அறை வையும் வெளியில் இருந்த மூத்தகைகளையும் பார்த்தபடி அமர்ந்தான். அவனுக்குத் தெரிந்த ஆட்கள் யாரும் இங்கு இக்காலவெள்ளம் வேறு முகாமுக்கு அனுப்புவதாக அநிகாசிகள் சொல்லியிருந்தார்கள். இங்கு இருக்கும் செளவந்தையெல்லாம் பார்க்காமல் போக அவனுக்கு இஷ்டமிருக்கவில்லை.

“குழந்தைகளுடைய அப்பா மதேசை வரன் எங்கே?”

“அவரா? போன வரலும் ஜெர்மனிக் ரூப் போனார். பிறகு தகவலோ இல்லை. இப்ப எங்கே இருக்கார் என்று தெரி வல்லை. ஜோஸப்ஸுடைய அப்பாதான் இங்கே செல்வடியிலே நீயும் குழந்தைகளும் ஏன் காணாமல் இருக்கிறீர்கள். கட்டாயப் படுத்தித் தோணி பிடிச்ச ஏதறி விட் டாய்க்.”

அவன் தரிசுவைக் குனிந்தபடியே பேசி னான். கணவன் மீண்டு வருவான் என்று நம்பிக்கை இல்லாததும் இவ்வளவு என்று அவன் நினைத்துக் கொண்டான்.

ஜோஸப்ஸையும் மற்ற குழந்தைகளையும் மீண்டும் பள்ளிக்கு அனுப்பிவிட்டு அவன் சாப்பிட உட்கார்ந்தான்.

மக விநிதி இல்லாததால் ரொம்பவும் புழக்கமாக இருந்தது. பட்டாளம் போல் சக்கன் தளரவில்லை அமர்ந்திருந்தன.

அவன் ஒரு கையால் சக்கனை விரட்டிய படியே சாப்பிட்டான். நிறைவேற்று நினைவு வந்தவன் போல்.

“சீலியாஸைப் பத்தி ஏதாவது தகவல் தெரியுமா சிலன்?” என்று.

“இல்லை. அவ இங்கே இருப்பா என்று நம்பிக்கையிலே நான் இங்கே வந்தேன்.”

“இல்லையே! இருந்திருந்தா என் கூட வே இருந்திருப்பானே! எனக்கும் சென்கியாஸா இருந்திருக்கிறார் அம்மி கொண்டுட்டுப் போன பொன்னு இங்க எப்படி வந்திருப்பா ஜய சிலன்!”

தன்னுள் எழுந்த கணர்ச்சிகளைக் கட்டுப் படுத்திக் கொண்டு ஜயசிலன் தரிசுவைக் குனிந்தபடி சொன்னான்.

“சில ஆட்கள் அம்மி அனுப்பிவிட்டது. அந்த மாதிரி வழுக்கிட்டு வருந்திருந்தா யறுபடி விட்டுக்கு வரப் பிடிக்காம இங்கே எங்கே யாவது வந்திருப்பானோண்டு கந்தேகம்!”

புனிதா திரேமாவைத் தரிசுவடைத்தான்.

“சீலியா எந்திரவாணி, அப்படி யெல்லாம் செய்யக் கூடிய ஆளில்லை.”

எதிர்ப்பதற்கும் மாண ரோஷ கணர்வுக் கும் திரைய வித்தியாசமுண்டு என்று நினைத்து அவன் பேசாமலிருந்தான்.

“நான் மட்டும் இப்படிக்குத்துக் கல்லா உட்கார்ந்திருக்கிறது எனக்கே பாரமாயி ருக்கு. குத்தம் செஞ்ச மாதிரி இருக்கு!”

புனிதா அருகில் வந்து உட்கார்ந்து கொண்டான். அவன் தோண் வேசாகத் தொட்டு, “நீர் அப்படியெல்லாம் நினைக்கக் கூடாது” என்றான் அனுதாபத்துடன்.

அவன் கூச்சத்துடன் சற்று விலகி உட் கார்ந்தான்.

புனிதா பேசிக் கொண்டு போனான்.

“கூச்ச விப்பிலே நு த்தையெல்லாம் கேன் விப்பட்டு. ஆங்குப்பற்றம்தான் நானும் பயத்து பிண்ணிக்கைக் கூட்டிக்கிட்டு இங்கு வந்து சேர்த்தேன். தேவதேசன் போராளிக் கும்பல்வே சேர்த்திருக்கான் என்கிற விஷயத்துக்காக உங்கமமா பயத்து தடுக்கு வரக்கூடியதும் ஏதறிப் போராடறதே நப்பு

“விடல அம்மாவும் மண்ணிலும் கண்ட வந்தால் நீங்க ஓர் பக்கம் பேச விடக்?”

“அது சண்டை போடுற நேரத்தைப் போதுக்கா!”

— பொருதி

என்பார் துதலான் மாமா. அவருடைய மகன்தான் கை விடுவே திரேமாவாடி ஆனான். அதுக்குத்தான் குடும்பம் மொத்தத்துக்கும் தண்டனை. த இடுவிலே சேரவே கூடாது என்று மாமா திணைக்கார். கடைசியிலே கண்ணையும் அத்தத் தொத்து தொய் பிடிச்சுக்கிட்டது.

அது இன்னும் தான்தான் கதிரோட இருக்கேன்.

“அது அநியம்தான். அதுக வெட்டினது தான் சொல்லணும்.”

“எனக்கும் பதிவாத்தான் சீலியாவைக் கொண்டுட்டுப் போனது.”

புனிதா அவனை மெல்லிய விவப்புடன் பார்த்தான்.

“அதுமட்டும் காரணமில்லெண்டு திரைக் கிறேன். ஒரு பெண் இயக்கத்திலேயும் சீலியா இருந்தா. சில போராணிக் கும்பல்களிடம் இருக்கிற பிற்போக்காவ எண்ணங்களைக் காரணமாகத் தாக்குவா. இந்தப் பொன்னு வம்பிடுக. மாட்டிக்கப் போகுதென்னு எனக்கே கையாய்விடுகிறார்.”

துக்கி வாரிப் போட்டது ஜயசிலனுக்கு.

அவன் அப்ப முடியாத நிகைப்புடன் அவனைப் பார்த்தான். சீலியா எந்த இயக் கத்திலேயும் இருந்ததா அவனுக்குத் தெரி யாது. மாத்ததுக்கு ஒரு முறை அவனைப் பாரக்கச் செல்லும் போதெல்லாம் அரு வான். அவளைப் பாரக்கும் ஒய்வொரு முறை யும் ஒரே புலம்பல்தான்.

“வேண்டாம் ஜயசிலன். இந்தக் கும்பல்வே சேராது. இந்த வன்முறையிலே தம்மமோ தியாயமோ இல்லை.

முன் வைத்த காரில் பீஸ் வைக்க முடி யாத நிலை அவனுக்கு.

“நா வருக்கிட்டு வந்தேன்னு என்னைக் கும்பல் கதிரோடு வைக்காது சீலியா!”

அவன் மேலும் அழுதான். “நங்கு விடியு காயம் எப்போ சிலன்? வன்முறையேரட நன்மையே இதுதான்னு மாணிக்கம் மாமா சொல்வார். தன்னைச் சார்ந்தவங்கனையே அதிகமும் நாம் எங்கேயாவது ஒடிப் போக லாம் சிலன்!”

எண்ணம் செயலாவதற்குள் அவன்தான் போய் விட்டான்.

“ஆபிக்காரன் அவனைக் கொண்டுட்டுப் போவிட்டதா நாம் நினைக்கிறோம். கொண் டுட்டுப் போறதை யார் பார்த்தார்கள்? வேற யாராவது கொண்டு போயிருக்கக் கூடாதா?” — புனிதா கெட்டபோது அவன் மீண்டும் அநிரந்தான்.

(தொடரும்)

FORENSIC SCIENCE என்பது இவத்தின் சொல் வான FORENSIS என்பதிலிருந்து வந்தது. இதற்குப் பொது இடம்/அல்லது சத்தை என்று பொருள். ஒவ்வோர் ஊரிலும், சத்தை கூறும் இடத்திலோ, அல்லது வேறு ஏதாவது ஒரு பொது இடத்திலோதான் முன்பு குற்றங்கள் விரைக்கப்பட்டுத் தண்டனை வழங்கப்பட்டு வந்தது. அதனால் குற்றங்களைக் கண்டுபிடிக்க உதவும் நடவடிக்கை விரைவாகவானதற்கும் இப்பெயர் வந்தது.

மௌனச் சாட்சி

“என் விஜயாவை யாரோ கொன்றுட்டாங்க!”

“எவ்வளவுமட்டி கொடுத்திட்டு நெரு நால் கள் அந்த நன்னிரவு நிசெத்தனைக் கிழித்துக் கொண்டு திரென்று கத்த ஆரம்பித்தன. தொடர்ந்து, ஊர் நடுவிலிருந்த வேலப்பன் வீட்டிலிருந்து ‘ஐயோ! ஐயோ!’ என்று அவதூறு செய்தல்... என் விஜயாவை யாரோ கொன்றுட்டாங்க! ஐயோ கொலை! விஜயா! விஜயா! என்ன அக்கிரமம் இது!” என்று வேலப்பனின் குரல் ஒலி ஒலித்தது. அக்கம்பக்கத்து வீடுகள் விழித்துக் கொண்டன. விஜயாவின் கூடிய துளைக் கூட்டத்தைப் பார்த்துக் கதறினான் வேலப்பன். “என் விஜயாவை யாரோ கட்டுக் கொன்றுட்டாங்க! பாவி திடீர்னு வெயுச் சத்தம் கேட்டு எழுந்தேன். பக்கத்துவ படுத் திருந்த விஜயா ரத்த வெள்ளத்தில் கிடக்கா! அவசரமா எழுந்து, வெனி விளக்கைப் போட்டுட்டு, துள்ளல் வலியைப் பார்த்தப்ப ஓர் ஆள் கைமில் துப்பாக்கியோட ஒடிக்கிட்டிருந்தான்... ஐயோ! என் விஜி போயிட்டாளே...!”

— அதிர்ச்சியும் கோபமும் வேலப்பனை மாற்றி மாற்றித் தாக்கத் துவங்கு போல் விஜயாவின் சடலத்திற்கு அருகே கருண்டு விழுந்தான்.

போலீஸ் வந்தது. விஜயாவின் சடலம் பிரேதப் பரிசோதனைக்குச் சென்றது. எல்லோருக்கும் மருதமுத்துவின் பேரில் தான் சந்தேகம் சில தினங்களுக்கு முன்னால் வேலப்பனுக்கும் அவனுக்கும் இடையே மூண்ட மனஸ்தாபம் பெரிய சண்டையாகி, மானப் பிரச்சனையாக விவசாயமெடுத்து விட்டது. அடி தடியில் இறங்கியவர்களை

ஊரார் சமாதானப்படுத்த, மருதமுத்து “உங்களைத் தீர்த்துக் கட்டிடறேண்டா!” என்று கறுவியபடி சென்றிருந்தான்.

“மருதமுத்து எனக்கு வைச்ச ருநிதான் என் விஜயாவைப் பறியாக்கிடுச்சு” என்று தழுந்ழுத்துச் சத்தியம் செய்தான் வேலப்பன். ஊர் மக்களும் ஒத்து வந்திருக்க, போலீஸ் மருதமுத்து வீட்டைச் சோதனை போட்ட போது ஒரு கைத்துப்பாக்கியும் அகப்பட்டது எவ்வளவுமட்டி மக்களின் வழக்காடு மன்றத்தில் மருதமுத்து குற்றவாளி என்று தீர்ப்பே ஆகிவிட்டது.

இன்ஸ்பெக்டர் ராமரத்தனம் தீவிர யோசனையில் ஆழ்ந்திருந்தார். எதிரே வைக்கப்பட்ட விஜயாவின் பிரேதப் பரிசோதனை ரிபோர்ட், பிரேதத்தில் புதைப் படங்கள், மற்றும் அந்த வழக்குத் தொடர் பான் எல்லாக் குறிப்புக்களும் இருந்தன. குறிப்புக்களை மீண்டும் ஒரு முறை அவர் படிக்க ஆரம்பித்தபோது, என்ன இன்ஸ்பெக்டர், குற்றவாளி யாரென்று சொன்னா எனக்கு என்ன தரவில்லை? என்றபடி உங்களுக்குத் தான் நடவடிக்கை இல்லாதிருக்காது.

காங்க ரஜா! உங்க ரிபோர்ட்டுக்காகத் தான் காத்திருக்கேன். நீங்க தாறு தவறலாம்

யங்கள்

என் மனசைப் போட்டிருக்கிற களாக்கும் பொருத்தினால், "தான் குற்றவாளி இல்லை" என்று உத்தியோகப்பெற்று மருத்துவத்துக்குத் தான் முக்கிய நிமிஷநியமிக்கப்பட்டிருக்கிறது. என் ராமரத்தனம்.

"இன்ஸ்பெக்டர், விஜயாவைக் கட்டிப் பண்ணிண்டு அடி துரத்துக்குள்ளிருந்து தான் அவரைக் கட்டிக்குக் கொண்டும் இந்த குளோஸ் அப் போட்டோவில் பாராக்க, கட்டப்பட்ட இடத்தைக் கத்திக் கலப்புப் புள்ளிகள் பண்ணிண்டு அடிக்கு அப்பாவிக்குத் தட்டி இது மாற்றிப் புள்ளிகள் ஏற்படாது."

"அப்படியே ராஜா, விஜயாவைக் கட்டி அவர் படுத்திருந்த அளவுக்குள்ளிருந்து தான் கட்டிக்குக் காண், மார்கி மார்க் குளாக்குப் பவந்து வேலப்பனும், விஜயாவும் துள்ளினிருந்து எங்காவது தூரம் விவகிப் படுக்க முடியுமோ அவ்வளவு தூரம் விவகிப் படுத்திருந்தார்கள்."

"இன்னொரு விஷயமும் இருக்க இன்ஸ்பெக்டர்! மருத்துவத்துடைய துப்பாக்கியை ஆராய்ந்து பார்த்தால் அதைக் கைப்பதில் உபயோகப்படுத்தினதுக்கான அடைவாளியே இல்லை, நீங்க எதுக்கும் இன்னொரு முறை வேலப்பன் வீட்டைப் பரிசோதனை செய்ய ஏற்பாடு பண்ணு தவறு தவறு நினைக்கிறேன்."

வேலப்பன் வீட்டைத் தலைமூக்கியதில், உபயோகித்த துப்பாக்கி தோட்டா உறைகள் ஏறெட்டு அகப்பட்டன. தானும் ஒரு பறவைக்கும் துப்பாக்கி வைத்திருந்ததாவதும் அது இரண்டு ஆண்டுகளுக்கு முன்பு தானாமல் போய்விட்டதாவதும் கூறியும் வேலப்பன்.

தோட்டா உறைகளைத் தவிர இவ்விற்புணர்கள் ஆராய்ந்த போது, அவற்றைக் கட்ட

உபயோகிக்கப்பட்ட துப்பாக்கியில் சிறிய கங்கு ஆணி ஒன்று துருத்திக் கொண்டிருக்க வேண்டும் என்று ஒரு சிறு அடைவாளத்தைக் கொண்டு கூறினார்கள். மருத்துவனின் துப்பாக்கியில் அப்படி ஒரு கங்கு நீட்டிக் கொண்டிருக்கவில்லை!

இன்ஸ்பெக்டர் ராமரத்தனம் இம்முறை தாமே வேலப்பன் வீட்டை அங்கம் அங்கமாகச் சோதனை செய்தார். கொது, துப்பாத்துப் புறக்கான எல்லாம் கொட்டித் தள்ளச் சொன்னார். எக்கடைகளைக் கிளறிப் பார்த்தார்; கணமாவதரை புதை போக்கியில் சரிக் துழாவினார். ஒட்டகையும் கரித்தாலும் கண்ணில் விழுந்தது தான் மிச்சம்.

"முக்கம் கழுதை கொஞ்சம் தண்ணி குடுப்பா கேகிரம்!" என்று காண்குடையின் ஒருவரை வல, அவன் விளையிறுத்து தண்ணிச் சேத்திவரப் பின்பக்கம் போனான்.

"வட்டு ஐயா! இதோ தான் தரேன் தண்ணி, அங்கே போகாதீங்க!" என்று வேலப்பன் அவசரமாகச் கணமாவதரைத் தவிர்த்திருந்து ஒரு கொம்புத் தண்ணிர் கொண்டுக் கொடுத்த போது... அவன் குறையில் ஏன் இவ்வளவு படபடப்பு?

இன்ஸ்பெக்டர் ராமரத்தனம் காண்குடையின் அடியைத் தாள்.

"ஓ! நீ ரிபோர்ட் யெல்லாவைக் கழட்டிட்டுக் கொடுத்து இறங்கித் தேடு!"

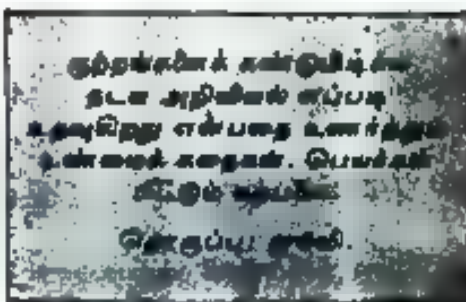
"ஓ! நீ என்ன...?"

"சொல்லப்படி செய்யப்பா!"

அடுத்த ஐந்தாவது நிமிஷம் இரட்ட ரிபோர்ட் ஒரு கைத்தாப்பாக்கியுடன் விளையிறுத்து விளையிட்டார். அந்தத் துப்பாக்கியில் ஒரு கங்கு ஆணி அடக்கத் துருத்திக் கொண்டிருந்தது! இன்ஸ்பெக்டர் ராமரத்தனத்தில் இருப்புக் கரங்கள் வேலப்பனாக் செட்டிவாகப் பிடித்துக் கொண்டிருந்தன.

ஒரு யாரம் வறித்து வைக்கப்பட்ட பொதுக் விளையிறுத் தண்ணிச் சேத்திப் போக வந்தான் கோமதி.

"இந்தச் சிறுக்கிக்காகத்தான் கட்டின பொண்டாட்டியையே கொலை பண்ணிட்டு தெறினுக்குப் போயிருக்கானடி வேலப்பன்!" என்று பலம் கொண்ட மட்டும் குரலை உபாத்திச் சொல்லிவிட்டுக் காறித் துப்பினார்கள் விளையிறுக்கு வந்திருந்த பெண்கள்.

இத்தியாவின் மற்ற மாநிலங்களில், நடைய அறிவியல் துறை, போலீஸ் துறையின் ஓர் அங்கமாக மட்டுமே இயங்கி வரும்போது, தமிழ்நாட்டில் மட்டும்தான் இதற்கு ஒரு தனித் துறை அந்தஸ்து அளிக்கப்பட்டுள்ளது.

2 கைலாசம் புடைசுவையால் வந்த வினை!

“ஜியோ” கைலாசம் புடைசுவையாக கட்டிக்கிட்டுச் சமைக்காதென்று படிச்சப் படிச்சச் சொல்லுவேனே! இந்தப் பொண்ணு அனாதை கேக்காம இப்படி அநியாயமா போயிட்டாளே... செல்வம்! அடெய் மகனே! இப்படியா ஒரு வருஷத்துக்குள்ளே உன் கல்யாண வாழ்க்கையில் ஒரு பயங்கரம் வரணும்!” அந்த அக்கலாபத்துக் கொண்டிருந்தான் ராஜம்.

ஸ்டய் புத்திர சையக்குப்போது தீ விபத்து ஏற்பட்டு கோர மாணம் அடைந்திருந்தான் சாந்தி. அவன் கணவன் செல்வம் இடித்துப் போய் உட்கார்த்திருந்தான். அதிர்ச்சியில் அவனுக்கு அழுளாகூட வரவில்லை. அதிர்ச்சிக்குக் காரணம் மனைவியின் இழப்பு மட்டுமல்ல — மாம்பாளின் அபாயம்! சொல்லும்தான் — இழவு வீடு என்றும் பாராமல் கத்திக் கொண்டிருந்தான் கைலாசம்:

“ஸ்கூட்டர் வாங்கிக் கொடுக்கலைன்று என் பொண்ணை அநியாயமாகக் கொண்டுட்டாய்கனே. ஜியோ இதைக் கேட்பாளில்லையா?”

கைலாசத்தின் கணவர் ராமச்சந்திரன் அவன் வாயை அடைக்க முயன்று தொழுவக் கொண்டிருந்தார்.

“கைலாசம் கம்மலிக்கு. குகநாதனும் ராஜம் மாரும் முதல்வ நம்ப குடும்ப சிபெனிடங்க அப்பறந்தான் சம்பந்தி. விஷயம் தெரியாம அவங்க பேர்வ அநியாயமாப் பழியைக் கமத்தாடு.”

ராமச்சந்திரனின் வாய் பெரிசுநூயும், நினம் நினம் வரதட்சணைக் கொடுமை பற்றிய செங்கிலைப் படித்து னாரிப் போயிருந்த அவர் மனத்திலும் ஓர் ஓரத்தில் சந்தேகம் முளைவிட்டுத்தானிருந்தது.

சாந்தியும் கடத்த இரண்டு மாதங்களைக் கேட்டுக் கொண்டதான் இருந்தான். “அப்பா அவருக்கு ஒரு ஸ்கூட்டர் வாங்கிக் கொடுக்கப்பா! பனீஸ். கொஞ்சம் தானாவே அத்தையும் மாமாகும் தூடை மாடையா ஸ்கூட்டர் வேணும்னு நினைமும் சொல்லிக் கிட்டிருக்காங்க.”

“சாத்தியமா! உன் கல்யாணத்துக்கு வாய்க்கிய துப்பதாரிரம் கடனே இன்னும் கழுத்து மேல உட்கார்த்திருக்கு இப்ப நான் ஸ்கூட்டர் வாங்க முடியுமாங்க கண்ணா? கொஞ்ச காலம் பொறுத்துக்கோ; நிச்சயம் வாங்கித் தரேன். தான் வேணு குகநாதன் கிட்டேயும் மாப்பிள்ளை கிட்டேயும் வந்து பேசட்டுமா?”

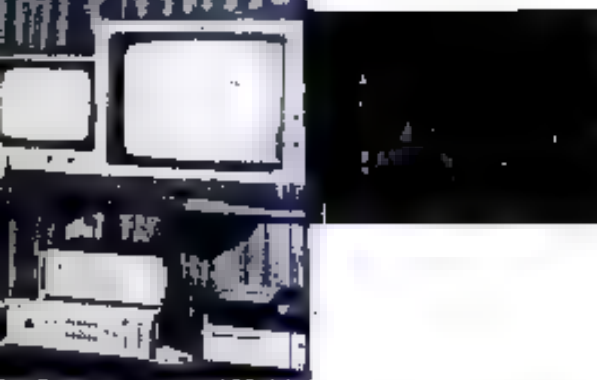
“ஜியோ வேணும்பா, நான் சமானிக்கக் கறேன்.”

— சாத்தியோடு நடந்த உரையாடல் ராமச்சந்திரனின் கால்களில் கவிதோட்டத் துடன் ஒலித்துக் கொண்டிருந்தது.

கிரமணமாளிப் பத்து வருடங்களுக்குள் ஒரு பெண் இறந்தால் போலீஸ் விசாரணை நடத்த வேண்டும் என்ற சட்டத்தின்படி சாத்தியின் மரணத்தையும் போலீஸ் விசாரித்தது.

சாந்தி என் பொண்ணு, மாப்பிள்ளை ஸ்கூட்டர் கேட்கிறார், மாணியார் மாமனார் நச்சுரிக்கொள்கின்றன கொள்வது என்னவோ உண்மையான். ஆனால் குகநாதன் என் நண்பர். அவரோ, அவர் மனைவியோ, என் மாப்பிள்ளையோ உதகமான செயலுக்குத் துணிய மாட்டாங்கன்னு எனக்குத் தொணுது. ஆனால் என் மனைவி இது கொலை

தான்னு நம்புறே. அவனோட தீவிரம் என் மனசையும் சந்தேகத்தை ஏற்படுத்துது" — இன்ஸ்பெக்டர் வேலுசாமிநிடம் கூறினார் ராமச்சந்திரன்.

"கொஞ்சம் பொறுப்பை இரும்பு ராமச் சந்திரன். பிரேதப் பரிசோதனை ரிபோர்ட்டும் தடய இயல் திபுணர்களோட ரிபோர்ட்டும் வந்துட்டா எல்லாம் தெளிவா ஆயிடும்" — இன்ஸ்பெக்டர் ஆகலாசப்படுத்தினார்.

"எப்படியோ சார்! என் மனசை இழந்த துக்கத்தையே என்னுள் தாங்க முடியல... அவனோட மாணம் விபத்து இல்லைன்னு தெரிஞ்சா எனக்கு வாழ்க்கையிலேயே நம் பிக்கை போயிடும்."

ராமச்சந்திரனுக்கு வாழ்க்கை அர்த்த மற்றதாகிப் போகவில்லை. சாத்தி விபத்தில் தான் இறந்தான் என்பது விஞ்ஞான பூர்வ மாக ஆராய்ந்து தெளிவுபடுத்தப்பட்டது.

பிரேதப் பரிசோதனையில் போது சாத்தி யின் உடலில் தீக்காயங்கள் பெரும்பாலும் முன்புறத்திலேயே இருப்பது கண்டறியப் பட்டது. அதோடு தலையில் பின்புறத்தில் பலமாக அடிபட்டு ரத்தம் நிறையவே வெளியேறிவிருந்ததும் கண்டுபிடிக்கப்பட் டது. தீப்பற்றிய சாத்தியின் எதுவான் புடை வையை ஆராய்ந்தபோது, உட்கார்த்தபடி வேலை செய்கையில் தான் அதில் தீப்பிடித் திருக்க வேண்டும் என்று, தீப் பரவியிருந்த விதத்தைக் கொண்டு சொல்ல முடிந்தது.

விபத்து நடந்த சமையலறையில் ஸ்டவ், தலையில் வைக்கப்பட்டிருந்தது. அதற்கு தேர் எதிரே 'லிமெஸ்ட் ஸ்டாப்' அலமாரி இருந் தது. ஸ்டவ் அருகே உட்கார்ந்து சமைப் பலி அவசரமாக எழுந்தால், சரியாக அவர் மண்டையில் ஒங்கி இடிக்கும் உயரத்தில் இருந்தது அலமாரியின் ஒரு தாட்டு. அந்த அலமாரியில் படிந்திருந்த ரத்தக் களையும்

ஒட்டியிருந்த தலைமுடிக் கற்றையும் சாத்தி அதில் அறிவேகமாக மோதிக் கொண்டதை உணர்ந்தான்.

உட்கார்த்தபடி ஸ்டவ் பற்ற வைக்கையில் எதுவான் சேலை தீப்பிடித்ததால், அவசரமாக எழுந்திருந்த சாத்தி, கால் இடறி அலமாரி யில் தலைவை இடித்துக் கொண்டிருக்கிறான். மண்டையில் ஏற்பட்ட காயத்தால் ரத்தப் பெருக்கு ஏற்பட்டுத்தான் மரணம். சம்பவித் திருக்கிறது — தீக்காயங்களால் அல்ல. என்றே தடய அறிவியல் வல்லுனர்கள் ரிபோர்ட் வழங்கினர்.

மனத்திலிருந்த சந்தேகம் பேரைய விரட்டி கடித்த திருபதியுடன் மாப்பிள்ளையைப் பார்க்கப் போனார் ராமச்சந்திரன்.

"வாங்க மாயா" என்று வாய் நிறைய அழகுத்தான் செல்வம்.

"மாப்பிள்ளை..." என்பதற்கு மேலாக ராமச்சந்திரனால்த் எதுவும் சொல்ல முடிய வில்லை.

"சாத்தி கடைசியா எழுதி போஸ்ட் பண் ணாமல் வைத்துப் போன வெட்டி மாமர இது" என்று ஒரு கடிதத்தை நீட்டினான் செல்வம்.

அருமை கெனறி.

என் மனசில் உள்ள சத்தோஷத்தை யார் டிட்டேயாகலு? சொல்லிப் பகிர்த் துக்கணும் போல இருக்கு. அதனால்தான் இந்தக் கடிதம்.

அடுத்த மாசம் பந்தாம் தேதி எனக்கு முதல் கல்யாண தான். என் கணவரும் என் மாமனார், மாமியாரும் என்னை எவ் வளவு அன்பா, ஆதரவா இந்த ஒரு வருஷ மும் நடத்திக்கிட்டிருக்காங்க தெரியுமா? என் கல்யாணத்தின் பொதுதான் உன் டிட்டே பங்குதோடவும் சந்தேகத்தோட யும் பேசினதைவெல்லாம் மறந்துடு. என்னைவிட, ஒரு பெண் சத்தோஷமா இருக்க முடியாது.

இவருக்கு ஒரு ஸ்கட்டர் வேலுமன்னு வகைப்பாட்டிட்ட சிபாரிசு செஞ்சிக் டிட்டே இருக்கேன். அவரும் சிக்கிரமே வாங்கித் தருவார்க்கு நினைக்கிறேன்..."

மேற்கொண்டு சாத்தியின் கடிதத்தை ராமச்சந்திரனால்த் படிக்க முடியவில்லை. கைகளில் முகம் புதைத்துக் கொண்டார். கண்ணீரில் களர்த்தார். இவையாகக் குறுங் விய அவர் தோள்களைச் சுற்றித் தன் கரத்தைப் பட்டவரிட்டு ஆதரவாக அணைத் தான் செல்வம்.

இன்று இத்துறையில், சென்னை தவிர, மதுரை, கோவை, தஞ்சை, திருநெல்வேலி, வேலூர், சேலம், திருச்சி, கடலூர் ஆகிய இடங்களில் ஆய்வுக்கூடங்கள் இயங்குகின்றன. தவிர மாநிலம் முழுவதும் இருபத்திரண்டு நடவடிக்கை ஆராய்ச்சிக்கூடங்களும் இயங்கி வருகின்றன.

3 துளிகளின் உயில்

'தமிழக துளிக் கற்கொண்டி' என்ற தலைப்புச் சென்னை, காங்கிரஸ் மாநில நாளிதழ்கள் கறுகறுப்பாக விற்பனைப்பதில் கொண்டிருக்கின்றன.

'தமிழக துளிக்' இன்று காலை பத்து மணிக்குத் தமது விருத்த கல் இயங்கத் திய முட்டைப் பூச்சி மருத்தகத் தாய் பிட்டுத் தற்கொண்டி செய்து கொண்டார்.

மோகன் ராய் கதறினார்

துளிக் தமது காழ்த்தகத் துளியை தாக ஏற்றுக் கொண்ட பிரபல கட்டைக் கல் மோகன் ராய் துளிக் தானாகக் கதறி அழுதார். ஏராளமான சிவியா உலகப் பிரமுகர்களும் ரசிகர்களும்

துளிக் துளிக் மரியாதை செய்துத் தந்தனர்.

ஏற்கெனவே திருமணம்!

பல கலாச்சி பேடங்களில் துளிக் தாக நடித்தவர் துளிக். இவருக்குத் சொந்த ஊர் காட்டுப்பட்டி. அங்கு அவருக்கு ஏற்கெனவே முறப்படி திருமணம் ஆகி ஒரு குழந்தையும் பிறந்தது. சிவியாவில் நடிக்க ஆசைப்பட்டது துளிக் கணவனையும் முறத்தையும் விட்டு விட்டுப் பத்து வருடங்களுக்கு முன் சென்னை வந்தார்.

கணவன் மனமுடைத்து
தற்கொண்டி!

துளிகளின் பேரக்காய் மனமுடைத்து போய் அவர் முதல் கணவன் மாசிருந்து அரணிக் கொண்டடைவை அடைத்து விழுங்கித் தற்கொண்டி செய்து கொண்டதாகத் சொல்லப்படுகிறது.

மோகன் ராஜுடன் தொடர்பு

சென்னை சிவியா சாய்ஸ் தேடி அலைந்த போது கட்டைக் கல் மோகன் ராயைச் சந்தித்தார் துளிக். மோகன் ராய் துளிக் பல் பட்டங்களில் நடிக்க வாய்ப்புக் கொடுத்தார். இருவருக்கும் நெருக்கமான கறவு ஏற்பட்டது. துளிக் மோகன் ராயின் ஆசைநாயகி ஆனார். மோகன் ராஜுக்கு ஏற்கெனவே திருமணம் ஆகி நூற்று குழந்தைகள் உண்டாயர்.

இறுதிச் சடங்குகள்

துளிகளின் உறவினர்கள் வாரும் 11.11.1991 இல் விருத்தவரத்தாய் அவர் 1991. 11 இறுதிச் சடங்குகளை மோகன் ராய்தான் செய்து இருக்கிறார். ரசிகர்களின் அஞ்சலிக்காக தான் பகல் பதினொரு மணி வரை துளிகளின் உடல் அவரது இயங்கிதயைத்திருக்கப்படும்.

ரத்தம்.

"இதோ துளசி எழுதின உயில்" என்று உடனே எடுத்துக் காண்பித்தார் மோகன் ராய். துளசி தற்கொடை செய்து கொள்ள திட்டம் முதல் நான் தெரிவித்து உடல் செய்யப் பட்டிருந்தது. கீழே 'துளசி பாய்' என்று கையெழுப்பம்.

சத்தசாமி காண்பித்த உயிலும் கடிதமும் உடல் உடல் செய்யப்பட்டிருப்பனவதாம். ஆனால் அதில் 'துளசி' என்றுதான் கையெழுத்து இருந்தது.

துளசிபாய் என்ற கமது பூரிகைப் பெயரை தடிதாக துளசி துறந்து எத்தனை வருஷங்கள் ஆகியிட்டன! சாவதற்கு முதல்நாள் மட்டும் ஏன் அந்தப் பெயரில் அவன் கையெழுத்துப் போட வேண்டும்? இவ்வுபகடக்குத் துளசி மோகன் ராய் பேரில் சந்தேகம்.

மோகன் ராவோ ஆரம்பக் காலத்து கான் டிராக்ட் ஒன்றில் 'துளசி பாய்' என்று துளசி கையெழுத்துப் போட்டிருப்பதைக் காட்டினார். உயிலில் இருந்த கையெழுத்து தோடு அது ஒத்துப் போவதை நிரூபித்தார்.

இரண்டே உயில்களையும் சைப்பற்றித் தயர் அறிவியல் வங்குதாரகளுக்கு அனுப்பி வைத்தார் இவ்வுபகட்கர். அவற்றுடன் மோகன் ராய் காண்பித்த பழைய ஒப்பந்தத் தையும் அனுப்பினார்.

மோகன் ராய் வீட்டில் இருந்த பழைய உடல் ஈரட்டர் ஒன்றில் ஒப்பந்தம் உடல் செய்யப்பட்டிருந்தது. அவர் காண்பித்த உயிலும் அதே உடல் ஈரட்டரில் உடல் செய் வப்பட்டிருக்க வேண்டும் என்பதைக் கூர்ந்து கவனித்ததில் கொல்ல முடிந்தது. இவ்விதக் காலத்தில் தனிமையை விரும்பி வாழ்ந்த துளசி, மோகன் ராயுடன் தொட்பைத் துண்டித்துக் கொண்டிருந்தான். அதனால் அவர் வீட்டு உடல் ஈரட்டரில் உயில் உடல் செய்யப்படுவதற்கான வாய்ப்பு இல்லை. இன்னும் சில ஆராய்ச்சிகள் மூலம் ஒப்பந்தத்தில் இருந்த கையெழுத்தான 'துளசி' செய்து மோகன் ராய் ஒரு போலி உயிலைத் தயாரித்தது தெரிந்து போயிற்று.

மறுநாள் மீண்டும் செய்தித்தாள்களில் தலைப்புச் செய்தியானது துளசி.

'துளசி உயில் வியகாரம்—பரபரப்பான செய்தி. சமூக நியமன மோகன் ராய் கையு!'

இந்தச் செய்தி வெளியாகி ஒரு வாரம் ஆகிற்று. சத்தசாமி வினோத் தகர் போலீஸ் இன்ஸ்பெக்டரைச் சந்தித்தார்.

"ஐயா, துளசிபாய் என் அண்ணிதான். அவங்க புருஷன் மனசொடங்க தற்கொடை பண்ணிக்கிட்டா. அப்ப அவங்க குழந்தையை என் பெருமூல வளர்க்கச் சொல்லிக் கடிதமாக எழுதி வெச்சிட்டா. போனது. குழந்தையை அண்ணிவிட்டா. அனுப்பவே கூடாது என்று கண்டித்து எழுதியிருந்தாரு. அதனால்தான் அண்ணி கேட்ட பக்ககட தான் சேகர் பங்கு அவங்கனோட அனுப்பி வைக்கல. அவங்க சாகறதுக்கு ஒரு மாதம் முன்னாடி சொத்தையெல்லாம் சேகர் பேருக்கு உயில் எழுதிக் கடிதாசொட எனக்கு அனுப்பினாங்க. அவங்க செத்த தாகப் பெயரில் பார்த்துத் தெரிஞ்சுக்கிட்டு வந்து அந்த ஈரட்டர் மோகன் ராய்கிட்ட உயிலைக் காண்பிச்சுப் பணத்தையெல்லாம் குடுத்து கேட்டேன். அவரு பதிலுக்கு இன் னொரு உயிலை எடுத்துக் காட்டினார். அதுவு கொடுத்தெல்லாம் மோகன் ராயுக்குப் போக மாட்டா எழுதி அண்ணி கையெழுத்துப் போட்டிருக்கலாம். எனக்கு ஒரே குழப்பமே இருக்கு..."

இவ்வுபகட்கர் வழக்குப் பதிவு செய்து கொண்டார். ஏற்கெனவே துளசியின் மரணத்தை ஆராய்ந்ததில் அது தற்கொடையான் என்று சந்தேகத்துக்கிடமின்றித் தெரிந்திருந்தது. இப்போது புதிய பிரச்சனை. மோகன் ராய் வீட்டுக்குப் போனார் இவ்வுபகட்கர்

4. 'அசட்டு' கோவாலு

"உய்களுக்கு யார் பேரில் சந்தேகம் பாட்டி?" இவ்வுபகட்கர் இடி போல் முழங்கினார்.

இரண்டு கால்களும் சரியாகக் கேளாத வட்டமீப் பாட்டியோ தன் பாட்டுக்குப் புலம் பிக் கொண்புருந்தான்.

"கட்டைசிலை போக! எந்தப் பாவி எடுத்தாரோ! அவன் கை அலிய. அவன் குழந்தை குட்டி நன்னாயிருக்குமா? தன்னாத

துயி தான், எங்கிட்டே இருக்கிறேன். இந்த அறிவாயத்தைக் கேட்பாங்கிலையோ! எத பொறத்ததுமேர்ந்தே ரெண்டு பக மாறும் கருக்கல் ஒன்று நேத்திக்குச் சந்தைக்கு ஓட்டிண்டு போய் வித்தேன். மாடு வித்த பணம் ஐந்துறு ரூபாயும் தலைப்புல முடிஞ்சு கொண்டு வந்து என் கையால, எங்காந்து அடுப்பங்கூரிலே, வட்டாத்துப் பாலைவில போட்டு வெச்சேன்.

இரண்டாகத் காந்தால், 'வெயில் காவரது. இரண்டு நிவொ உருத்து வாங்கி அப்பதைத் துக்கு கைறப் போடலாம்'னு நினைக்கண்டு பணமெடுக்கப் பாணை வைட்டீர், பணத்தைக் காணோமே பணத்தை எடுத்துப் பொருதுங்குனு வடார்த்தையும்னு எடுத்துக்கட்டிக்குச் சாண் பூலி அதை எடுத்தால் உடனிலு போக" என்று பல்லவியோடு தன் புயல் பல்லுக்க விடுவதற்காக நிறுத்தினான்.

முன்னாலு முறைபாக அதே கதைபாக கேட்டுக் கொண்டிருந்த இன்ஸ்பெக்டர் பொருமைமை வரவழைத்துக் கொண்டு திரும்பவும் கேட்டார். "யார் பெயர்வாறு உங்களுக்குச் தெற்கெம் இருக்கா?"

இந்த முறை பாட்டியின் காலுக்குக் கேள்வி எட்டியிட்டது.

"அந்தப் பழாப் போன கோவாறு இருக்கானே - கொடி வீட்டு கோவாறு! அவள்தான் என் பிள்ளையெ தெந்தாக்கு வந்தாள். 'மாடு வித்த பணம் எய்யவையு பாட்டி'ன்னான். 'ஐந்தாறு ரூபாய்டர்'ன் செல். 'ஐந்தாறு ரூபாய் செல்கண்டு நீ என்னை பண்ணுவே பாட்டி'ன்னானே; அந்தக் கொள்ளிக் கண்ணம்...

கோடி வீட்டுக் கோவாறுவின் வீடு சேதமடைந்தது. அங்கு திறைய வடாய் கிடைத்தது. ஆனால் கைலிக் காசு கூடப் பணமில்லை.

விசாரித்த பொது கோவாறு சிடுசிடு வென்று விழித்தான்.

"இதெல்லாம் எங்காத்து வடாய்" என்றும் அவசர அவசரமாக.

அவனுடைய வ அசட்டுக்களை சொட்டும் மூன்றுபையப் பார்த்தால் அவனுக்கு வடாய் இருக்க கூடச் சாமித்தியம் இருக்காது போல் தென்றியது இன்ஸ்பெக்டருக்கு.

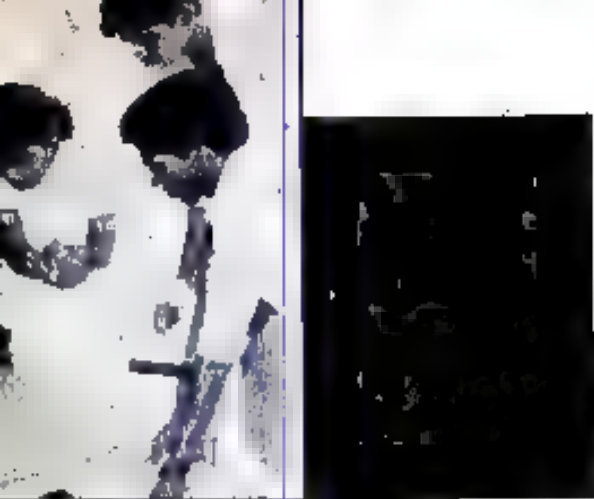
எதற்கும் இருக்கடும் என்று கோவாறு வீட்டு வடாந்துப் பாணையில் மேலாக இருந்த பத்துப் பதின்ந்து வடகக்களையும் அடிப் பகுதியிலிருந்து சில வடகக்களையும் எடுத்துக் கொண்டார் இன்ஸ்பெக்டர். வடகமி பாட்டியின் வீட்டுக்குப் போனார்.

"பாட்டி உங்கன் வீட்டு வடகம் கொடுத்து வேணும்" என்றார் தம்பிடித்துக் குரலை உலர்ந்தி.

"ஓ தரேனப்பா, நிவொ எட்டு ரூபாய், தன்னு வீடுப் பொதியும் உப்புறப்பா வாய்க்கு தன்னு இருக்கும் தனிவடாய்எழுதி

“இந்தேனப்பா, இப்போ எட்டு ரூபாய் தங்கு வீதிப் பொதியும், உப்புறைப்பா வாய்க்கு தங்கு இருக்கும். கனியடாள் எழுதி

விருக்கென்... ஆத்தல அம்பலமாள புள்ள பெத்தா, அம்பலமால் கூட்டுத் தரத் தொல்லலாம். வர்வறிகொ. நல்ல பத்தியமா எழுதி விருக்கென்."

பாட்டிக்கு ஒருவாறு விஷயத்தைப் புரிய வைத்து, அவர் பணம் வைத்திருந்த வடகைத் துப் பார்வையிலிருந்து பத்துப் பதின்த்து வடகைகளை எடுத்துக் கொண்டார் இன்னம்

பெட்டர்.

கோவாறு விட்டு வடகைகளும் பாட்டி விட்டு வடகையும் பாட்டைத்திலிருந்த தம்ப லிந்துரைப் பரிசோதனைக் கூடத்துக்கு அனுப் பப்பட்டன. கோவாறு விட்டுப் பார்வையில் யோசக இருந்த வடகைகளும் பாட்டி விட்டு வடகைகளும் ஒரே விட்டில் ஒருவரே செல் தவை என்பது சராயைப் பரிசோதனைகள் மூலம் கண்டறியப்பட்டது. கோவாறு விட்டுப் பார்வையில் அடியில் இருந்த வடகை கள் வேறு விதமாக இருந்தன.

பரிசோதனை முடிவுகளைக் கண்ட இன்னம் பெட்டர் அடுத்து போனார். நாலு வார்த்தை நேராகப் பேசத் தெரியாதவன் பொல் தொன்றிய கோவாறுக்குத் திருநிறை னதரி யழும் சாமர்த்தியமும் இருக்கிறதே!

கொஞ்சம் மிரட்டியவுடனேயே தான் தான் திருடியதாக ஒப்புக் கொண்டு விட் டான் கோவாறு. மாமரத்துப் பொந்திலி ருந்து பணத்தை எடுத்துத் திருப்பிக் கொடுத் தான். அந்த வாய்க்கி கொண்ட வடகைப் பாட்டி. "நான்தான் அப்பவே சொன் னேனே!" என்று அழுத்தத்திருத்தமாக.

5 புஷ்பவனம் ஜானகி

ஜானகி வகுவிருள் என்றால் காலே னில் பையன்கள் எல்லாம் கறுப்புக் கண் ணடினயத் தடைத்து மாட்டிக் கொள் வார்கள். அவரை அவசரமாகப் பாக்கெட் சீப்பை எடுத்து ஸ்டெப் கூட்டையும் தொங்கு மனைவையும் சேரக்குவார்கள்; கூட்டின் மேல் பட்டை அவிழ்த்து விட்டுக் கொண்டு தினிமாப் பாட்டைச் சீட்டியடிப்பார்கள்.

எதற்கும் அசைகிறவன் இல்லை ஜானகி. கூடம்பு நின்றப அழகு; தங்க நின்றவ கைப் பையன்களில் யாரும் தன் அழகுக்குக் கிட்டே நெருக்க முடியாது என்று அவன் கவனியாக நம்பினான்.

ஜானகி என்ன நினைத்தால் என்ன? தான் நெருங்கியே இருவேன் என்று கங்க ணம் கட்டிக் கொண்டு நெருங்கினான் ராமுலி. ஒவ்வொரு முறை நெருங்கிய போதும் மூக்குண்டபட்டான். தன் பரிசுமாய் அவனைச் சப்பை மூக்கா என்று செல்லப் பெயரிட்டுக் கூப்பிட ஆரம்பித்திருந்தது!

ஜானகி அண்டிகோ படித்த கல்லூரி. காட்டுப்பாக்கத்துக்கு அருகே புஷ்பவனம் டயனில் இருந்தது. ஜானகிக்குக் காட்டுப் பாக்கத்தான் சொந்த ஊர். ஒரு நாள், பையன்களையும், பெண்களையும் தன் ஊர் பார்க்க அழைத்தான் ஜானகி - அந்தச் சாக்கில், தான் அழை மட்டுமல்ல பணக் காரி என்பதையும் காட்டிக் கொள்ளும் நோக் குடன்.

"அதோ தெரியுமே தென்னாந்தோப்பு, அது வரைக்கும் எங்க வயல்தான். இந்தப்

பக்கத்துல யாங்க்காரி ஒட்டிவிருக்கறது முழுதும் எங்க பாட்டன். மூப்பாட்டன் காலத்திலேயிருந்தே எங்கனிடம் இருக்கு. வாய்க், நோப்புல போய் இளநீர் சாப்பிடு வேன்."

அந்தத் தோப்பிலிருந்த அணில், காக்கை, கைமரு மற்றும் இதர பறவை இனங்கள் அன்று அசைவத்தில் நிசந்தமாகவிட்டன. இவ்வளவு இளமையை, வண்ணங்களை, குதூகலத்தை அந்தப் பிராணிகள் அதுவரை பார்த்ததே இல்லை.

இளநீர் விருந்தின் நடுவிலேயே கம்பி நீட்டிவிட்டான் ராமுலி. "மூக்கியமான வேலை விருக்கு ஜானகி. சிகிரிமாப் போகணும்."

"சரி, பார்க்கலாம்" - கொஞ்சம் கூட வகுத்தப்படாமல் விடை கொடுத்து அனுப்பி ணும் ஜானகி.

"ஒரு மரியாதைக்குக் கூடக் கேட்கல் லியே, ஏன் ராமுலி அதுக்குள்ள கிளம்பிப் போனான்! கால்க்காரி! கால்க்காரி - உன்னை என்ன பண்ணு என்று எனக்குத் தெரியும்" ராமுலிக்குள் ஊசத்தான் விசுவரூபம் எடுத்துக் கொண்டிருந்தது.

ஜானகி எவ்வொரையும் பஸ் ஏற்றி விட்டுத் தனியே திரும்பிக் கொண்டிருந்த போது விளக்கு வைக்கும் நேரம் கூறிது விட்டிருந்தது. ஊருக்கு ஒதுக்குப் புறமாய் இருந்த பஸ் ஸ்டாண்டிலிருந்து குறுக்குப் பாதையில் நடந்த அவளை வழி மறித்தான்

தமிழக தடய அறிவியல் துறையின் இயக்குநரான பேராசிரியர் சுந்தரமோகன், அமெரிக்காவில் இத்துறை பற்றிய பல கருத்தரங்குகளிலும், மாநாடுகளிலும் பங்கேற்று, பல ஆராய்ச்சிக் கட்டுரைகள் சமர்ப்பித்தவர். மனதை ஒடுகப் பற்றின இவரது ஆராய்ச்சிக் காகச் சென்னைப் பல்கலைக் கழகம் இவருக்கு டாக்டர் பட்டம் அளித்துள்ளது.

ராமணி. கைத்தாய் கட்டியிருந்தது. ஜானகி அவர்களோடாகக் கிழிந்து நேரம் இருட்டில் அழுதான். பிறகு ஒரு தீர்மானத்துக்கு வந்த லனாய் நேரே போனான். மட்டுமே இருக்கப் போய் வறக்குப் பதிலு செய்தான்.

“நீதான் ஜானகியைக் கற்பழிச்சே! மரீபாசையா அதை ஒத்துக்கிடு!” இன்னும் பெக்டர் மிரட்டினார் ராமணியை.

“கம்மா மிரட்டாதீங்க இன்னும்பெக்டர். இந்த ஜானகி எப்படிப்பட்டவங்கறதை நான் சொல்றேன். அவளுக்கும, சீதையா இவர் ஜாயாலதி படிக்கற ரகசியங்கூட என்ன உறவுன்னு கேளுங்க. அந்த உறவை நான் கண்டு பிடிச்சிட்டேன்னு அவளுக்கு வலித்தெரிச்சல். அதனால் என் பேர்ல இப்படி அபாயம் பரம்ப பழிகமத்தது.”

“ராமணி! நீதான் ஜானகியைக் கொடுத்த கறதுக்குத் தீர்மானமாய் சாட்சி இருக்கு—தீ அவனைப் பலாத்காரம் பண்ணி னப்ப அவ தன்னைக் காப்பாத்திக்கற முயற்சியில் உன் வலது தோள்ல கடிச்சிருக்கா.

உன் சட்டையைக் கழட்டினு அந்த வடு இருக்கு.”

தாராளமாய் கழட்டினேன். என் தோள்வ பல் பதிஞ்ச வடு இருக்கு. ஆனால் அது ஜானகியோட கண்ணக்காதலன் ரகு ஆத்திர மடைத்து என்னைக் கடித்ததால் ஏற்பட்ட வடு.

வரர் குற்றவாளிக் கறதை என்னால் கையமா நிரூபிக்க முடியும், ராமணி!”

இன்னும்பெக்டர் தடய இயல் நிபுணரை அழைத்தார். ராமணியின் தோளில் ஆழப் பதிந்திருந்த வடுயில் பிளாஸ்டர் ஆஸ்ப் பாசின் கார்த் ஒரு வார்ப்பு எடுத்தார்கள். அதே போல் ஜானகியின் பற்களின் வார்ப்பும் தயாரிக்கப்பட்டது. இரண்டிலும் ஒப்பு தோல்வியோடு ஜானகி தற்கொப்புக்காக ராமணியின் தோளில் கடித்தது காத்திரமாகிற்று.

ராமணி வெறுத்துக் கூப்போனான். ஜானகி அந்தச் சம்பவத்துக்குப் பிறகு அடக்கமான பெண்ணானாள்.

புகைப்படங்கள்: பேராசிரியர்

தேவெங்கிரா சாரீஸ்

மிகமிக உயர்ந்த பட்டும் தூதும் கவந்து தயாரிக்கப்பட்டது.

H.O:27, ஏலா கத்தப்பன் தெரு, சென்னை-3, போன்: 33113

வினா கோரும்: கடை எண்: 7, சாமல் பஜார், (மணகம் பார்க் எதிரில்)

தீயாகராவதகர், சென்னை-17, போன்: 442367

தேவெங்கிரா புடவையை விடக்கும் இடங்கள்:

"திருவையங்கம்" மாதிரிக் கூட்டுறவு அமைப்பு, C75 விசான்புரி (மேட்டெய்யா), புது
 டெய்லி - 110010. * காமாட்சி சிங்க நல்லா, 3/32, WEA அழகர்காள் ரோடு, கிரோஸ்
 பார்க், புது டெய்லி - 5, போன்: 561050, 561704. * திருமதி உமா சுப்ரமணியம், 11A87-8
 லக்ஷ்மி நகர் II புது டெய்லி - 110024, போன்: 516552. * திருமதி வினாயா ரங்கன்
 5/68, WEA, கிரோஸ்பார்க், புது டெய்லி - 110003. * பங்கஜம் கத்தராஜாஜம், CMA.DDA Flak
 முனிகா, புது டெய்லி - 57. * Mrs சரதா, 18/448, கிராம் பிளக், மாதங்கா, பம்
 பாய் - 19. * கவிதாமணி, 22, கந்தி மதறாடர், தேவஜோ கோயர் பார்க், கிள்கென்ட் ரோடு,
 மாதங்கா, பம்பாய் - 19. * லக்ஷ்மி நாராயணன், 5, காளி கோ-ஆப்ரேடியஸ் ஹவுஸிங்
 சொசைட்டி, கங்கப்பார்க் ரோடு, கால்கோபர், (கிழக்கு) பம்பாய்-77. * நவ்லீன் சிங்க் காரீன்
 * சென்டர், 601, டெய்லி ரோடு, மதகா, பம்பாய்-19. * கோவந்தி கிளாத் கட்டோர்க், 7, கிழக்கு
 காளி பிளக், கங்காள் ரோடு, மாதங்கா, பம்பாய்-19 * லக்ஷ்மி கிருஷ்ணன், பிளாட் நெ.86, எம்.
 தேவ கோ-ஆப், பெண்டம் காளி, சென்டர், பம்பாய்-89, (கிளாக் பாவுடரி அருகில்), *
 ஆர். ராஜாமணி அம்பாள், 48, முத்து மாளிகையின் கோவில் தெரு, பால்குட்டோர் - 605 001.
 வெய்யுள், E-A தேவப்பிரியா பார்க் ரோடு, கங்கத்தா - 20. * திருமதி 13 சந்திரா சிவி
 லாசன், 18/1-A, கங்கப்பார்க் போர்ட் ரோடு, (மீனாட்சா 5 பஸ்ப்பா சர்க்கில் மத்தியில்)
 பெங்களூர், போன்: 224257, 96/1 கிழக்கு பார்க் ரோடு (மல்கெல்லையர் போர்ட்டு ஆபீஸ்
 அருகில்), பெங்களூர் - 560003. * திருமதி தங்கம்பாள், 22, செஷ்புரம், தென்னூர்,
 திருச்சி - 620017. * திரு. 3 தேவராஜன், 8, பாலாஜி கங்காதி தெரு, குப்ப கோவை -
 613001, போன்: 873. * ராணி சிங்க், 13, மதறாடர் 4-வது தெரு, கதகா - 1, போன்:
 25295. * திருமதி 3 லட்சுமி, 24, சிவியாசா தெரு, சென் - 1. (ரயில்வே ஸ்டேஷன்
 அருகில்) * லக்ஷ்மி சத்தியவாத்தி, 1944, திருச்சி போடு, சாமதாபுரம், கோயல் புத்தூர் -
 641048. * ஸ்ரீ முருகன் கிளாத் கட்டோர், 3, ஆரோக்கியசாமி ரோடு கிழக்கு, 75புரம்,
 கோவை - 2, மதாராஜா சிங்கம் 76, உடுமலை ரோடு, பொன்னாச்சி-1, போன்: 4191 *
 மகாலட்சுமி சிங்க் சென்டர், திள் பிளக், (கட்புறம்) 173/11, மெல் வீதி, சிதம்பரம். *
 தேவமாவதி ஏனென்சில், 2711, தாயங்கார செட்டி தெரு, நஞ்சாஜர், * பாலகிருஷ்ணாதி,
 100, ஸ்ரீ கராஜாபுரம் தெரு, கங்கலட்சுமிச்சி, திருநெல்வேலி. * 5 கத்தரம், 9, காள்தான்
 கோலிக் தெரு, கங்கலிசுரம், தாககோலிக் - 2. * திருமதி 5 தோலட்சுமி, 41, 4-வது
 கிராட் கிராஸ் தெரு, மத்தியென்பாக்கம், சென்னை - 29, போன்: 73244. * திருமதி
 சாலித்திரி பாலகப்பிரமணியம், 3, 7-வது தெரு, தங்கத்தூர், சென்னை - 81, (பிண்டாபா
 கோலிக் அருகில்) போன்: 433737. * திருமதி சிரோஜா கிருஷ்ணாருத்தி, 16506 புதிய குடி
 கிருப்படி (முதல் மாடி) குருகன் மாற்று காரியம், திருமங்கலம், அண்ணா நகர் மேற்கு,
 சென்னை - 600 107. (ஸ்ரீ சத்திய சாஸிர்பா கோலிக் அருகில்) * Mrs பாலாஜி கிளாத்
 சென்டர், 27-A, கங்கம் தெரு, (கிதயா திண்டேர் எதிரில்) மேற்கு தாம்பரம், சென்னை - 11.
 * திருமதி கிரோஜா கோலித்தி, 2, MIT வேலம் கிராமிக், ஸ்ரிரோம்பெட்டை, சென்னை - 44.
 * 5 பொன்னப்பன், 8-3-252 11th பஜார், செத்திராபாத் AP, போன்: 59282.

குறிப்பு: மற்ற இடங்களில் கால்குடி என்னுடைய தயாரிப்பு அல்ல.

பொன்னியின் செல்வன்

பூர்வகதை

சோழர் பழங்குடியில் பிறந்த தாழ் வணிகத்தில் லிஷும் புஷும் பெற்ற இளவரசி குந்தவை பெரிதும் மனக் கலக்கம் அடைந்திருந்தாள். அவளுடைய இளைஞ சகோதரன் அரும் மொழி வர்மன் இலங்கையிலும் ஸூத்த சகோதரன் ஆதித்த கரிகாலன் காஞ்சியிலும் இருந்தார்கள். அவளுடைய தந்தை கந்தர சோழ சக்கரவர்த்தி! தஞ்சையில் தோய்ப்பட்டிருந்தார். இத்திராது குடும்பத் துக்கு விரேந்தமாக நடந்த ஒரு பெரிய சதினையப் பற்றிக் குந்தவை தெரிந்து கொண்டாள். கந்தர சோழர் காலமாராய் உடனே அவளுடைய சிறிய தம்பையரின் மகன் மதுராத்தனனுக்குப் பட்டம் கட்ட வேண்டும் என்று பழுமேட்ட ஈரயர்க்கு முதலான சிற்றரசர்களும் பெருந்தர அதிகாரிகளும் இரகசியமாக முடிவு எட்டியிருந்தார்கள். இதை அறிந்து வந்து சொன்ன வந்தியத் தேவனை இவங்கை சென்று அரும் மொழி வர்மனைக் கட்டி வருவதற்காகக் குந்தவை அனுப்பினாள்.

பின்னர் அவன் தஞ்சை செல்கான். அங்கே தன் தந்தை உடல் தோய்ப்பட்டிருந்ததால் காலம் பெரிவதொரு மனதோயினும் பிடிக்கப்பட்டிருப்பதை அறிந்தான். தந்தையின் இரம் பிராயத்தில் ஒரு விலைஞர் குடி ஊதமப் பெண்டி: அவர் காதலித்த தாலையர், அப்பெண் தோடிக்கரைக் கலங்கரை விளக்கின் உச்சியிலிருந்து கடலில் விழுந்து இறந்ததாகவும், அவளுடைய ஆண்குடிசும் இப்போது தன்னிரவில் வந்து அவரைத் துன்புறுத்தி வந்ததாகவும் தெரிந்து கொண்டாள். இதன் காரணமாக மனம் தவித்திருந்த கந்தர சோழர் தமக்குப் பிறகு இராஜ்யத்தை மதுராத்தனனுக்கே கொடுத்து விட விரும்பினார். மதுராத்தகன் ஒரு பெரிய சாம்ராஜ்யத்தை ஆளத் தகுதியற்றவன் என்று குந்தவை கருதினாள். சோழ சாம்

ராஜ்யத்தை அந்தக் கதிக்கு உத்தராகாமல் காப்பாற்றும் பொறுப்பு இப்போது தன் தலையில் சார்ந்திருப்பதாகவும் எண்ணினாள்.

சோழ சாம்ராஜ்யத்தின் தகுதிகாரியான பெரிய பழுமேட்ட ஈரயர் தம் முதிய பிராயத்தில் தந்தினி என்னும் பெண்டி: மணத்திருந்தார். தந்தினியின் வாழ்க்கையில் மர்மங்கள் நிறைந்திருந்தன. இப்போதும் அவன் மந்திர யாதிரிசூட்டன் தொடர்பு கொண்டிருந்தான். கந்தர சோழரின் மனதோய்க்கு தந்தினி ஏதோ ஒரு வகையில் காரணமாயிருக்கலாம் என்று குந்தவை சந்தேகித்தாள். அதைப் பற்றிக் தெரிந்து கொள்ளும் தோக்கத்துடன் தந்தினியின் அரண்மனைக்குச் செல்கான். அங்கே சம்புவனையரின் மகன் கத்தமாரன் என்பவன் இருந்தான். முதலில் குத்தப் பட்டுக் குற்றவியாய்க் கிடந்தவன். பழுமேட்ட அரண்மனையில் தந்தினியின் பேற்பார்வையில் நடத்த சிபிசகரவிகுல் குணமடைந்து வந்தான். கத்தமாரன் தன்னுடைய தன்ப அடைய வந்தியத்தேவன்தான் தன்னை முதலில் குத்தியிருக்க வேண்டுமென்று வலித்தான். அந்த உட்கத்தையே ஊர்ஜிதமாக்கிக் கொண்டு, நடத்துடன் நடவாதனையும் சேர்த்து ஒரு ஸ்பாண்டிக் கதையைக் குந்தவை விடம் அவன் சொன்னான். அச்சமயம் ஒரு தாதி ஓடிவந்து, "ஓற்றன் பிடிபட்டான்! விதியில் கொண்டு வருகிறார்கள்!" என்று கூறினான்.

பழுமேட்ட ஈரயரின் ஆட்கள் பிடித்து வந்த ஆண், தாம் சக்கரவர்த்திக்கு முனிதக கொண்டு வர அனுப்பிய எவத்தியர் மகன் என்பதைப் பார்த்த குந்தவை, சின்னப் பழு

சோழர் கல்கி

வேட்டையாடும் கடித்து கொண்டான்.

அந்த இடங்களும் அங்குடம் புறப்பட்டது. இப்போது இவ்வகை சென்றுவிட்ட வந்திருந்த தேவனும் ஒற்றர்கள் என்று தங்குத் தீர்மானமாகத் தெரியும் என்று நினைப்பது.

பழுவேட்டையார். குத்தவை விரும்பினால் வைத்தவர் மகன் சிறையிலிருந்து தனது பொறுப்பில் விடுவிக்கலாம் என்று கூறிய பாதாளச் சிறையின் சாலையைக் கொடுத்து விட்டார்.

அத்தியாயம் 22

சிறையில் சேத்தன் அமுதன்

ஞாசக் கோட்டைக்குள் பொற்காகங்கள் வார்ப்படம் செய்யும் தங்கச்சாலை மற்ருகு சிறிய கோட்டை போல அமைந்திருந்தது. தங்கச்சாலைக்கு வெளிப்புறத்தில் சுட்டுக்காவல் தஞ்சைக் கோட்டை வாசலில் உள்ளது போலவே பெரு பலமாகிருந்தது. அன்று மாலை குத்தவை தேவியும் வாணதியும் தங்கச்சாலை யைப் பார்வையிடச் சென்ற போது வேலை முடிந்து பொற்கொல்லர்கள் வெளியில் புறப்படும் சமயம். வாசற்காவலர்கள் பொற்கொல்லர்களைப் பரிசோதித்து வெளியில் அனுப்ப ஆயத்தமாகியுள்ள பொற்கொல்லர்கள் வாலையடைவதற்கு விரைந்திருந்தார்கள். அந்த நேரத்தில் அரசன்மகன் ரதம் வந்து தங்கச்சாலை யின் வாசலில் நின்றது. குத்தவையும் வாணதியும் இறங்கினார்கள். அவர்களைப் பார்த்ததும் காவலர்களும் பொற்கொல்லர்களும் மெய் மறந்து நின்று "வாழ்க இளைப்பிசாட்டி!" என்று கொஷித்தார்கள். தங்கச்சாலை யின் தலைவர் ஓடி வந்து அரசருமாரி களை ஆர்வத்துடன் வரவேற்றார். உடனே அழைத்துச் சென்று பொன்னைக் காய்க்கும் அக்கினி குண்டம், நாணய வார்ப்படம் செய்யும் அச்சுக்கள், அச்சிட்ட நாணயங்கள் முதலியவற்றைக் காட்டினார். அக்கறையுடன் வார்ப்படமான தங்க நாணயங்கள் ஒரு பக்கத்தில் ரூப்பவாகக் கிடந்தன. அந்தப் பக்கம்போல் நாணயங்களில் ஒளி கண்களைப் பறித்தது. ஒவ்வொரு நாணயத்திலும் ஒரு பக்கத்தில் புனியின் முத்திரையும் மற்ற

ஒரு பக்கம் கப்பல் முத்திரையும் பதிக்கப்பட்டிருந்தன.

"பார்த்தாயா. வாணதி! எத்தனையோ காலமாக இந்தச் சோழநாட்டுக்கு உலகெங்குமிருந்து தங்கம் வந்து கொண்டிருந்தது. தரை வழியாகவும் வந்தது; கப்பல் வழியாகவும் வந்தது. இதுவரை அவ்வளவு தங்கத்தையும் கமக்கும் பொறுப்பு சோழநாட்டுப் பெண் குலத்துக்கே இருந்து வந்தது. ஆபரணங்களாகச் செய்து போட்டுக் கொண்டு, தூக்க முடியாமல் தூக்கி வந்தார்கள். கொஞ்ச காலமாகச் சோழநாட்டுப் பெண் களுக்கு அந்தப் பாரம் குறைந்து வருகிறது. நம் தனதுகாரி பழுவேட்டையார் இம்மாதிரி கண்டிப்ப் பறிக்கும் தங்க நாணயங்களை வார்ப்படம் செய்வ ஏற்பாடு பண்ணி விட்டார்!" என்று குத்தவை சொன்னாள்.

"அக்கா! இதனால் என்ன கெளகரியம்?" என்று வாணதி கேட்டாள்.

"என்ன கெளகரியமா? நீ ஒன்றுமே தெரியாத பெண்ணடி! இம்மாதிரி பொன்னை நாணயங்களாகச் செய்துவிட்டால், இவ்வளவு பொன் என்று நிறுத்துப் பாராமலே மதிப்பிடச் கெளகரியம். குடிகள் அரசாங்கத்துக்குவரி கொடுக்கச் கெளகரியம். வர்த்தகர்கள் வெளி நாட்டாரோடு வியாபாரம் செய்வதில் பண்டத்துக்குப் பண்டம் மாற்றிக் கொண்டு கஷ்டப்பட வேண்டிய நிலை. பொன் நாணயங்களைக் கொடுத்துப் பொருள்களை வாங்குவாம்; பொன் நாணயங்களைப் பெற்றுக் கொண்டு பண்டங்களை விற்குவாம். ஆகையினாலேதான் சோழநாட்டு வர்த்தகர்கள் நம் தனதுகாரி பழுவேட்டையாரை வாழ்த்துகிறார்

கள்... இன்னும் ஒன்று சொல்கிறேன். கேள்! என்று கூறித் குத்தவை தேவி குரலித் தாழ்த்திக் கொண்டு சொன்னாள்: "சக்கரவார்த்திக்கும் சக்கரவார்த்தியின் குடும்பத்துக்கும் எதிராகச் சதி செய்பவர்களுக்கு இந்த நாயன்மங்கலினால் அதிக சௌகரியம். எப்படிப்பட்ட உத்தரவாக்கையும் இந்தப் பொற்காலகலின் மூலம் துரோகிகள் ஆக்கி விடலாம் அல்லவா?" என்றான்.

அருகிலுள்ள தங்ககாலைத்தனைமை அதிகாரியின் காதில் குத்தவை கடைசியில் கூறிய வார்த்தைகள் இவேசாக விழுந்தன. அந்த அதிகாரி, "ஆம், நாயே! அம்மாநிலி பயங்கரமான வதந்திகள் எல்லாம் இக்காலத்தில் கேள்விப்படுகிறதும், ஆகையினால்தான் இப்போது கொஞ்ச நாட்களாக இந்தத்தங்கச்சாலைக்குக்கட்டுக்காவல் அதிகமாயிருக்கிறது. இதன் அடியில் உள்ள பாதாளச் சிறைக்கு வருவேர் போவேராகும் அதிகமாகி விட்டார்கள்!" என்று சொன்னான்.

"வருகிறவர்கள் உண்டு; போகிறவர்கள் கூட உண்டா?" என்று குத்தவை கேட்டான்.

"ஏன்? அதுவும் உண்டு. இன்று காலையில் ஒருவரைக் கொண்டு வந்தார்கள். ஒந் நாயிகைக்கு முன்னால் அவரைத் திருப்பிக் கொண்டு போய் விட்டார்கள்!" என்று அந்த அதிகாரி கூறினான்.

அது வாராறிருக்கும் என்று குத்தவைக்குச் சிறிது வியப்பாயிருந்தது.

ங்ககாலைக்குள் பற்பல வேலைகள் நடக்கும் இடங்களைப் பார்த்து விட்டுப் பின்புறமாகச் சென்றார்கள். பின் கவரில் ஒரு சிறிய வாசல் இருந்தது. அதைத் திறந்து கொண்டு சென்றார்கள். சென்ற இடத்தில் வெளிச்சம் குறைவாக இருந்தது. கூரை தாழ்வாக இருந்தது. நாலு புறமிருந்தும் கேட்டவர்கள் ரோமம் சிவிர்க்கும்படியான உறுமல் சத்தம் கேட்டது. ஒரு சேவகன் தீவரத்தி பிடித்துக்கொண்டு நின்றான். அதன் வெளிச்

சத்தில் நாலு புறமும் உற்றுப் பார்த்த போது பல கூண்டுகளும் அவற்றுக்குள்ளே அடைபட்ட புலிகளும் இருப்பது தெரிந்தது. அவற்றில் சில வேலகைப் புலிகள்; சில சிறுத்தைப் புலிகள்; சில படுத்திருந்தன; சில கூண்டுக்குள் முன்னும் பின்னும் உலாவிக்கொண்டிருந்தன. அவற்றின் கண்கள் அந்த இடத்தின் மங்கலான வெளிக் சத்தில் நெருப்புத் தகைக்களைப் போல ஒளிர்த்தன.

குத்தவை வானதிலின் கரத்தைக் கெட்டியாகப் பிடித்துக் கொண்டு, "அடியே! பயமாயிருக்கிறதா? இங்கே மூர்த்தை போட்டு விழுந்து வைக்காதே!" என்றான்.

வானதி இவேசாகச் சிரித்துவிட்டு, "புலியைக் கண்டு எல்ல பயம்; அக்கா! புலி தம்முடைய குலத்தின் காவலன் அல்லவா?" என்றான்.

"சில சமயம் காவலர்களே எதிரிகளால் சேர்த்து விடுவார்கள் அல்லவா? அப்போது அபாயம் அதிகம் ஆவிறதே?"

"இல்லை அக்கா! மனிதக் காவலர்கள் அப்படி ஒருவேளை துரோகம் செய்யலாம். இந்தப் புலிகள் அப்படிச் செய்ய மாட்டா!"

"சொல்வதற்கில்லை. இந்தப் புலிகள் எத்தனையோ இராஜாங்கத்திராவிடனைச் சாப்பிட்டிருக்கின்றன. அவர்களிடையே இரத்தம் இந்தப் புலிகளின் உடம்பில் கலந்திருக்கும் அல்லவா?"

பயமேறில்லை என்று சற்று முன் கூறிய வானதிலின் உடம்பு இப்போது சிறிது தடுங்கத்தான் செய்தது.

அக்கா! என்ன சொல்கிறீர்கள்? உலிருள்ள மனிதர்களை இந்தப் புலிகளுக்கு இரையாகக் கொடுப்பார்களா, என்ன?" என்று கேட்டான்.

"அப்படிச் செய்ய மாட்டார்கள். இந்தத் தங்ககாலைக்கு அடியில் பாதாளச் சிறை இருக்கிறது என்று சொன்னேன் அல்லவா? அதற்குள் போவதற்கும் வருவதற்கும் ஒரே வழிதான். அந்த வழி இந்தப் புலி மண்டபத்தில் இருக்கிறது. சிறைக்குள்ளிருந்து வாராவது தப்பித்து வர முயன்றால் இந்த மண்டபத்துக்குள்ளேதான் வர வேண்டும். அப்போது புலிகளுக்கு

‘இருவரிடம் எத்தனை தோஷம் இருக்கிறது’ அதைப் பெரிதுபடுத்தாதே; சிறிது குறைவாகவும் இருந்தாலும் அதையே கொண்டாட வேண்டும்’ என்பது பெரியோர் உபதேசம். ‘மிறகு குறைகளை வெளிப்படுத்தக் கூடாது. அவர்களிடம் உள்ள தல்வ அம்சங்களை வெளிப்படுத்த வேண்டும். தேய்ந்து போன சத்திர கைக்குக் கூடக் குறுமையும் மிரகாசமும் இருப்பதால் அதைப் பரமசிவம் தன் தலையில் தரித்து உலகமெல்லாம் பார்த்துப் புகழும்படி செய்கிறார். அதே கவரன் மகா கொடிய அலகாவ விஷத்தை வாரி உண்ணினும் தெரியாமல் தன்னைத் தன்னை ஒளித்து வைத்திருக்கிறார். இவ்வளவு தண்டி என்ற கவி கூறுகிறார்.

ஆனால் தோஷம் பார்த்தாலும் அதைப் பெரிது செய்து பேசுவதும் எழுதுவதே பொதுவில் இந்த உலகத்தில் தற்காலத்தில் மிக அதிகமாக இருக்கிறது. அதிலும் திறையப் படித்தவர்கள் திறையக் குற்றம் காண்பார்கள். ‘குற்றம் கண்டுவிடிப்பது தான் அறிவாளியின் காரியம். வித்யாஸ் என்ருவோ ‘தோஷத்தின்’ என்று வட்சைம் சொல்லிவிடுகிறது’ என்று இவர்கள் வாதிடு செய்வார்கள். ‘தோஷத்தின்’ என்றும், குற்றம் அறித்தவன் என்றே அர்த்தம். குற்றத்தைப் பெரிதுபடுத்திப் பிரசாரம் செய்வதில் எம் தல்வ. குற்றம் குறைகளை உரை வேண்டும். உணர்ந்து அவற்றை நாம் தவிர்க்க வேண்டும். குற்றம் உண்மையானதும் இதை திறமாக எடுத்துச் சொல்லலாம். ஆனால் ஓயாமல் தோஷம் பாராட்டிக் கொண்டும் அதைப் பிரசாரம் பண்ணிக் கொண்டும் இருக்கக் கூடாது.

தோஷமுண்மையில் அது எடுத்துக் காட்ட வேண்டுமானால் தமக்குப் பூர்ண யோக்கியதை இருக்க வேண்டும். நம்மிடமே ஏராளமான தோஷங்களை வைத்துக் கொண்டு இன்னொருவருக்கு உபதேசம் செய்தால் அது பிரயோஜனப்படாது. சில சமயங்களில் நாம் சொல்வதாலேயே அவர்கள் முன்னைவிட விடபாகத் தங்கள் தவற்றை வெளிப்படச் செய்யவும் தொடங்கலாம். ‘தமக்கு யோக்கியதை இருக்கிறது. மூடானம் இருக்கிறது. நம் வாசித்தை ‘எடுபடும்’ என்று நிச்சயமாக அலே பிறகு உபதேசிக்கலாம்.

— இவற்றுக்கு கால்கி காமகோடி ஸ்ரீ சத்திரசேகரேந்திர சரஸ்வதி சங்கராச்சாரிய கவாயிகள்.

இரையாவார்கள்!”

“சிவசிவா! என்ன கொடுமை?”

“இராஜாங்கம் என்னுள் அப்படித் தான்! கருணை யும் உண்டு; கொடுமைமும் உண்டு. வானதி! ஒரு சமயத்தில் என்னையே இந்தப் பாதாளச் சிற்றளில் அடைத்தாலும் அடைத்து விடுவார்கள். சின்னப் பழுவேட்டையார் இன்றைக்கு என்னுள் பேசியதைத் தேட்டி குத்தால்.....”

“நன்றியிருக்கிறது. அக்கா! தங்களைப் பிடித்துச் சிற்றளிலடைக்கும் வல்லமைவுள்ளவர்கள் சரேழு பதினாறு சலகத்திலும் இல்லை. அப்படி யாராவது செய்ய முயன்றால் பூமி பிளந்து இந்தத் தர்னச நகரத்தையே விழுங்கி விடாதா? அதைப் பற்றி எனக்குக் கவலைவில்லை. நம்முடைய பழையாறை வைத்திவர் மகனைப் பற்றித்தான் கவலைப்படுகிறேன். அந்த சாதுப் பிள்ளை தப்ப முயன்றிருக்க மாட்டான் அல்லவா?”

“சாதுப் பிள்ளை தான்! ஆனால் வாரி எப்போது எப்படி மாறுவார்கள் என்று சொல்ல முடிவதில்லையே?”

புலிகளின் உறுமல் கோஷம் இன்னும் அதிகமாகிற்று.

காவலனைப் பார்த்து, “புலிகளுக்கு ரொம்பக் கோபம் போலிருக்கிறதே!” என்று குந்தவை.

“இல்லை, தாயே! சக்கரவர்த்தியின் திருக்குமாரியை இவை வாழ்த்தி வர வேற்கின்றன!” என்று காவலன் சமத் காரமாய் மறுமொழி கூறினான்.

“நல்ல வரவேற்பு!” என்று குந்தவை.

“அதோடு புலிகளுக்கு இரை போடும் சமயம் நெருங்கிவிட்டது. இரையை நினைத்தும் உறுமுடின்றன!”

“அப்படியானால் நாம் சிக்கிரம் போய் விடலாம். சிற்றளின் வாகை எங்கே இருக்கிறது?”

ன் உபத்தி ஒரு மூலக்கு இதற்குள் அவர்கள் வந்திருத்தார்கள். அங்கிருந்த புலிக் கூண்டு ஒன்றைக் காவலர்கள் அப்பால் நகர்த்தினார்கள். அங்கே தரை

யில் பதித்திருந்த கதவு ஒன்று காணப்பட்டது. இரண்டு ஆட்கள் குனிந்து கதவை வெளிப்புறமாகத் திறந்தார்கள். உள்ளே சில படிக்கட்டுக்கள் காணப்பட்டன. அவற்றின் வழியாக ஒவ்வொருவராக இறங்கிச் சென்றார்கள். இருள் அதிகமாகிற்று. இரு சேவகர்கள் பிடித்திருந்த இரண்டு தீவாரத்தினாலிருந்து புதைவிழாமல் மூங்கிய வெளிச்சம் வந்து கொண்டிருந்தது. குறுக்கும் நெடுக்குமாகச் சென்ற குறுகிய பாறைகளின் வழியாக அவர்கள் ஒற்றை வரிசையில் போக மேல்புறமிருந்தது.

அங்கே புறிக் கிளிப் பயங்கர கறுமல்
தோமம் செந்நீர்க்குச் செய்தது என்ருல்,
இங்கே நானு புறத்திலும் எழுந்த
தீயமான தோக மயமான மனிதக்
குரல்கள் உள்னம் பதறி உடல்
தடுக்கச் செய்தன.

ஆனால் அந்த நிலை குரங்குக்கு மத்தியில், — வித்தை! வித்தை! — ஓர் இனிய குரல் நேம் இரைந்ததும் கேட்டது.

"பொன்னூர் மேளியனே!
புனித்தோடும் அநாதக்கனாத்து
மின்னூர் செஞ்சகடமேல்
மினிர்மொன்னூர் அணித்தவனே"

அந்தப் பாதாளச் சிறையில் இருந்த அறைகள் ஒரு வரிசையாக இல்லை. மூன்றாம் பிள்ளும் கோணலும் மாணவனுமாக இருந்தன. ஒவ்வோர் அறை வாசலிலும் சென்று காவலன் தீவிரத்தியை உயர்த்திப் பிடித்தான். சில அறைகளில் உள்ளே ஒருவனை இருத்தான். சிலவற்றில் இருவர் இருந்தார்கள். சில அறைகளில் இருத்தவர்களைக் கவரில் அடித்திருந்த ஆணர் வரையில் சேர்த்துச் சங்கிலியில் கட்டியிருந்தது. சில அறைகளில் அவ்விதம் கட்டாமல் உயேசனையாக விடப்பட்டிருந்தார்கள். ஒவ்வோர் அறையிலும் இருத்தவர்களின் முகம் தெரிந்ததும் குந்தவை தேவி தீயையை அடைக்க எல்லாகும் மேலே சென்றார்கள்.

நடுவில் ஒரு சமயம் வானதி, "இது என்ன கொடுமை? இவர்களை எதற்

காக இப்படி அண்டத்திருக்கிறது? நிதி
விசாரணை ஒன்றும் இடைவாதா?"
என்று கேட்டாள்.

அதற்குக் குந்தவை. "சாதாரண குற்றங்களுக்கு தீதி விசாரணை எக் காம் உண்டு. ஆனால் இராஜாங்கத் துக்கு எதிராகச் சதி செய்தவர்கள், வெளிநாட்டு ஒற்றர்கள், ஒற்றர் களுக்கு உதவிபவர்கள், — இவர்களைத் தான் இங்கே போடுவார்கள். அவர்க ளிடமிருந்து தெரிய வேண்டிய உண்மைதெரிந்து விட்டால் வெளியே விட்டு விடுவார்கள்! ஆனால் வெளிட் திருந்து உண்மை ஒன்றும் தெரிய திவ்வில், ஏதாவது இருந்தால்தானே சொல்லுவார்கள்? அவர்கள் பாடுகங் டத்தான்!" என்றான்.

இதற்குள்ளாக, "பொன்னுர் மேனி யனோ" பாட்டு மிகச் சமீபத்தில் கேட்டத் தொடங்கியிருந்தது. அந்த அளவில் சென்று தீவரத்தினைப் தூக்கிப் பிடித்தபோது அங்கே ஒரு கிலு பிள்ளை இருப்பது தெரிந்தது. ஏற் கெனவே நமக்குத் தெரிந்த பிள்ளை தான் அவன்; செந்தன் அமரன்.

அவனுடைய குற்றமற்ற பால் வடி
யும் பச்சைப் பின்னை முகம் இளவரசி
கொண்டய கவனத்தைக் கவர்ந்தது.

அவரின் குந்தவை பார்த்து,
"பாடிக்கொண்டிருந்தது தீதானு!"
என்று கேட்டான்.

“ஆம், நாயே!” என்றான்.
“உற்சாகமாக இருக்கிறாய் போலி
இருக்கிறாய்!”

“உற்சாகத்துக்கு என்ன குறைவு, அம்மா! எங்கும் நிறைந்த இளைவன் இங்கேயும் என்னுடன் இருக்கிறார்!”

“பெரிய ஞானி போலப் பேசு
இருவே? நீ யார் அப்பா? வெளியில்
என்ன செய்து கொண்டிருந்தாய்?”

“நான் பெரிய ஞானியாகியேன். சின்ன ஞானியாகியேன். அம்மா! வெளியில் இருக்கும்போது பூமாவை புனைந்து

இவ்வாறு சமர்ப்பித்துக்கொண்டிருந்தேன். இங்கே பாமாலை புனைந்து மனத்திருப்பிப்படைத்தேன்!"

"இது குரூபி மட்டுமல்ல; புலகவர் எள்ளும் தெரியிறது. இந்த ஒரு பாடல் தான் உணக்குத் தெரியுமா? இன்னும் பலவும் தெரியுமா?"

திரைவு சென்றது. எனக்கு உற்றார் உறவினர் யாரும் இல்லையா, அப்பா?"

"தாயார் மட்டும் இருக்கிறாள். தஞ்சைக் கோட்டைக்கு வெளியில் தாமரைக் குளத் தருகில் இருக்கிறாள்."

"அந்த அம்மான் பெயர்?"

"வாணி அம்மை."

"நான் அந்த அம்மனைப் பார்த்து நீ இங்கே உற்சாகமாயிருக்கிறாய் என்று சொல்பதேன்."

"பயனில்லை, அம்மா! என் தாய்க்குக் காலும் கேளாது; பேசவும் முடியாது....."

"ஒகோ! உன் பெயர் சேந்தன் அமுதனா?" என்று இளைப்பிராட்டி

வியப்புடன் கேட்டான்.

"ஆம், அம்மா! இந்த ஏழையின் பெயர் தங்களுக்குத் தெரிந்திருக்கிறதே?"

"என்ன குற்றத்துக்காக உன்னை இங்கே கொண்டுவந்து விறைப்படுத்தியிருக்கிறார்கள்?"

"நேற்று வரை நான் செய்த குற்றம் இன்னதென்று எனக்கும் தெரியாமலிருந்தது. இன்றைக்குத்தான் தெரிந்தது!"

"என்னவென்று தெரிந்தது?"

"ஒற்றன் ஒருவனுக்கு உதவி செய்த குற்றத்துக்காக என்னைப் பிடித்து வந்து விறைப்படுத்தியிருக்கிறார்கள் என்று தெரிந்தது."

"அது என்ன? எந்த ஒற்றனுக்கு நீ உதவி செய்தாய்?"

"தஞ்சைக் கோட்டை வாசலில் ஒரு நாள் வெளியூரிலிருந்து வந்த பிரயாணி ஒருவனைச் சந்தித்தேன். அவன் இரவில் தங்க இடம் வேண்டும் என்று சொன்னான். என் வீட்டுக்கு அழைத்துப் போவேன். ஆனால் அவன் ஒற்றன் என்று நான் கவலியும் திரைக்கவியில்லை...

"இன்னும் சில பாடல்களும் வரும். ஆனால் இங்கு வந்தது முதல் இதையே பாடிக்கொண்டிருக்கிறேன்."

"ஏன்?"

"இங்கு வரும் போது தங்கச் சாலை யின் வழியாக வந்தேன். இதுவரை நான் பார்த்திராத பத்தரை மாற்றுப் பகம்பொன் திரைப் பார்த்தேன். அது 'பொன்னார் மேனியன்' நிகுசூரு வத்தை எனக்கு நினைவூட்டியது....."

"அதிர்ஷ்டசாலி! திரைப் பார்த்தால் பலருக்கும் பலவீத ஆசைகள் உண்டாகின்றன. உலக்கு இறைவனின் நிகுமேனியின் பெரில்

“அவன் பெயர் என்னவென்று தெரியுமா?”

“தன் பெயர் வல்லவரைவன் வந்தியத்தேவன் என்று அவன் சொன்னான். பழைய வானர் சூலத்தைச் சேர்ந்தவன் என்றும் கூறினான்...”

குந்தவையும் வானதியும் ஒருவரை யொருவர் பார்த்துக்கொண்டார்கள். இருவருடைய உள்ளங்களும் ஒத்துப் பேசிக்கொண்டன.

வானதி சேந்தன் அமுதனைப் பார்த்து, “எவ்வாய் விவரமாகச் சொல் அப்பா!” என்றாள்.

ஊர்

தன் அமுதன் அவ்விதமே கூறினான். வந்தியத்தேவனைக் கோட்டை வாசலில் தான் சந்தித்ததிலிருந்து, பழு

துக்கு அளவில்கூட நல்லவேலை யாக, சற்று நேரத்துக்கு முன்பு பழுதுநீர் இளைவரானியின் ஆட்கள் வந்து அவனை விடுதலை செய்து கொண்டு போனார்கள்!.....”

“அதுவும் அப்படியா?” என்று குந்தவை பற்களினால் தன் செவ்விதழ்களைக் கடித்துக் கொண்டாள். அவளுடைய புருவங்கள் தெரிந்தன. அந்திரப் பெருமூச்சு வந்தது.

“அவ்வளவு அவசரமாக விடுதலை யான மனிதன் யார்? உனக்குத் தெரியுமா?” என்று கேட்டாள்.

“தெரியாமல் என்ன? யாரோ பழைய பாறை வைத்தியர் மகனாம்!”

“அப்படி என்ன அப்பா, அவன் தகாத வார்த்தைகளைச் சொன்னான்? அவனைக் கொன்று விடலாமா என்று அவ்வளவு கோபம் உனக்கு வந்ததாகச் சொன்னாயே?”

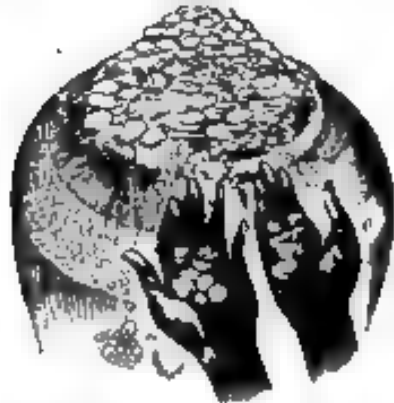
“கோடிக்களறலில் என் மாமன் மகன்பூக்குழலி இருக்கிறான். அவனைப்

பூர் ஆட்கள் தன்னை ஆற்றங்கரையில் பார்த்துப் பிடித்துக் கொண்டது வரையில் சொன்னான்.

“யாரோ மூன்பின் தெரியாத வழிப்போக்கனை நம்பித் ததற்காக அவ்வளவு தூரம் உதவி செய்தாய்?” என்று வானதி கேட்டாள்.

“தாயே! சிலரைப் பார்த்தால் உடனே நமக்குப் பிடித்துப் போகிறது. அவர்களுக்காக உயிரையும் கொடுக்கலாம் என்று தோன்றுகிறது. காரணம் என்னவென்று சொல்வது? இன்னும் விவரைப் பார்த்தால் அவர்களைக் கொன்று விடலாம் என்று தோன்றுகிறது. இன்றைக்கு ஒரு மனிதனை என்னோடு கொஞ்ச நேரம் அடைத்து வைத்திருந்தார்கள். அவன் பேரில் எனக்கு வந்த கோபத்

பற்றி இவன் தகாத வார்த்தைகளைச் சொன்னான். அதுவேதான் அவன் பேரில் எவர்க்கு அல்லவது கோபம் வந்தது. ஆனாலும் அவன் ஒரு நல்ல சமாதாரம் சொன்னபடியால் போனால் போகிறதென்று விட்டுவிட்டேன்.

"அது என்ன அல்லவது நல்ல சமாதாரம், அப்பா!"

"என்னுடைய நண்பன் வந்தியத் தேவனுடையதான் இவன் கோடிக்கணர்க்குப் போனான். அங்கே இந்தச் சண்டாளன் என் சிறேந்தனுக்குத் துரோகம் செய்து பழுவூர் ஆட்களிடம் பிடித்துக் கொடுத்து விடப் பார்த்தான். அது முடியவில்லை"

"முடியவில்லை யா? அப்படியானால் அந்த ஒற்றன் தப்பித்துக் கொண்டு விட்டானா?" என்று வாவதியும் குத்தவையும் ஒரே குரலில் ஆர்வத்துடன் கேட்டார்கள். இதைத் தெரிந்து கொள்ளத்தானே அவர்கள் இந்தப் பாதாளச் சிற்றக்குள்ளே வந்தது?

"ஆம், அம்மணி! என் நண்பன் தப்பித்துக்கொண்டு போய்விட்டான். பூங்குழலி அவரை இரவில் படவிக் ஏற்றிக் கொண்டு கடலில் இலங்கைத் தீவுக்குச் சென்று விட்டானாம்! தேடிப் போவவர்கள் ஏமாந்தார்கள். இந்தப் பாதாளமும் ஏமாந்தான்!"

பெ

ன் மணிகள் இருவரும் ஒரு வரையொருவர் பார்த்துக் கொண்டார்கள்.

அவர்களுடைய உள்ளத்தில் தழும்பிய மகிழ்ச்சியை அவர்களுடைய முகமலர்கள் வெளிவிட்டன.

குத்தவை, சேத்தன் அமுதனைப்

பார்த்து. "அப்பனே! ஒற்றன் ஒருவன் தப்பித்துக் கொண்டது பற்றி நீ இவ்வளவு சந்தோஷப்படுகிறாயே? உன்னைச் சிற்றையில் வைத்திருப்பது சரிதான்!" என்றான்.

"தாயே! அந்தக் குற்றத்துக்காக உன்னைச் சிற்றையில் போடுவது சரியானால், உங்கள் இருவரையும் கூட எனக்குப் பக்கத்து அறையில் போட வேண்டுமே!" என்றான்.

பென்மணிகள் இருவரும் நகைத்தார்கள். இருவருடைய அந்தப் பாதாளச் சிற்றையில், சேத்தன் அமுதனுடைய பாட்டு எல்லவது விசித்திரமாக இருந்ததோ, அப்படி அவர்களுடைய சிரிப்பும் அபூர்வமாக ஒலித்தது.

"தீ வெகு கெட்டிக்காரன். மிஸ்பொல்லாதவன். உன்னை இங்கே வைத்திருந்தால் நீ பாட்டுப் பாடியே இங்கேயுள்ள மற்றவர்களையும் கெடுத்துவிடுவாய். கோட்டைத்தலைவரிடம் சொல்லி உன்னை விடுதலை செய்யப் பண்ணி விட்டு மறுகாரியம் பார்க்க வேண்டும்" என்றான் குத்தவை.

"தாயே! அப்படிச் செய்ய வேண்டாம்! அடுத்த அறையில் ஒரு மணிநேர இருக்கிறான். அவன் என்னிடம் தினம் தினம் நடவை 'தீ எனக்கு ஒரு பாட்டுச் சொல்லிக் கொடு! சொல்லிக் கொடுத்தால், பாண்டிய குலத்து மணி மகுடமும் மாடையும் இலங்கையில் எங்கே ஒலித்து வைத்திருக்கிறேன்' என்று தெரிவிக்கிறேன்" என்பதாகச் சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறான். அந்த இரகசியத்தை நான் தெரிந்து கொள்ளும் வரையில் இங்கேயே விட்டு வைக்கச் சொல்லுங்கள்!" என்றான் சேத்தன் அமுதன்.

"பாவம்! அந்த மாதிரி உனக்கும் பைத்தியம் பிடிக்கும் வரையில் இங்கேயே இருப்பேன் என்கிறாயா? அப்புறம் உன் தாயார் வானியம்மைவின் கதி என்ன?" என்று கூறிவிட்டு இளையிராட்டி அங்கிருந்து புறப்பட, மற்றவர்களும் சென்றார்கள்.

அரைநாழிகைநேரத்துக்கெல்லாம் சில சேவகர்கள் வந்து சேத்தன் அமுதனைப் பாதாளச் சிற்றையிலிருந்து விடுதலை செய்து தஞ்சைக் கோட்டை வாசலில் கொண்டு போய் விட்டார்கள்.

அத்தியாயம் 23 நத்தினியின் நிருபம்

ன்று மாலை நத்தினி வதா மண்டபத்தில் ஹம்ஸதாளிகாமஞ் சத்தில் அமர்ந்து நிருபம் ஒன்று எழுதிக் கொண்டிருந்தாள். சில வரிகள்தான் எழுதினாள். எழுதும்போது சில சமயம் கழற் காற்றில் இளங்கொடி நடுங்குவது போல் அவள் உடம்பு நடுங்கிற்று. அடிக்கடி பெருமூச்சு விட்டாள். அந்தக் குவிர்த்த வேரையில் பக்கத்தில் தாழ்ப் பெண்ணின்று யயில்விசிறியால் விசிறிக்கொண்டிருந்தும் அவளுடைய பளிங்கு நெற்றியில் முத்து முத்தாக வியர்வை துளித்திருந்தது. அவள் எழுதிய நிருபமாவது:—

“அரசினங்குமரா! தயங்கித் தயங்கி, பயந்து பயந்து. இந்த நிருபம் எழுதத் துணித்தேன். இராஜ்யத்தின் நிலைமையைப் பற்றிப் பலவிதமான செய்திகள் காதில் விழுவின்றன. தாங்கள் எனதையும் கவனிப்பதில்லை. நோயினால் மெலித்திருக்கும் தங்கள் தந்தை பலமுறை சொல்லி அனுப்பியும் தாங்கள் தஞ்சைக்கு வரவில்லை. இதற்குக் காரணம் நான்தானே என்ற எண்ணம் என்னை வதைக்கிறது. தங்களை ஒருமுறை சந்தித்தால் எல்லாச் சந்தேகங்களையும் போக்கி விடுவேன். அதற்குத் திருவுணம் இரங்குவிர்களா? தஞ்சைக்கு வர விருப்பமில்லாவிட்டால், கடம்பூர் சம்பவரையர் மானிகையில் சந்திக்கலாம். நான் இன்று தங்கள் பாட்டியின் ஸ்தானத்தில் இருக்கிறேன். நாம் சந்தித்துப் பேசுவதில் என்ன ஆட்சேபம் இருக்க முடியும்? இதைக் கொண்டு வரும் வீர இளைஞர், சம்பவரையர் குமாரரைத் தாங்கள் பூரணமாக நம்பி அவரிடம் எந்தச் செய்தியும் சொல்லி அனுப்பலாம். — இவ்வணம், துரதிர்ஷ்டத்துடன் கூடப் பிறந்த அபாச்சியவதி நத்தினி.”

உன்னமலிலேயே தயங்கித் தயங்கி, யோசித்து யோசித்து. மேற்கூறிய நிருபத்தை எழுதிய பிறகு. விசிறிக் கொண்டிருந்த தாழ்ப் பெண்ணைப் பார்த்து. “போடி! போய்க் கடம்பூர் இளவரசரை உடனே அழைத்து வா!” என்றாள் நத்தினி.

நாதி சென்று கத்தமாறனை அழைத்து வந்து விட்டுவிட்டுச் சற்று விவகிப் போய் தின்றுள்.

கத்தமாறனின் கன்கள் நத்தினியை ஏறிட்டுப் பார்ப்பதற்குக் கூசின. எங்கேயோ தோட்டத்தைப் பார்த்த வண்ணம் கத்தமாறன் தின்றுள்.

“ஐயா! உட்காருங்கள்!” என்று கூறிய நத்தினியின் துரல் நடுக்கம் கத்த மாறனை அவளுடைய எழுக்கத்தைத் தாழ்ப் பாரக்கும்படி செய்தது.

நத்தினி தொடர்ந்து. “குந்தவை தேவியைப் பார்த்த கன்களினால் என்னைப் பார்க்க முடியாமலிருப்பதில் விளம்பியினை!” என்று கூறிப் புன்னகை புரிந்தாள்.

அந்தச் சொற்கள் கத்தமாறனுடைய நெஞ்சைப் பிளந்தன. அவனுடைய புன்னகையோ அவனுடைய தலைமையக் கிறுகிறுக்கச் செய்தது.

தட்டுத் தடுமாறி. “ஆயிரம் குந்தவைகள் ஒரு நத்தினி தேவிக்கு இலை யாக மாட்டார்கள்!” என்றான்.

“ஆயினும், இலை யபிராட்டி விரை அசைத்தால் வானுலகம் சென்று இந்திரனுடைய சிம்மாசனத்தைக் கொண்டு வந்து விடுவீர்கள். நான் வருந்தி வேண்டிக் கொண்டால், உட்காரத் கூட மாட்டீர்கள்!”

கத்தமாறன் உடனே எதிரிலிருந்த மேடையில் உட்கார்ந்து. “தாங்கள் பணித்தால் பிரம்மலோகம் சென்று

பிரம்மாவின்தான் தன்னைக் கொன்று கொண்டு வருவேன்!" என்றான்.

ந

த்தினி நடுநடுங்கினான். கந்தமாறன் பாராயணவேறுபக்கம்பார்த்துக் கொண்டு. "பரமசிவன் கொண்டு உறு போகப் பிரம்மாவுக்கு மிச்சம்நாவு தான் கள் இருக்கின்றன. தாங்கள் இவ்வுருண்டைக் கொய்தாலும் பிரம்மா பிழைத்துப் போவார்!" என்றான்.

"தேவி! வேறு எது வேண்டுமானாலும் சொல்லுங்கள். ஆனால் குந்தவை தேவியைப் பற்றி மட்டும் என்னிடம் புகழ்ந்து பேச வேண்டாம். சிந்தெத்த துரோகியான வந்தியத்தேவனுக்கு அவன் பார்த்துப் பேசியதைநினைத்தால் என்னுடைய இரத்தம் கொடுக்கிறது!" என்றான் கந்தமாறன்.

"ஆனாலும் இன்று காலைத் தங்களுடைய கற்பனாக்கள் அபாரமாக இருந்தன என்பதையோ உண்மையாகத் தங்களுக்கும் தங்கள் நண்பனுக்கும் நடந்ததுவந்த புத்தம் பற்றி எவ்வளவு கற்பனையாகப் பேசினீர்கள்?" என்று நத்தினி கூறிய வார்த்தைகள் கந்தமாறனுக்குச் சிறிது வெட்கத்தை உண்டாக்கின.

"அவனைச் சந்தித்தது எப்படி என்பதற்கு ஏதாவது சொல்ல வேண்டும் அல்லவா? அதனால் சொன்னேன். அவன் என்னை முதுகில் குத்தியது என்பதையோ உண்மையாகவே!" என்றான்.

"ஐயா! அன்று நடந்ததையெல்லாம் தாங்கள் மறுபடியும் ஒரு நடவடிக்கைப்படுத்திக் கொண்டு பார்ப்பது நல்லதல்லவா?" என்றான் நத்தினி.

"தாங்கள் கூட என் வார்த்தையைச் சந்தேகிக்கிறீர்களா, என்ன?"

"சந்தேகிக்கவில்லை. ஆயினும் தாங்கள் சில விஷயங்களை மறந்து விட்டிருக்கிறீர்கள். வந்தியத்தேவனை என்றைக்காவது ஒரு நாள் சிறைப்படுத்திக் கொண்டு வருவார்கள். அப்போது தாங்கள் அவன் மீது சாட்டும் குற்றம் உண்மையென்று ரூகவாகவேண்டும் அல்லவா?"

"அதில் எனக்கு ஒன்றும் சிரத்தையில்லை. அவனை இவ்வுழமன்னித்து விடவே விரும்புகிறேன்."

"தங்களுடைய பெருந்தன்மையைப் பாராட்டுகிறேன். ஆயினும் நமக்குக் உண்மையை நிச்சயம் செய்து கொள்வது நல்லது. அன்றிரவு நடந்ததையெல்லாம் மீண்டும் ஒரு முறை ஞாபகப்படுத்திக் கொண்டு பார்ப்போம். திலகவரையின் வழியாகத் தாங்கள் வந்தபோது பழுவேட்டையை வரையும் என்னையும் வழியில் சந்தித்தீர்கள். தங்களுக்கு அது நினைவிருக்கிறதா?"

"நன்றும் நினைவிருக்கிறது. என் உடம்பிலே உயிர் உள்ளவரையில் அதை நான் மறக்க முடியாது."

"அப்போது தாங்கள் என்ன சொன்னீர்கள் என்பதும் நினைவிருக்கிறதல்லவா?"

"என்ன சொன்னேன் என்பது நினைவில்லை. தங்களைப் பார்த்தபோது மெய்மறந்து போனேன்."

"ஆனால் தாங்கள் சொன்னது எனக்கு நன்றும் நினைவிருக்கிறது. ஐயா! தங்கள் குமாரியின் அழகைப் பற்றி எவ்வளவு நாள் கெள்விப்பா! துண்டு. ஆனால் அதெல்லாம் உண்மைக்கு உறைபோடக்கூடாது!" என்று சொன்னீர்கள்!...

"ஐயையோ! அப்படியா சொன்னேன்? — அதனால் தான் அவர் முகம் அப்படிச் சிவந்ததாக்கும்! இப்போது கூட அவருக்கு என்னைக் கண்டால் அவ்வளவாகப் பிடிக்கவில்லை!..."

நத்தினி சிரித்துவிட்டு, "சங்களை அவருக்குப் பிடிக்காவிட்டால் பாதகமில்லை; உங்களுக்கு அவரைப் பிடித்திருக்கிறதல்லவா! அதுவே போதும்!" என்றான்.

"தேவி! உண்மையைச் சொல்லி நேன். தங்களைப் பற்றப்படுகிற பரன் என்ன? எனக்கு அவரைப் பிடிக்கவில்லை!" என்றான் கந்தமாறன்.

"அதனாலும் பாதகமில்லை! எனக்கு அவரைப் பிடித்திருக்கிறது; அதுவே போதும்! இப்படியும்... கணவனைப் பெறுவதற்கு நான் எவ்வளவு தயம் செய்தேனோ?" என்றான்.

இதைக்கேட்டு கந்தமாறன் உள்ளம்

குழம்பிற்று. ஒன்றும் சொல்வதற் தெரி யாமல் சும்மா, இருத்தான்.

"அது போனும் போகட்டும்; நில வணறில் எங்களைப் பார்த்த பிறகு என்ன செய்தீர்கள்?" என்று தந்தினி கேட்டாள்.

"திவர்த்தி பிடித்து வந்த காவலன் வழி காட்டிக் கொண்டு சென்றான். நான் தங்கள் றினை வாகவே கடச் சென்றேன். இரகசிய மதிக்கவரைத் திறந்து விட்டுக் காவலன் தகர்த்து கொண்டான். நான் அதில் துணுத் தேன். உடனே முதுகில் யாரோ குத்தி னார்கள். அவ்வளவுதான் றினை விடுக் கிறது. வந்தியத்தேவன் நான் அங்கு வருவேன் என்பதை எப்படியோ தெரிந்து கொண்டு வெளியில் காத் திருத்திருக்க வேண்டும்....."

"இல்லை ஐயா! தங்கள் னை கம்மிசத் தவருவது. வெளியில் அவர் காத் திருக்கவே இல்லை."

"தாங்கள் கட அவன் கட்கெயில் சேர்த்து விட்டீர்களா?"

"நான் ஏன் அவன் கட்கெயில் சேர வேண்டும்? ன்னக்கு என்ன லாபம்? அல்லது அவனுக்குத்தான் என்ன லாபம்? இப்படித்தான் நடத்திருக்க வேண்டும் என்று எனக்கு இப்போது நிச்சயமாய்த் தெரிகிறது."

"சொல்லுங்கள், தேவி! எப்படி யென்று சொல்லுங்கள்!"

"வந்தியத்தேவன் வெளியே காத் திருக்கவில்லை!..."

"பின்னே யார் காத்திருந்தார் கள்?"

"வேறு யாரும் இல்லை; வந்தியத் தேவன் வெளியில் காத்திருக்க வில்லை வென்றுதானே சொன்னேன்? அவன் அந்தப் பொக்கிஷ நிலவரைக் குன்னேயேதான் காத்திருத்திருக் கிறான்!"

"என்ன? என்ன? அது எப்படி காத்தியமாக முடியும், தேவி!"

"அவன் அன்று நிறுடென்று மாய மாய் மறைந்து விட்டான். எப்படி மறைந்திருப்பான்? தீங்கனே யோசித் துப் பாருங்கள்! எப்படியோ அவன் பொக்கிஷநிலவரைக்குள் புகுந்து அவ் விடத்து இரகசியங்களை யெல்லாம் அறிந்து கொண்டான். பின்னர்,

உங்களைப் பின் தொடர்ந்து வந்திருக் கிறது. உதவைத் திறத்ததும் தங்களைப் பின்னாலிருந்து குத்தித் தள்ளி விட்டுத் தானும் வெளியேறியிருக்கிறான். அப் புறம் ஒருவேளை அவன் மனச்சாட் சியே அவனை உறுத்தியிருக்கலாம். தங்களை அந்த னைமரின் விட்டில் கொண்டு போய்ப் போட்டுவிட்டுப் போயிருக்கிறான்!..."

"தேவி! தாங்கள் சொல்கிறபடி தான் நடத்திருக்க வேண்டும்; சந்தேக மில்லை. இத்தனை தாளும் இது என் புத்திக்கும் எட்டவில்லை; மற்றவர் களுக்கும் புலப்படவில்லை! இதற்கு சோழ நாட்டிலேயே மதி துட்பம் அதிகம் உள்ளவர் யார் என்று கேட் டால், தாங்கள்தான் என்று நான் சொல்லுவேன். இந்த உலகத்தில் அறிவு படைத்தவர்கள் உண்டு; அழகு படைத்தவர்கள் உண்டு. இரண்டும் சேர்த்துள்ளவர்களைப் பிரம்மசிருஷ்டி யில் காண்பது அபூர்வம். தங்களிடத் தான் அழகு, அறிவு, இரண்டும் பொருத்தியிருக்கக் காண்கிறேன்!" என்று பரவசமாகக் கூறினான் கத்த மாறன்.

"ஐயா! தாங்கள் இப்போது சொன் னது மனப்பூர்வமாகக் கூறிய வார்த்தையா? அல்லது உலகத்தில் விட புரு ஷர்கள் பர மந்திரிகளிடம் சொல்லும் முகத்துறியா?"

"முகத்துறியல்ல; சத்தியமாக என் மனத்தில் இருப்பதையே சொன் னேன்."

"அப்படியானால் என்னைப் பூரண மாக நம்புவீர்களா? நம்பி எனக்காக ஓர் உதவி செய்வீர்களா?"

"என்னால் முடிகிற காரியம் எதுவா விருந்தாலும் அதைச் செய்யச் சித்தமா விருக்கிறேன்."

"எனக்காகத்தாங்கள் காஞ்சிக்குப் போக வேண்டும்."

"காஞ்சிக்குப் போகச் சொன்னாலும் போகிறேன்."

"அவ்வளவு தூரம் போக வேண் டியதில்லை. காஞ்சியில் உள்ள இள வரசர் அதித்த கரிகாலருக்கு ஒரு திருபம் கொடுப்பேன். அதை அவ் கிடம் சேர்ப்பிக்க வேண்டும். சேர்ப் பித்துவிட்டு அவரைத் தங்கள் கடம் பூர் அரண்மனைக்கு விருத்தானியாக

அழைக்க வேண்டும்....."

"தேவீ! இது என்ன வார்த்தை சொல்கிறீர்கள்? தங்கள் கைவரும், என் தந்தையும், மற்றும் பல சோழ நாட்டுப் பிரமுகர்களும் இராஜ வந்தைப்பற்றிச் செய்துவரும் ஏற்பாடு தங்களுக்குத் தெரியுமா?"

"நன்றாய்த் தெரியும். அதைவிட இன்னும் சில செய்திகளும் தெரியும். ஐயா! தங்கள் குடும்பமும் என் குடும்பமும், மற்றும் பல பெரிய குடும்பங்களும் பெரும் அபாயத்தின் வாசலில் நின்று வருகின்றன. அதற்குக் காரணம் யார் தெரியுமா?"

"சொல்லுங்கள், தேவீ!"

"இன்று மத்தியானம் இங்கு விருத்தானியாக வந்திருந்தானே அந்தப் பாதுகிதான்!"

"ஐயவோ! இவ்வயிராட்டி எவ்வாறு சொல்கிறீர்கள்?"

"அந்த நாகப் பாம்பைத்தான், சொல்கிறேன். பாம்பின் காகு பாம்பு அறியும். குத்தகையின் குழ்ச்சி இந்த நத்தினிக்குத்தான், தெரியும். உம் குண்டை சிநேகிதன் வந்தியத்தேவனை அவன் இவங்கைக்கு அனுப்பிவிடுகிறான். எதற்காகத் தெரியுமா? மூலிகைகொண்டுவருவதற்குள் பழு பெரும் பொய்! கந்தர சோழர் பிழைக்க வேண்டுமே என்று அவன் நயித்துக் கொண்டிருக்கவில்லை. அவருக்குப் பிறகு மதுராத்தகரும் பட்டத்துக்கு வரக்கூடாது. ஆதித்த கி காலரும் பட்டத்துக்கு வரக்கூடாது. அவனுடைய அருமைத் தம்பி அருள் மொழி வர்மன் வரவேண்டும் என்பது

அவன் எண்ணம். அருள்மொழி வர்மன் பட்டத்துக்கு வந்தால் இவன் இட்டம் போல் ஆட்டி வைக்கலாம். அப்புறம் சோழ சாம்ராஜ்யத்தின் சக்கரவர்த்தினி குத்தகை தேவிதான்; சக்கரவர்த்தி யார் தெரியுமா? உங்கள் சிநேகிதன் வந்தியத்தேவன்!....."

"ஆகா! அப்படியா? இதை எப் படியாவது தடுத்தே தீர வேண்டும். என் தந்தையிடமும் பழுவேட்டரைவர் களிடமும் உடனே சொல்வ வேண் டும்....."

"அவர்களிடம் சொல்லிப் பவன் இல்லை. அவர்கள் தம்பமாட்டார்கள். குத்தகையின் தத்திரத்தானை மாற்றுத் தத்திரத்தாக வெகுவ வேண்டும். தீர உதவி செய்தால் வெகுவலாம்!"

"உட்டினிடுங்கள், தேவீ!"

"இதோ இந்த ஓலைவைச் சர்வ ஜாக் கிரதையாகக் கொண்டு போய்க் காது சிவிய் ஆதித்தசரிகாலரிடம் கொடுக்க வேண்டும், கொடுப்பீர்களா?" என்று சொல்லிக் கொண்டே ஓலைச் சுருளை யும் அதைப் போட வேண்டிய குழியை யும் தீட்டினான். மோக வெறியில் குழிப்போயிருந்த கத்தமான ஓலைச் சுருளையும் குழியையும் வாங்கிக் கொள் வதற்குப் பதிலாக நத்தினியின் கரத் தைப் பிடித்துக் கொண்டு, "தங்களுக்கு எது வேணுமானாலும் செய் வேன்!" என்று உளறினான்.

அச்சமயம் சடசடவென்று ஒரு சத்தம் கேட்டது. பழுவேட்டரைவர் அரண்மனையிலிருந்து வநாமண்டபத் துக்கு வரும் பாசுதையில் விசைத்து வந்து கொண்டிருந்தார். திடீரென்று எதிர்பாராமல் வந்தவரைக் கண்டு, நாழிப் பெண் திடுக்கிட்டு விவதி தின்றான். அங்கே மண்டபத்தில் விட்டத்திலிருந்து தொங்கி ஆடிய ஒரு மூக்கோணத்தில் பெரிய விலி ஒன்று சங்கிலியால் பிணைத்து வைக்கப்பட்டிருந்தது. வந்த வேகத்தில் பழுவேட்டரைவர் தம்மைவறியாமல் அந்தக் கிலியைக் கையினால் பற்றினார். அவ குண்டை மனத்திலிருந்த வேகம் அவ குண்டை கையின் வழியாகப் பாய்த்தது. கிலியின் சிறகுகள் சடசடவென்று அடித்துக்கொண்டன. பழுவேட்டரை வரின் கொடூரமான பிடியைத் தாங்க முடியாமல் விலி 'திரீச்' சிட்டது!

(தொடரும்)

"மாப்பிள்ளை! நீயாவனக்கு உனக்கு வ. வி.... கிட்டித், வர யோதிரம்... க்கட்டி... அம்பலகித் கார்... எது வேண்டுமோ கேளு... கொண்டாந்து திரை!"

தீபாவளி வாழ்த்துக்கள்

- தேவபந்திர சேவைகள்
- கோயமுத்தூர் கோரா சேவைகள்
- பரமசூடி புட்டா சேவைகள்
- கோடம்பாக்கம் சேவைகள்
- உதையூர் சேவைகள்
- செட்டிநாடு சேவைகள்
- ஓர நாட்டுச் சேவைகள்
- மத்தியம் பஸ்விதமான
- பட்டு மத்தியம், பருத்திச்
- சேவைகள்

கோ-ஆப்ளிக்ஸ்
கைத்தறி

20-40%

பண்டுகளில் காண
பிற்புறம் ஒன்றியம்

(அறிமுக எழுத்தாளர்)

“உங்க அப்பாவும், அம்மாவும் காலை எங்கேயோ போனாங்களே, எங்கே?” அந்தச் சிறுமி மீனாட்சி கேட்டாள்.

“எங்கம்மாவும் வயிற்று வலி வந்து நுக்க. அப்பா ஆஸ்பத்திரிக்குக் கூட்டிக் கிட்டுப் போயிருக்கிறார்.”

மீனாட்சி அந்தச் சிறுமியின் கேள்விக்குப் பதில் சொல்லி விட்டாள். அதன் பிறகு,

“எங்கப்பா வரும் போது எனக்கு உப்பு பிஸ்கொத்து வாங்கிட்டு வருவார்,” என்று ஆவல் மேலிடச் சொன்னாள்.

“எனக்குக் குடுப்பிவா?” மீனாட்சியிடம் அந்தச் சிறுமி கேட்டதற்கு.

“ஓ, மத்தியானம் எடுத்துட்டு வந்து நீ ரெஸ்” என்றாள்.

மீனாட்சி எட்ட வயதுச் சிறுமி. அவளுக்கு ஆஸ்செய்ஸ்லாம் அந்த உப்பு பிஸ்கொட்டின் மேல்தான்.

ஊம் தங்கள் ஓரே பெண் மீனாட்சிக்கென அந்த உப்பு பிஸ்கொட்டும், மிஸ்கரும் இரு தரவு கிராம் வாங்கி வருவார்கள். மற்ற நாட்களில் அவளுக்குத் தினி என்று ஒன்றும் கிடைக்காது. உய்ஸூர் மனிதனக் கடை யில், பொரியும் பொட்டுக்கடலையும்தான் கிடைக்கும். இல்லையென்றால் அம்மாவிடம் பத்துப் பைசா வாங்கிக் கொண்டு போய், மிட்டாய் வாங்கித் தின்பாள்.

இன்றைக்கு அவளின் அப்பாவும், அம்மாவும் டவுனுக்குப் போயிருக்கிறார்கள். இன்னும் நான்கைத்து நாட்களுக்கு மிஸ்கரும் பிஸ்கொட்டும் கொஞ்சம் கொஞ்சமாகத் திண்ணலாம் என்ற எண்ணம் அவளுக்குள் ஒரு சந்தோஷத்தை உண்டு பண்ண, நாளில் தீர் ண்டறிவது.

படுகொரு மணி உமாருக்கு அவள் விளை யாடுவதை விட்டுவிட்டு வீட்டுக்கு வந்து, வீட்டைப் பெருக்கி, கத்தம் செய்து விட்டு, கொவ்வைப் புறத்துத் தொட்டிக்குக் கிணற்றி விருந்து ஐந்தாறு ரூபம் தண்ணீர் கொண்டு வந்து வைத்திருள். அவள் பரிவாடையும் சட்டையுள் தூணிது போனதையும் அவள் பொருட்படுத்தவில்லை. வெளில் நேரம், சீக்கிரமாய்க் காய்த்து போகும் என்றெண்ணிக் கொண்டு பாட்டி வீட்டுக்குப் போய்ப்

உப்பு பிஸ்கொத்து

அந்தக் கிராமத்தில் பிள்ளையார் கோவில் முன்புறமிருந்த பெரிய வேப்ப மரத்தில் நிழலில் அங்கிருவரும் பாண்டி ஆடிக் கொண்டிருந்தான். அன்று, சனிக்கிழமை வாதலால் பள்ளிக்கூடமில்லை. எனவே, இவர்களோடு இன்னும் சில குழந்தைகளும் விளையாடிக் கொண்டிருந்தனர்.

காலையில் மீனாட்சியின் அம்மா வயிற்று வலியால் அவழிப்பட்டதால் எதுவும் சமைக்க முடியவில்லை. அவர்கள் போகும் போது,

“மீனா, நால்க வர நேரமானாலும் ஆகும். நீ பாட்டி வீட்டிலே போய்ச் சாப்பிட்டுக்கொ. பாட்டிவிடே சொல்லி இருக்கேன். சமைக்க வெத்திருப்பாங்க. வீட்டைப் பூட்டிச் சாவிவைப் பாட்டி விடே கொடுத்து, எங்கேயாவது தொலைச் சிடாதே. என்ன?” என்று சொல்லிவிட்டுப் போனார்கள்.

மீனா, “சரிம்மா,” என்றவளால், வீட்டைப் பூட்டிக் கொண்டு பாட்டி வீட்டில் போய்ச் சாப்பிட்டு விட்டு வந்து இப்போது இங்கே விளையாடிக் கொண்டிருக்கிறாள்.

பாட்டியிடம்,

“எங்களுக்குச் சோறு ஆக்கி வெத்திருக்கிறா?” என்று கேட்டாள்.

“ஆக்கி வெத்திருக்கு. இதென்ன துணி வெல்லாம் தலைத்திருக்கு! தண்ணியெடுத்து வரா?” என்று பாட்டி கேட்டாள்.

“ஆமாம்.”

“இப்ப இருந்தே ரூபத்தைப் போட்டுக் கிட்டுத் தண்ணி எடுத்தா இருப்பது என்னத் துக்குடி ஆகும்?” என்று பாட்டி கோபித் தாள்.

மீனாட்சி தானாகவே சாப்பாட்டைத் தட்டிப் போட்டுச் சாப்பிட்டுவிட்டு, கைகழுவிக்கொண்டு தட்டையுள் கழுவி வைத்தாள். சரக் கையைப் பரிவாடையில் துடைத்துக் கொண்டு, மீண்டும் கொயில் பக்கம் ஓடினாள். விளையாட.

அவளைப் போலவே எல்லாக் குழந்தைகளும் சாப்பிடப் போய்விட்டார்கள். எனவே, வீட்டுத் திண்ணையில் வந்து உட்கார்த்து கொண்டாள். பந்தலில், குருவி ஒன்று குதித்துக் குதித்து இரை கொதிக்க கொண்டிருந்தது. சீச் சீச்சென்று.

அதை அவள் வேடிக்கை பார்த்துக் கொண்டே இருந்தாள். வீட்டைத் திறந்து, அரிசி ஒரு பீடி எடுத்து வந்து, பரவலாகப் போட்டாள். முதலில் பவந்து பறந்த குருவி,

மீண்டும் வந்து கொத்தியது. மறிஞ்சி போடு மௌனமாகக் கண்ணத்தில் கைகொடுத்துக் குருவியைப் கவனித்துக் கொண்டிருந்தான்.

அப்போது அசுரின் உயரை கருட்டிக் கொண்டு ஒரு சிறுவன் ஓடி வந்தான். சத்தம் கேட்டுக் குருவி பறந்து விட்டது.

"மீனா! எங்க அப்பா அம்மா, பஸ்ஸை விட்டு இறங்கி வாருங்கள்!" - தெருவோரத்திலிருந்து தொழிலின் குரல் கேட்டது.

அவனுக்கு அப்போதே நாகுக்கு கழற்சி வந்து, பெனியில் வந்து நின்று விதியைப் பார்த்தான். தூத்தில் அவர்கள் வந்து கொண்டிருந்தார்கள். அம்மாவின் கையில் அந்த மருசன் நிறத் துணிப்பை இருந்தது.

அம்மா, என்னை இவன் கையில் கொடுத்து

விட்டு, கொல்லப்பட்டிருக்கானை, கால் கழுவுப் போனான். அம்மாவின் முகம் வெடிக் காடி மிருத்ததைப் பார்த்தான். மீனாட்சி.

அப்பா, சட்டையைக் கழற்றி, உலரில், ஆணியில் மாட்டி விட்டு வந்து கலரோரம் மூட்டை மேல் உட்கார்த்தான்.

"ஏம் மீனா! சாப்பாடு, எடுத்துட்டு வா!" என்று கூப்பிட, அப்போதுதான் எப்பையப் பிரித்து பிசுக்கட்டைக் கையில் எடுத்தான். அதை அப்படியே வைத்துவிட்டு வந்தான்.

"என்னப்பா?"

"சாப்பாடு போடுங்கள். என்னவா?" குரலில் கோபமிருந்தது.

"சாப்பாடு இங்கே இல்லை. பாட்டி விட்டிருக்கு.

"காலியிலிருந்து என்ன பண்ணினோ? உன்னுடைய சாப்பாட்டைக் கூட இங்கே எடுத்து

— சிருஷ்ணா —

துட்டு வந்து வைக்க முடியுமா?"

அப்பா இப்படிப் பேசுவார் என்று அவன் எதிர்பார்க்கவில்லை.

"வந்ததும் வராததுமா திங்கறதுக்குத் தேடறியே. அந்த உணர்ந்தி வேலையிலும் இருக்கறும். போய்ச் சாப்பாட்டை எடுத்துட்டு வா."

அந்தருள் அம்மா வந்துவிட்டான்.

"என்னங்கழுந்தையை இப்படித்திட்டிக் கிட்டு. அவன் என்ன வேலை செய்வான்? நான் போய் எடுத்துட்டு வரறேன்." என்று போனான்.

மீனாட்சிக்கு அழகை அழகையாக வந்தது. அப்பாவின் இந்தக் கோபத்தை அவன் எதிர்பார்க்கவில்லை. அப்பாவின் முன் திறகப் பயத்தவனாய்த் திண்ணையில் வந்து உட்கார்ந்து கொண்டான்.

முறங்காலைக் கட்டிக் கொண்டு மூக வாயைக் கைகள் மேல் வைத்துக் கொண்டு, இன்னும் பத்தல் நிழலில் அரிசியைக் கொத்திக் கொண்டிருந்த சூதுவியைப் பார்த்தான். அதன் சுதந்திரத்தைக் கண்டு அவன் பொருமைப்பட்டான்.

அம்மா, "உன்னே வா மீனாட்சி," என்று அழைத்தபடி சாப்பாட்டுப் பாத்நிரங்க னோடு உன்னோடோனான்.

அவளுக்கு முரே வேதனை.

உன்னே சாப்பாட்டுத் தட்டை அப்பா விளையேறியும் சந்தம் கேட்டது. 'எப்போதும் இப்படி நடக்காதே'.

"ஏங்க இப்படிக் கோபப்பட்டீங்க?" என்று அம்மா கேட்டாள்.

"சின்னே என்னடி? அவனயன் பரி யோடு வீட்டுக்கு வந்தால் இங்கே பச்சைத் தண்ணீர் கூட இருக்காது."

"அதுதான் நான் போய் எடுத்துட்டு வந்

துட்டேனே?"

அப்பா, அப்பதும் பேசவில்லை. மீனாட்சி திண்ணை யிலேயே உட்கார்ந்திருந்தான்.

"டாக்டர் கொடுத்த மாத்நிரையெல்லாம் பத்திரமா எடுத்து வெச்சியா?" என்று அப்பா கேட்டது அவளுக்குக் கேட்டது.

"எடுத்து வெச்சிடுக்கேன். ஆப்பிரை னுக்கு எவ்வளவு பணம் செலவாகப் போகுதோ? எனக்குப் பணமா இருக்குங்க."

"இத்தனை நாள் உவனிக்காம விட்டது நம்ம தப்புகான். இன்னும் தாமதம் பண்ணி விருந்தால் நீ பொறுக்கிறதே கஷ்டம்னு டாக்டர் சொன்னதும் எனக்கு உபிரே இல்லை."

அப்பாவும் அம்மாவும் பேசிக் கொண் டது அவன் காதுில் விழுந்து நெஞ்சில் கரீர் என்று குத்தியது. அம்மாவைக்கென்ன? அதனுல்தான் அப்பா கோபித்துக் கொண்டாரா? அதனுல்தான் அம்மா மூகம் வாடி விழுந்ததா?

துயோ! கடவுளே! என் அம்மாவுக்கு ஒன்றுமே நேரக் கூடாது. அவன் சின்னப் பெண்ணுனும்தான் மனத்துக்குள் அழுதான்.

உப்பு பீஸ்கட் மீதான எண்ணத்தை அப்போதே விட்டுவிட்டான்.

அம்மா கூப்பிட்டுக் கொடுத்த பொதும் கூட அதை வாங்க மறுத்து விட்டான்.

அப்பா ஒன்றும் பேசாமல் அதை வேடிக்கை பார்த்தார். மீனாட்சியை அதிகம் நிிட்டி விட்டதற்காக அவர் மனம் வருத்தப் பட்டது.

அம்மா சமையல் கட்டுக்குள் போன பொது, மீனாட்சி அப்பாவுக்கு அருகில் வந்து, "அம்மாவுக்கு என்னப்பா?" என்று கேட் டாள். அப்பா அவளை வாரியனைத்துக் கொண்டார். அவர் கண்களில் நீர் துளிரித் தது.

"மாமா! பொன் வரலும் தீபாவளிக்கு ஸ்கூட்டர் வாங்கித் தராமே ப்ரோ நோட் எழுதித் கொடுத்தீங்க... இந்த தீபாவளிக்கு என்ன செய்யப் போறீங்க...?"

"அந்த ப்ரோ நோட்டைக் கொடுக்க; புதுப்பிக்கத் தரறேன்!"

அவன்: "இப்ப மாதர் சலகத்தை எதுக்கு, உடன்படிக்கைக் கூட்டி ஆசனும் விடு?"

இவன்: "மார்க்கெட்ஸ் தீபாவளிக்கு என் கொண் 'புண்ணை' வந்திருக்குன்னு விவாதிக்கத்தான்."

— ஆர். வசந்தகுமார்.

ஒரு அடிவான் கதை. இரண்டு அடிவான் ரஜினியின் புகழும், புகழும். ஒரு அடிவான் மிராசு ரகுலரின் கில்லத்தனம். ஒன்றரை அடிவான் ராஜிகாவின் காதல் கிள்கிழப்பு. ஒரு அடிவான் கண்ணீர் என்ற விவிதாசாரத்தில் கவந்து குலுக்கி ஊர்க் காவலன் மிகச்சுரைத் தயாரித்திருக்கிறார்கள்.

மலேசியா வாகுதேவனுக்குப் பெண்ணைப் பணத்திற்குக் கட்டி வைக்க ஆணை. பெண் சித்ராவிடே ரஜினியின் தம்பி பிது ஒரு கண். முதலில் தகுமம் தெரிவித்து விடுகிறது. ரஜினியின் கம்பியைப் போலிக் கதவிட்டான் ஜாய். ஜாமென்று கம்பியைப் பண்ணிக் கொள்கிறார் சித்ரா. அப்பறம் தான் திடீரென்று வரம்புதான் ஒரு கவலுகிறது.

சித்ராவைக் கம்பியைப் கொள்வதில் குறிபாடு இருக்கும் ரகுலரின் கோபம் பூசாரியைக் கைக்குள் போட்டுக் கொள்ள. பூசாரிக்குக் காயிவர, சாதி வந்த பூசாரியின் கையில் சூவம் ஏது. அந்தச் சூவத்தின் முகக்குப் பரிசுவரத்து சித்ராவின் காதல் கணவன் - ரஜினியின் தம்பி.

மலேசியா வாகுதேவன் விதவைப் பெண்ணை ரகுலரனுக்குக் கட்டிக் கொடுப்பேன் என்று இப்போது முடிக்கிறார்.

ஊர்க்காவலன் ரஜினி ஆக்ரோஷமாக பராக் - பராக்.

தம்பி மனையிக்கு மறுவாழ்வு தருவதாக ஒரு சபதம் போடுகிறார்.

இந்த ஊர்க்காவலன் ரஜினியைக் காதலித்து, கொஞ்சி, கொஞ்சி வண்ப வண்ப வருவது கிண்டி மொழி ராஜிகா.

ஊர்க்காவலனின் லா. சிவத்திற்காகக் கடைசியில் ராஜிகா உயிர் விட்டா. நாய்மார் கையில் கண்களில் கண்ணீர் கண்டா... என்று இப்படியே போகிறது கதை.

என்ன இருந்தாலும் ஓர் ஆணைக் கண் ணடி, கையில் ஒரு வாகனம் கட்டித்தான் தாழ்ந்த பாண்டை பார்த்துக் கொண்டே பண்ணியா கில்லன் ரொலிய் ஒரு மென்மை இருந்தது. அந்த ரகுலரின் மிராசுதாராகப் பார்க்க ஒத்துக் கொள்ளவில்லை. ஓட்டைக் குக்கி ஆகிவிட்டதும் மிராசு கதைத்திற்கும் திரும்ப அநிதம் என்பது ஒரு காரணமோ?

ராஜிகாவின் கொஞ்சக் ஆய்வுபதில் அடிக்கப்பட்ட. மிராசு மிராசு தான் பராக். மிராசை ரசம் போட முன்கிறது.

பாண்டியன், வருகிறார். போகிறார்.

கொஞ்ச நாள் கழித்து ரஜினிகாந்தன் கிரேவில் பாடப்பதால், பார்த்தவடன், பிடித்துப் போகிறது. ஓட்டிக் கொள்கிறார். உடைய அடிவான் உடைய அடிவான் வரணம் போகும். ஆய்வித்தனின் கண்ணைப் போடுதல் - கொட வேண்டுமா? விசில் தான். கதைப் பதான்.

ஊர்க்காவலன் தலைப்பில் வே பாரதா நெடி அடியோ அடி என்று அடித்து விடுவதால் திணறல் உதிர்ச்சியும் வாரும் பதத்திற்குப் போகப் போவதில்லை. எனவே வாரும் ஏமாறவும் போவதில்லை.

— தெய்வமன்மதன்

ஊர்க்காவலன்

“என்னுடைய சொந்த விவகாரம் கனில் என்னுடைய பேரண்டியை தலைவிட முடியாது. நீங்கள் என்னிடம் விளக்கம் கேட்பது சரியல்ல.”

என்று தெளிவாய்ப் பேசிக் கொண்டிருந்தவனை நிமிர்ந்து பார்த்தான் விவேக். உயரம் கம்பி, நல்ல சிவப்பு முகத்தில் பயத்தை மறைக்க முயற்சி, பக்கத்தில் அந்தப் பெண்ணையும் நிற்பதால் துணிவாய்ப் பேசுவதாகக் காட்ட விரும்புகிறான். அந்தப் பெண்ணின் கண்களில் துளிர்த்த கண்ணீரைக் கண்ணாடி மறைத்தது. எனக்குட்டைட வால் அடிக்கடி மேலுங்கட்டைத் துடைத்துக் கொண்டிருந்தான்.

சிவா - சிதா, கல்லூரிக் கிள்கிள்களில் பலமுறை வலம் வந்தவர்கள், விவேக்கே பலமுறை பார்த்திருக்கிறான். வகுப்பறைகள், கேள்விகள், அபேகமாய் எல்லா மரத்தடி

“நாங்கள் இரண்டு பேரும்- சினிமாவுக்குப் போனது, கல்லூரி நேரத்தில் இல்லை. மேலும் சினிமாவுக்குப் போகக் கூடாது என்று கல்லூரி விதிகில் இல்லை.”

யாகுமே தன்னுடைய விளக்கத்தைப் பொருட்படுத்தப் போவதில்லை என்று உணர்ந்து நிறுத்தி விட்டான்.

“சிதா, எதுவும் சொல்ல விரும்புகிறாயா?”

அவன் அழுதான்.

“இந்த அழுத கமட்டும் இல்லாட்டா...”

ஒருவர் முணுமுணுத்தார்.

“நீங்கள் போகலாம்.”

சிவாவும், சிதாவும் அகன்றார்கள்.

“இதுக்கு மேலே என்ன செய்யப் போறீங்க?” என்று விவேக் கேட்டான்.

வெளும் நண்பர்கள்

சூதவீரன்

களிலும் சதா பேசிக் கொண்டிருப்பார்கள். கல்லூரி பாணையில் சொல்லப் போனால் ‘கடலை - குயில்கள்.’

விவேக் கல்லூரியின் ஸ்டூடண்டஸ் சர்வீஸ் ஆபீசர் பொறுப்பிலும் இருக்கிறான். அதனால் எந்த விசாரணைக் கமிட்டியிலும் இவன் உண்டு. ‘கல்லூரியின் நற்பெயரைக் களங்கப்படுத்துப், வளக்கழிச் செயல்பட்ட தங்கள் மீது ஏன் நடவடிக்கை எடுக்கக் கூடாது என்று விசாரணைக் கமிட்டியின் மூன்று விளக்கம் அளிக்கவும்.’ என்று விசாரணைக் குழு கேட்டிருந்தது.

“நீங்கள் இரண்டு பேரும் சினிமா போனது உண்மையா?” ஓர் ஆடுகளிப் கேட்டார்.

“ஆமாம், ஆனால் அதை நாங்கள் தப்பா நினைக்கவில்லை.”

“அதைப் பற்றி எனக்குக் கவலைவில்லை. தேதியும், நேரமும் சொன்னால், குறித்துக் கொள்ள வசதியாய் இருக்கும்.”

விவேக்கிற்கு எரிச்சல் வந்தது. என்ன விசாரணை விது?

“என்ன படம்?”

“சார். ஸ்டூடண்டஸ் பேச விடுங்கள்,” என்று விவேக்.

“சரி. இது சம்பந்தமாய் எதுவும் சொல்ல விரும்புகிறீர்களா?”

“ஒண்ணும் செய்யப் போறதில்லை. செய்யவும் முடியாது. சினிமாவுக்குப் போனதுக் கெல்லாம் ஆக்ஷன் எடுக்க முடியாது. ‘ராகிப்’ கேஸ்களையே ஒண்ணும் செய்ய முடியலை.”

“அப்பறம் எதுக்கு இந்த ராட்கம்?”

“கம்மா ஒரு பயமுறுத்தல்தான். இல்லாட்டா துளிர் விட்டுப் போகும்.”

“எல்லாம் சினிமா தான் காரணம்.”

“பருவராகம் பார்த்தீங்களா?”

“காலேஜ் டூயல் வந்து ஆயிட்டிடு.”

“படிக்கணும்னு அக்கறையே இல்லை.”

ஆளாளாய் பேசினார்கள். விவேக்கிற்கு துயராளிடம் பேசிப் பிரயோஜனம் இல்லை என்று தோன்றியது. எழுந்து வந்து விட்டான்.

“என்ன விவேக் போவிட்டாரு?”

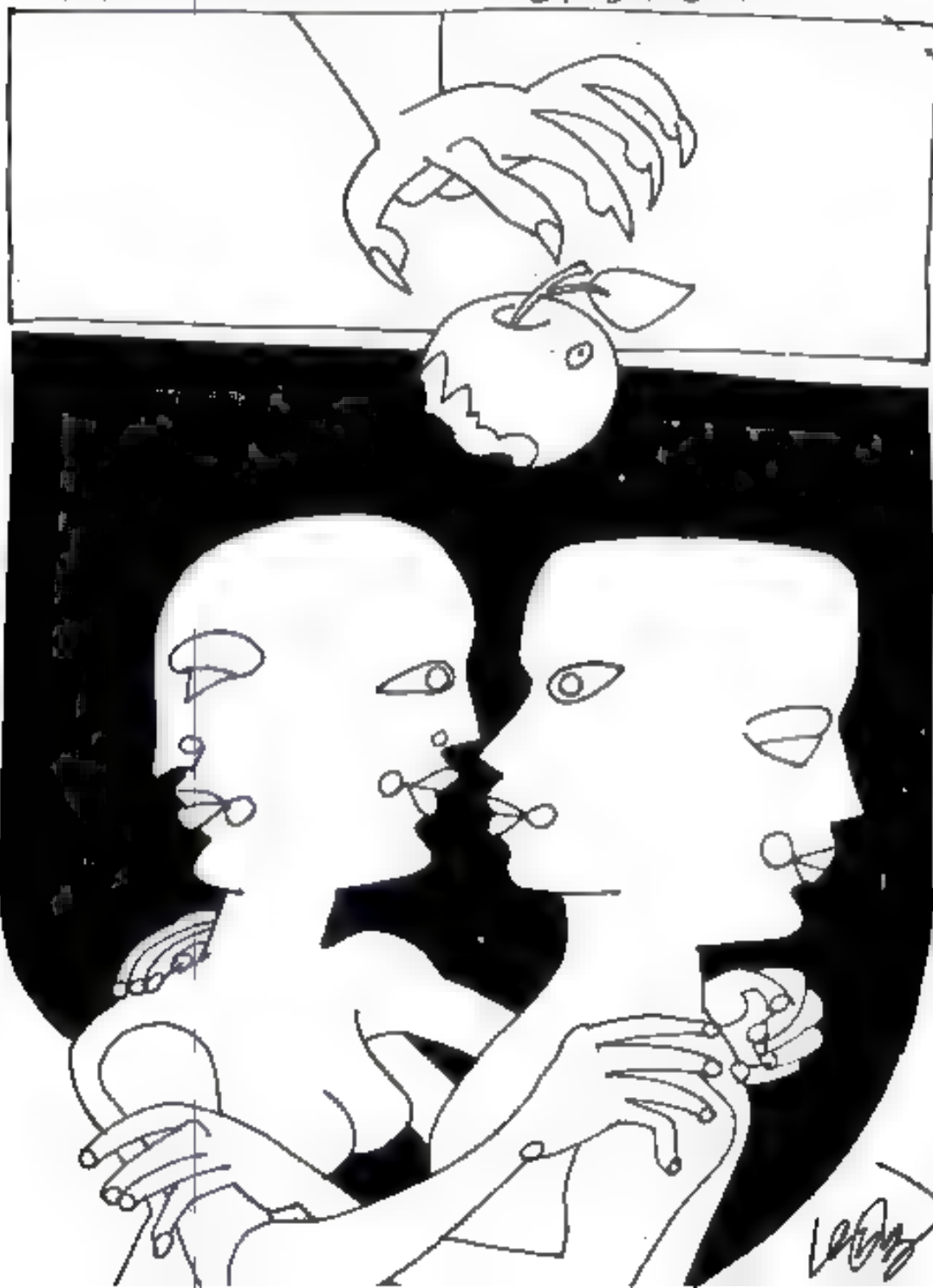
“என்ன அவனை ஒரு வருஷத்துக்கு முன்னால் ஸ்டூடண்டா இருந்தவன் - சின்னப் பையன். என்னத்தைச் சொல்லப் போறான்?”

இந்த விசாரணை யே அனுவசியமானது. இன்னும் இங்கு ஆன்-பென் உறுதிப்படுத்த வே இருக்கிறது. இந்த மாநிலியான விசாரணைகள் கல்லூரிக்குக் ‘கண்டிப்பான கல்வூரி’ என்று பட்டம் வாங்கிக் கொடுக்கலாம். ‘பென்ட் சிபாரிஸ் ஆப் எதுகேஷன் இஸ் கோ - எதுகேஷன்’ என்று பறைசாற்றுவது வீண். இது ஒரு குழப்பமான காலமோ என்று தோன்றியது. ஒரேயடி யாய்ப் பெண்ணைப் பூட்டியும் வைக்காமல், முழுமையாய்ச் சுதந்திரம் கொடுக்கவும் முடிய

பாமல் சமுதாயம் திட்டமிட்டுள்ளது. அடுத்த தலைமுறையிலாவது மாறுமா? என்று சந்தேகம் வந்துள்ளது. இன்றைய இளைஞர்களுக்கே என்ன நடப்பு. காதல் பற்றிக் கரியாஸ் கண்டுபிடித்த இல்லை. சிவா — சிதாவுக்கிடை யே காதலே. நடப்போ அது

அவர்கள் விஷயம். ஆனால் கம்யூனி அவர் களை விடுவதாயில்லை.

"இதென்னு, என்னைக்காவது என்ன ஆச்சாம்?"
"ஒண்ணும் இல்லையாம்."
"எதுவும் ஆக்கண்ணு விட்டாரெத்தான்."

"ஆமா, சினிமாப் போதுக்கெல்லாம் சப்போர்ட் பண்ணுங்க. ஒதோ ராசிய. 'பீட்' இப்படி மாட்டிஞ சப்போர்ட் பண்ணலாம்."

"டேய், எனக்கு வகுத்தமெல்லாம் எவெக்ட்ரானிக்ஸ் படிச்சிற் பொண்ணு, மெக்கானிக்ஸ் பிராஞ்ச் எப்பென்து சினிமா போலிருக்கா! நாமெல்லாம் எவெக்ட்ரானிக்ஸ் பிராஞ்சிலேயே இருந்து என்ன பிரயோஜனம்?"

"நான் நானாக்கே மெக்கானிக்ஸ் பிராஞ்ச் போகப் போறேன்."

"எந்த பிராஞ்ச் போனாலும் சரி, உன் டிரூ பாருடா சினிமாவுக்கு வருவா? அதுக் கொல்லாம் மச்சம் வேணும்."

கமெண்ட்கள் தூள் பறந்தன.
"ஏம். சீதா பாலம்பு."

"யாரு, சீதாவா? எனக்கு நல்லாத் தெரியும். இவ சிவானை எங்கேயாவது வசமா மாட்டி விடுவானா? நினைச்சேன்."

"சிவா உண்மையிலே நல்லவாடி..."

"ஓ... சீ சிவானை நினைச்சே..."

"ஏய் நினைத்து உடனே கதை கட்டாதே. வாயல், சிவா கெட்டவன்."

"சீதா வீட்டிலே என்ன கொன்னாங்கனாம்?"

"எங்கப்பாளுக்கு ஆஸிடைத் துக்கி மூதி சிலே ஊத்திடுவாரு."

"உங்கப்பா சேப் அட்டென்டரா?"

"கிண்டலா? புரொபஸர்!"

"உண்மையிலே சீதாவுக்கு வீட்டில் சொல்லு பயமா? அதுவால்தான் சிவானைக் கட்டாயப்படுத்தி சினிமாவுக்குக் கட்டிட்டுப் போய், விஷயத்தை வீட்டுக்கு விட்டிருக்கா."

கதைகள் கட்டப்பட்டன.

"இந்த மாநிலியான விசாரணைகள் கல் துளிரில் அனுவசிவமான பரபரப்பையும் மாணவ - மாணவியர் உறவில் சிக்கலையும் ஏற்படுத்துகின்றன. கட்டுப்பாட்டை வலியுறுத்துவதனால், கல்லூரியின் பெயரைக் காப்பாற்றலாம். ஒழுக்கத்தை வலியுறுத்துவதன் மூலமே நல்ல குடிமக்களைத் தேசத்திற்குத் தர முடியும்."

என்று விசாரணை பெயரில் தன் பல்

கதை 1: ஓட்டப் பந்தாட்டில் தோன்றுப் போனதுமூலதன் தெய்வீகத்து வந்தியா...? ஆச்சரியமாக இருக்கே...! தெய்வீகத்து யாரு...?

கதை 2: போலீஸ்காரர்களதான்?

— ஶ்ரீகுமார் தெய்வபாரதிப்பிரகாசு

விறகு தோட்ட எழுதினான் விவேக்.

"இதுக்கு என்ன அர்த்தம்?" - சக ஆசிரியர்கள் பேசிக் கொண்டார்கள்.

"அட விடுங்க சார், புரிவாம எழுதறதே புத்திராதித்தனம்னு நிறையப் பேருக்குத் திணப்பு."

"நின்னப் பையனெயெல்லாம் யார் என் கொய்ச்சியில் உட்காரச் சொன்னது?"

"சரி, அடுத்த எங்கொய்ச்சியில் வேண்டாம்."

யாரும் திணத்துக்கூடப் பார்த்தவிரிய, அடுத்த எங்கொய்ச்சி விவேக் பேரெய்யே இருக்கும் என்று.

விவேக் வினோபியானை நிரிர்ந்து பார்த்தான். தல்ல திறம், தெற்றியில் பொட்டு இவ்வி. எழுத்தில் சிலுவை, கையில் கைபல்.....

"ஐயாம் வினோபியா. புதுசா வெக்கரரா ஊரின் பண்ணியிருக்கேன். புரொபஸர் உங்களைப் பார்க்கச் சொன்னார்."

"வெரிது". எந்த காலேது?"

"ஏ. என். டி. தீங்க?"

"திருநெல்வேலி காலேது."

மூதலில் இப்படித்தான் அறிமுகமானார்கள்.

ஒரு தான் வினோபியா அழுது விடுவது போல் வினோபியிருந்து ஓடி வந்தான். வினோபியைப் பையன்கள் கலாட்டாவாம். விவேக் போய்ச் சத்தம் போட்டான்.

"கூடுண்டன் கண்ணாடி போல! இறுக்கிப் பிடிச்சாலும் உடைக்கரும். லூசா பிடிச்சாலும் உடைக்கரும். சரியாகப் பிடிக்கறும்."

என்று வினோபியாவிற்குப் புத்திமதி பண்ணிப் பழக்கலானான்.

"பாலகுமாரன் படிச்சிருக்கீங்களா?" என்பான்.

"என்ன கூட்டில்? எலெக்ட்ரிக் சர்க் சூட்டரா?"

"ஸார்! உங்ககிட்டே பாலகுமாரன் பற்றிப் பேசியது என் தப்பு." என்று சலித்துக் கொள்வான்.

"கூட்டுப்பிரிதாப் ஆட்டம் பார்த்தீங்களா?" என்று அவன் கேட்கும் போது இப்பெல்லாம் செமி - லாக் கிராப் கிடைக்கவே மாட்டேன்திறது. "என்று அவன் பதில் சொல்வக் கேட்டு, இவனுக்கு எரிச்சல் வரும். மிஸ்மனும், மித்தாலியும் தவிர, ஒன்றும் தெரிவாதா இவனுக்கு? ஆனால் எப்படியோ இருவரும் தெருக்க மானார்கள். தப்பு உணர்வுபூர்வமான விஷயம். அதனால் அறிவு ஒரு தண்டனே இவ்வி.

"சரி, தேக்கடி ஸ்டாப் டீர் பற்றி வினோபியாகிட்டே சொன்னியா? கயமா உடலை போட்டுக்கிட்டேயிரு..."

— கூட வேலை பார்த்தும் வாக பேச்சை ஆரம்பித்தான்.

"தாமெல்லாம் கூடுண்டன் இவ்வ, கட்டாகிப் ஆயிட்டோம். கொஞ்சம்

கண்டா போகிறது."

"சரி, தப்பு. நாங்கள் நட்பு முறையில் பழகும் வினோபியாவிலும் ஸ்டாஃப் ஓர் வற்றி எடுத்துக் கூறினீர்களா?"

"கண்டலா? மறந்து போகக்க. இன்னும் சொல்லலை."

"நல்லவேளை!"

"ஏன் ஓர் கேள்வியாகிவிடுகிறது?"

"சரி, இவ்வ நாளே தேர்வு எக்ஸ்ப் ணைன் பண்ணுவேன் இல்லையா? தீயே போகிறது. என்னைக் கொஞ்சம் போ விடேன். இரவெடுத்த இறக ஹெக்காஸ்கிகல் டிபார்ட் மென்ட்ஸ் லேஷ் ஸ்டேஷனும் கிடையாது. வேடி ஸ்டாஃபும் கிடையாது."

"விசேகிதருக்கு விரிப்பாய் வந்தது."

"ஏய், என்ன கஷ்டம் காண்டே?"

"ஒண்ணும் இல்லை."

"தேக்கடிவிலையே வேட்பாடற மாநிலி கண்டலா? கூட நாங்கள் நாலு பேர் வகு வினோம்."

"மொத்தம் ஆறு பேர்தான்?"

"ஆமா. ஆய்ஸ் ஸ்டாஃப் கிடையாது. வழுக்கைத் தட்டி வகையறுக்கன் கிடையாது. மிஞ்சினது நாம் ஆறு பேர்தான்."

"இதுக்கு ஒரு ஸ்டாஃப் ஓரா?"

"இல்லை விடு ஜானி ஓர்!"

"சரி, கார்ட்டில் எங்கே வரணும்?"

"முத்துசாமியைக் கூட்டிட்டு பஸ் ஸ்டாண்ட் வந்தாலே."

கார்ட்டில் முத்துச்சாமி பாத்தமுக்கும் பெட்ருமுக்கும் தன் எடுத்துக் கொண்டிருந்த தான். டயரிவா. "வரவில்லை" என்னுள்.

விசேக் பஸ் ஸ்டாண்ட்டில் போய் நின்று கொண்டிருந்தான். வாக வேகமாய் ஓடி வந்தான்.

"ஏய், தாராயணனை கூட்டுவ வரச் சொல்லித் தந்தி வந்திருக்கு. பணம் நாற் பாடு பண்ணி அனுப்பிட்டு நான் பிள்ளை வரிறேன். புரோகாரம் அப்பெட் ஆக வேண்டாம். தீங்க புறப்படுங்க."

"ஏய், ஓர்"

"கவலைப்படாதே. தீ போய்ச் சேரும் போது நான் அங்கே இருப்பேன்."

"விசேக் குழம்பினான்."

வாக போய்விட்டான். வினோபியா வந்தான்.

"புத்தா எங்கே?"

"அவரோட தங்கை வந்திருக்கா. இன்னிக்கு ஊரைச் சுற்றிப் பார்க்கப் போறார்களாம்."

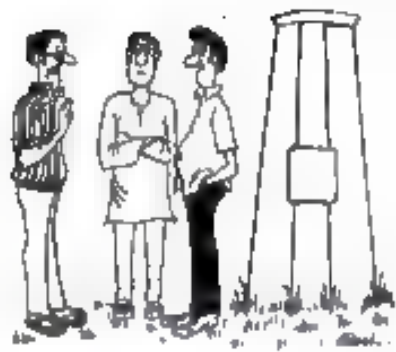
"மண்ணுக்கட்டி இத்தனைவேளப்பெட்டி தொழிற்சாலைக்குத் தவிர என்ன இருக்கு?"

"இப்ப என்ன செய்யலாம்?"

"கேஸ்ஸல் பண்ண வேண்டியது தான்."

"ஏன்?" என்றான்.

தீர்மானமாகிருந்த விசேக் அப்போது தான் தவறிப் போனான். ஏன் தேன்ஸல் பண்ண வேண்டும்? இந்நேரம் நாலாம், வாக வும் மட்டும் என்னுள் போயிருப்பேனே.

"நல்லவேளை சிவனாய் அவரோட மனைவியையே விட்டுத் திறக்கப் போறதா இருந்த மிட்டத்திலே தகராறும், ஏன்?"

"எத்த மனைவிக்ஷததான் தகராறு!"

நண்பர்களில் ஆண் - பெண் என்ற பிரிவு கிடையாது என்ற என்னுடைய வாத்தத்தில் எனக்கே தம்பிக்கையில்லையா? போனான் என்ன? என்று கிளம்பினான்.

முதலில் மற்றவர்கள் வரவில்லை என்று தெரியாமல், "ஏன்?" என்று கேட்ட. வினோபியா இப்போது தயங்கினான். ஆனால் விசேக் கிட்டம் சொல்லவும் தயங்கினான். ஏற்கெனவே விசேக் சிந்தனைக்குத் தான் டாடான் வன் அல்ல என்ற கார்ப்பளக்ஸ் இருந்ததால் சொல்ல முடியவில்லை. இருவருமே தங்களுடைய விரும்பத்திற்கு மாறாக, ஒருவர் என்னத்தை மற்றவர் அறிந்து கொள்ளாமல் செயல்பட்டனர்.

தேக்கடியை முழுமையாய் என்னோர் பண்ண முடியவில்லை. பண்ணவில்லை என் பதை வெளிச்சகட்டாமல் இருவரும் இருந்தனர். படகில் ஏறும்போது,

"என்ன தர, கம்மா ஓரா?" என்று குரல் கேட்டுத் திரும்பினான். சில மாணவர்கள் நின்று கொண்டிருந்தார்கள்.

"நாங்களும் கம்மா ஜானி ஓர், பத்துப் பையன்கள் மட்டும்" என்று ஒருவன் சொன்னான்.

அவன் பையன்கள் என்ற இடத்தில் அழுத்தம் கொடுத்தது போல் விசேகிதருக்குத் தோன்றியது. ஒன்றும் பேசவில்லை. காவேஜி டே வியகாரத்தில் தண்ணை, போட்டிகுக் கிருன். இரண்டு பையன்களிடம் பிண்டப் பிடுங்கி இருக்கிறான். இவர்கள் ஏதாவது குட்டையைக் குழப்பலாம், வாக வேறு ஏமாற்றி விட்டான். வரவில்லை, எரிச்சல் வந்தது. ஒரு வழியாய் ஓர் முடிந்து இரவு திரும்பினார்கள்.

ஒரு தான் சுழித்து காவேஜி போன விசேக் கிற்று அறிச்சி இருந்தது. "நீயும் வினோபியாவும், மட்டும் ஓர் போனீங்களா? உங்களை வார் அப்படிப் போகச் சொன்னது?"

— வாக முதலில் ஆரம்பித்தான்.

"தீதானே புரோகாரர் அப்பெட் ஆக வேண்டாம் போ."

"எனக்குத் தெரியுமா? என்னால் வர முடிய

பாம்பு போகும்னு! அதுவும் முத்துசாமியும் பருத்தாவும் வரலின்னு தீ எங்கிட்டே சொல்லவேண்டியே.."

"சரி, அதுக்கென்ன?"

"அதுக்கென்னவா? போனது போனே கடலேது தரிகக் கொண்டு கண்ணில பட்டுமா? பிரிச்சிபாக்கத்துக்குரூ. ஸ்டாஃப் இப்படி இருந்தால் தான் எப்படி ஸ்டேட்டஸ்டைல் கண்ட்ரோல் பண்ணுவேன்? என்னிதரூ."

"ஸ்டாஃப் எப்படி இருந்தா?"

"எப்படிண்ண அங்கிட்டேயே போய்க் கேளு."

பிரிச்சிபால் கூப்பிட்டு விட்டார்.

ரொம்ப கண்டிப்பான லூனியம்.

"உங்க திறமைக்கும், தீவிரத்திற்கும்கூட கட்டுரையில் எப்போதும் மரியாதை உண்டு. அதுக்காக தங்க இந்த காவேதி வேடிமச்சாஸோடூர் ஆர்கனைஸ் பண்ணை யெல்லாம் அனுமதிக்க முடியாது."

"சார் உத்தரவு என்னன்னு.."

"நோ. தேக்கடிக்கு தீங்கையும் விநோயி யாலும் போனது உண்மைதானே?"

"ஆமாம்."

"அதுக்குமேலே பேச வேண்டாம். எது கும் சொல்லுமன்னு எங்கொங்கி வலிப்பு விடே சொல்லுங்க."

"சார்!"

"இந்த காவேதுக்கு முகப்பைத்தான் முக்கியம். தீங்க அந்தரூ அப்பாய்ஸ்ட் மெண்ட்டான். நோ ப்ளூஸ் சர்யூபிரேட் வாங்கிடுங்க. எங்கொங்கி ஒன் அவரில இருக்கும்."

விவேக் பேசவேயில்லை. எங்கொங்கி ஒரு நாடகம்நான். சூட்டுமமாய்ப் புரிய வைத்து விட்டார். 'அட்லாக்' 'நோ ப்ளூஸ்' என்பதன் மூலம் அவன் தீக்கப்பட்டு நோடு

ருள் என்பது புரிந்து போனது.

எங்கொங்கி அட்டென்ட் பண்ணுவது அனுபவம். 'பெங்குலூ'யில் வேலை விடைத்து விட்டதாகக் கொல்வி... ஒரு ராஜினாமாக் கடிதம் கொடுத்தான். உடனே ஏற்றுக்கொள் ளப்பட்டது.

விநோயியாவைத்தேடினான். அவனுடைய பெற்றோருக்குத் தத்தி கொடுத்து அவர்கள் வந்து விட்டார்கள். ஏனென்றால் வேடி க்டாஸ்பப் பேரூப்பாய்ப் பெற்றோரிடம் ஒப்படைத்த பெயர் கம்மூரிக்கு வேண்டிமே.

விநோயியா மிகவும் பாதிக்கப்பட்டிருப் பான் போதும். தன்னுடையனோ, போய் ஆறுதல் சொல்வ வேண்டும் என்று நினைத் தான்.

விநோயியா தனியாக நின்றுகொண்டிருத் தான். அருகில் நினைக பாவத்துடன் கிரித் துக் கொண்டு போனான்.

"விநோயியா, ஆண்டவர் அறிவதம்நெஜு கில் ஒரு தனி வஞ்சம் இல்லை, அதனால்.."

"உங்க வசனமெல்லாம் அப்புறம் பேசுங்க. அப்பா வர்ரார். முதல்வ தன்னிப் போங்க. அவருக்கு உண்மையிலேயே சத் தேகம் வந்துமே."

என்று படர்நென்று கொல்லிவிட்டு நகரத் தான்.

விவேக் ஆடிப் போய்விட்டான். நிகழ்ச்சி கள் மனிதர்களை இங்குயனவு பாதிக்கின் தனவா? தன்னுடைய புனிதத்தன்மையை அவன் திருபிக்கவே விரும்புகிறான். பெற் றோர்கள் இங்குயனவுபோது தன்னிடம்நூதனல மாய்க் கிரித்துப் பேசியவன், பெற்றோர்கள் மூன்றாக ஏதோ தவறு போய் உணர்கிறான். இங்குயனவுலாம்மேயிவதத்துவங்கள் அனைத் தும் தன: முறைக்கு ஒங்காதனவவா? ஆன் - பென் உறு கிக்கலானதுதானா? விவேக் ஆயாசமாய் தன்னை

வீதாவிஸ்

எதிர்பார்ப்புகள்:

புதிய வரலாறு

புதிய பரிசுத் திட்டம்

கடலவண்மியும்

மே — 4

மூலம் தான் மிகவில் துணைமே போது பறமயம் இருந்தது.

பெரியில், பிறிங்கின் மரமலில் தொடல் மிக் காக்குலன் வரை கற்றுக் கொடுத்த மிகல், மிட்டத்தட்ட ஆறு வருடங்களுக்கு அப்பறம் அந்தக் காய்பவல்கடை மிதிக்கி போன்.

பச்சைப்பூவேலி, குல்மொறார்பூக்கன், பூவில்பார்ப்பும் இவ்வாத கதத்திரத்துடன் கலகல வெண்கன், மையன்களின் கூச்ச வான பூட்டபாட்.

மிலவ் தாமஸ்தான் இன்னறக்கும் நெடல் மிஸ்ட்ரன். அந்த மூக்குக் கண்ணாடி. அதன் வழியே தெரியும் கருவிக் கண்கள், வார்த் தைக்கு வார்த்தை உதிர்க்கும் தீனன், இத்திரா காத்திக்குப் பிறகு அங்கங்கே மிகல் பட்டை நளையின் கவர்த்தி, மினை தாமரை உடனே பார்க்க வெண்டும்.

எனக்கு இங்கிலிஷ் டிபார்ட்மெண்ட், தான் படித்த காலத்தில் இங்கிலிஷ் டிபார்ட்மெண்ட் ஸ்கூல் காரிடாரின் வலது பக்கத் துவக்கத்தில் இருக்கும். அதே என்னத்துடன் சட்டென்று அந்த குயில் துணைத்து விட்டேன், பெண்கள் எவ்வாம் சேர்த்து "ஜோ" என்று டிரம்பட் ஒலி எழுப்பினார்கள், நான் திரக்கிட்டு அறையை விட்டு வெளியே வந்துவிட்டேன். வெளியே தெரியிக் கொண்டிருந்த போர்வை அப்போதுதான் படித்தேன்: "ரெஸ்ட்ரூம் - கோர்ன்."

சே, பாரதி, நீ ஒரு மடச்சி, உவகத்தில் சகவழும் நானுக்கு நான் மாழிக் கெரின் மூக்குக்கும் போது உன் இங்கிலிஷ் டிபார்ட்மெண்ட் மட்டும் ஆறு வருடங்களுக்கு முன்னால் இருந்த அதே இடத்தில் இருக்குமா என்ன?

ஏததப் பக்கம் போக வேண்டும்? "ஹலோ பேபி" என்று பின்னால் ஒரு ரகசியக் குரல் கேட்டது. திரக்கிட்டுப் போய்த் திருப்பினேன்.

மதுகுதனன்! கெமின்ட்ரி டீச்சர், இவர் க்ளாஸ் எடுத்தால் மட்டும் பீயஸ் அட்டென்ஷன் என்பார்தல், கண்டிப்பா என்பதால்

இவ்வை, அத்தனை அழகாவப் பாடம் நடத்து வாராம் தான் மாணவியாய் இருந்த போது, இவர் க்ளாஸ் எடுக்க 'மாட்டாரா' என்று ஏங்கி, கடைசி வரை சான்லோ கிடைக்க வில்லை.

"ஏன் பேபி? புது அட்டிஷனு? க்ளாஸ் குழுக்குப் போக வழி தெரியவில்லையா?" என்று மதுகுதனன், என்னருகில் வந்து தோளில் ஆதரவாகக் கை வைத்தார். குரல் இன்னும் ரகசியம் பேசுகிற மாநிரியே இருந்தது.

எனக்கு கெமின்ட்ராய் இருந்தது, பெருமை வாய் இருந்தது. என்னை கட்டுண்டே என்று திரைத்து விட்டாரே என்று பெருமை, என்னைக் குழுத்தையோல் திரைத்து விட்டாரே என்று வெட்கம்.

"தோ... தோ..." என்று லேசாக விலகிக் கொண்டேன்.

தான் இன்னறக்கு கல்வாரி அணித்திருக்கக் கூடாது, புடைவை கட்டியிருக்க வேண்டும், சரியாகக் கட்ட வராதே என்று பறந்து ஸல்வாரைத் தேர்த்தெடுத்ததனால், பாரி, எம். ஏ. முடித்த என்னை மிகல் அட்டிஷனு என்று கேட்டுவிட்டார்!

"ஹீம் பாரதி" என்றேன் வெட்கக் கிரிப்போடு. "இன்னறக்குப் புதிதாகக் சேரும் இங்கிலிஷ் டீச்சர்."

மதுகுதனன் அறகத் கேட்டுவிட்டுப் புருவம் களைத்துக்கினார், "பூ லுக் ஸோ பை!" என்று.

மது - மதுகுதனன் - மதுதான் கூப்பிடுவதற்கு ஸீ, மது கூட இன்னமையாகத்தான் இருக்கினார். மீதமாயே இவ்வாமல் கத்தமாய் வழித்திருந்தாலும், அவருடைய அந்த மிஸ்திரி டாஸர் மூக்கு அவர் முகத்திற்குக் கம்பிரம் கொடுத்தது. இன்னமையான கம்பிரம், நடு கிடை எடுத்து இத்தப் பக்கமும் அந்தப் பக்கமும் அந் அல்லையாக் கருண்ட கேசம் இன்னமே அவருடைய ரகசியக் குரலினுடைய, அதனால்தான் அன்னறக்கும் சரி, இன்னறக்கும் சரி, மதுவைக் கற்றி எப்போதும் கோர்ன் கட்டுடைன்.

"ஹலோ... இங்கிலிஷ் டிபார்ட்மெண்ட் தானே போக வேண்டும்? வா, என்று எத்தனை தடவை கூப்பிட்டு விட்டேன்."

அபி

இன்னொரு முறை என்.தோண்டித் தொட்டு
மது சொன்ன பிறகுதான் எனக்கு கைதுக்
குள் திறுதிற ஞாபகமே வந்தது.

“வாட் ஹாப்பன்ட் டு யூ பாரதி?”

முதல் நான் கிளாஸில் அதிகமாக
அலட்டிக் கொண்டிருக்கிறேன்.

‘நான் மில் பாரதி. இந்த ஸ்கூலின் ஓவர்ட்
ஸ்டூடண்ட்’ என்று அறிமுகப்படுத்திக்
கொண்டேன்.

என் பெயரை மட்டும்நான் சொல்லேன்.
என்னுடைய அப்பா பெரிய இன்டஸ்ட்
ரியலிஸ்ட் என்பதைச் சொல்லவில்லை. என்
னுடைய அறிவான, அன்பான, அருண்ம
யான, அழகான அம்மா செத்துப் போன
பூடன் (கான்ஸர்) இன்னொரு பெண்ணைக்
கல்யாணம் செய்து, அவளுக்குத் தங்கை சல்
லிவி போட்டு இழுத்து வந்து, ‘டியர், திஸ்
எஸ் யுவர் மாம்’ என்று என்னுடைய இருப
நாவது வயதில் என் எதிரில் வந்திரவமாக
நின்று என்னுடைய அப்பா அரக்கத்தன
மாகச் சொல்லத்தைச் சொல்லவில்லை.

அந்தத் தங்கை கண்டிக் இருக்கப் பிடிக்க
ாமல் நான் அந்த வீட்டை விட்டு வெளியே
வந்து விட்டேனாம் சொல்லவில்லை.

இதே ஸட்டியமிட்தான் ஒரு தனி வீடு
எடுத்துக் கொண்டு இருக்கிறேன் என்
பதைச் சொல்லவில்லை.

கேர்ள்ஸ் அத்தனை பேரும் என்னை ஆச்ச
ரியமாகப் பார்த்தார்கள். நான் பார்ப்ப
தற்கு அச்ச மாதிரியே தெரிவதில்லைலாம்.
என் வயது இருபத்திரண்டு என்பதை நம்
பயே முடிவாகவில்லையாம்.

பாவன் எல்லாம் கணையைத் தொட்டு
விடுவது போல் உலரம். ஆனால் சாதுப்
பிராணிகளாய்த் தெரிந்தார்கள்.

பாவனில் கிரீமை எனக்குப் பிடித்திருத்
து.

கேர்ள்ஸில் கஷ்டம் துடிப்பாகத் தெரித்
தான்.

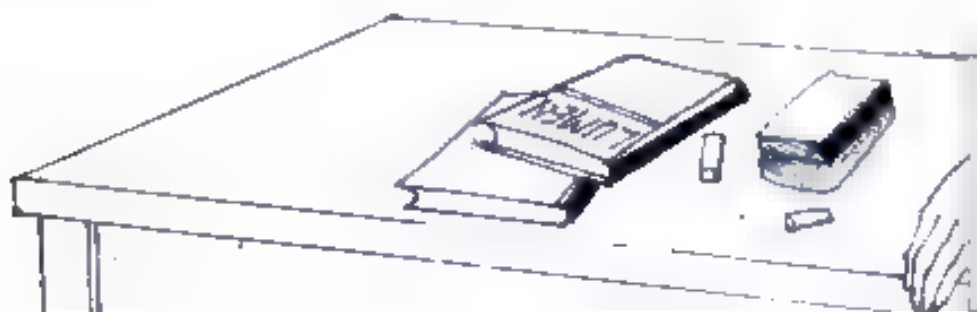
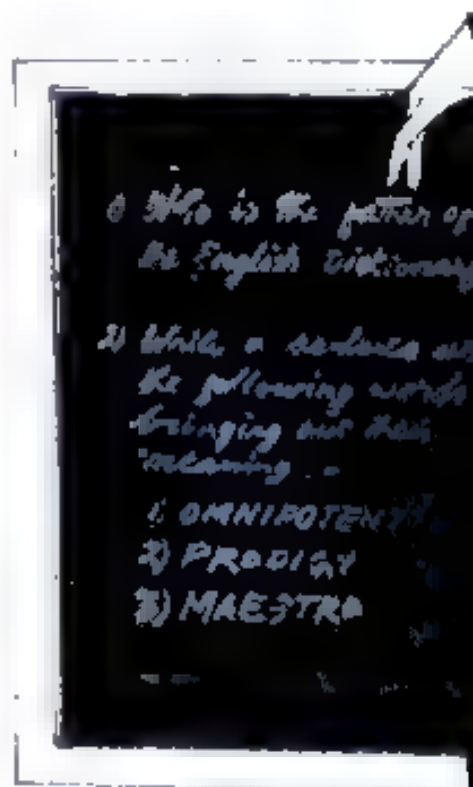
ஜூன் — 2

ஸ்கூலில் சேர்ந்து விட்டதற்கு ஒரு
மாதமாகி விட்டது.

நான் அச்சரன் ரூம் பக்கமே கடிவ லை
போவதில்லை. அவர்களுடைய சராசரி
வயதை ஒப்பிட்டு என்னை பெய் போவதே
‘மல்’பண்ணுவது எனக்குப் பிடிக்கவில்லை.

பாரதி உண்டு, அவன் வேலை உண்டு.
எனக்கென்று ஒரு கிளாஸை ஒதுக்கிக்
கொடுத்து விட்டார்கள். நான்தான் அந்த
வகுப்புக்கு முழுப் பொறுப்பு என்று
சொல்லி விட்டார்கள். கிரீமை, கஷ்டமாகும்
கூட என்கிறாந்தான்.

இந்த ஒரு மாதத்தில் ஸ்டூடண்ட்ஸ் எல்
லாம் நான் போட்டு பக்கம். திரும்பியவுடன்
கசுறசென்று பேசி, தங்கள் ஆச்சரியங்
களை எல்லாம் தீர்த்துக் கொண்டு விட்டா
ர்.

"பாரதி உன்னை என்னுடன் பிழைக்கவாம்
பிடித்துப் போய்விட்டது. ஐம் கோ
ஹாப்ஸ்" என்று மிஸஸ் தாமஸ் எத்தொகுப்
பட்டுவிட்டார்.

இந்த ஒரு மாதத்தில் எனக்கும் சின்னை

சின்ன மாற்றங்களை தான் கணர்த்தேன்.
மது என்னை அதிகமாக கார்த்து விட்டார்
என்றுதான் சொல்லி வைக்கும்.
மது, பசுவம்! மனைவி இறந்து விட்டான்.
தனியாகக் கஷ்டப்படுகிறார். அவரே

சகலம்க்க வேண்டும் என்று ஒரு பிடிவாதம். தவிர சாதம், இட்லி என்று உப்பு உணர்ப்பில்லாத ஐட்டங்களை அவர் டிபன் பாக்கரில் பார்க்கும் போது பாவமாக இருக்கும். ஒன்றுமே முடிவாத அவசர தாட்களில் பிரெட், பட்டர், ஜாம்.

"ஏன் மது நீங்கள் இன்னொரு கல்லாணம் பண்ணிக் கொள்ளக் கூடாது?"

"எனக்கு என் கல்லாணம் மறக்க முடியவில்லை."

"அதற்காக வாழ்நாள் முழுவதையும் விரயம் செய்யப் போகிறீர்களா?"

"ஃலா மாதிரி ஒரு பெண் கிடைக்கட்டும் அப்புறம் அதைப் பற்றி யோசிக்கலாம்."

உங்கன் ஃலா எப்படி இருப்பான் மது? மதுவைக்கேட்கவேண்டும். கேட்கவேண்டும் என்று நினைத்துக் கேட்காமல் விட்டேன்.

சுகலி — 1

கிரிஷா எனக்கு ரொம்பப் பிடிக்கும் என்றேனோ, இப்போதெல்லாம் அவளிடம் ஒரு பதற்றம் இருக்கிறது. ஒரு தானைக்கு பம்பண்ணின் விட்டை மறுதானைக்குப் போடுவதில்லை. வகுப்பில் உட்கார்த்திகும் போது அடிக்கடி உதடுகளை சுரப்படுத்திக் கொள்கிறான். கண்களில் ஏதோ ஒரு கனவைத் தேக்கிக் கொண்டு பார்க்கிறான்.

இன்றைக்கு வகுப்பு முடிந்து சரசர வென்று எல்லோரும் வெளியேறிய பின் கிரிஷ் மட்டும் தயங்கித் தயங்கி நின்று.

நான் ஷாப்பிங் போக வேண்டும். செல்ல ரிடம் போக வேண்டும்.

"என்ன கிரிஷ்?"

"ஒரு சத்தெகம் மின்."

"என்ன?"

"நான் பக்கத்தில் வரலாமா மின்?"

"வாயென்."

கிரிஷ்வரை முட்டும் உயரம். ஹைஸ்கூல் ஸ்கூல்களின் உயரத்தில் இன்னும் உயரமாக நின்று. அவன் பக்கத்தில் நான் மரப் பாத்திரி பொம்மைபோல் உணர்த்தேன். 'மயக்கன்கோ, 'பிரூட்'டைபோ' உடல் முழுக்கச் சிற விட்டிருந்தான். அருகில் வந்தவுடன் அந்த செண்ட் வாசனை என்னைச் சுற்றிக் கொண்டை கட்டிவிட்டது.

"என்ன சத்தெகம்?" என்றேன்.

வெளக்க குனிந்தால். அவன் மூக்கக் காற்று என் உச்சத்தையில் டிராகனின் மூக்கக் காற்று போல் உஷ்ணமாக இறங்கி வது.

"மால்துறியன் பாபுவேஷன் தியரி பற்றி..."

"கெயிட் கிரிஷ். இந்தக் கேள்வி உன்னுடைய எகனமிக்ஸ் டிச்சரிடம் கேட்க வேண்டிய கேள்வி. என்னைக் கேட்டால்?"

"எனக்கென்னவோ உங்கனிடம் கேட்க வேண்டுமோவோ இருந்தது மின்." என்றான். சடரென்று விவகி தகர்த்தான். அப்படி அவன் விவகிய போது, ஒரு கோணத்தில் கிரிஷின் உடல் முழுக்க என் மேல் காற்று போல் படர்த்து விவகியது.

"உயங்கனிடம் ரொம்பவும் தெருங்கிப் பழகாதே மேலிடால்" என்று எனக்கு மிக அருகில் ஒரு குரல் கேட்டது.

புபு என்று ஒரு பயக்காத்தா வெளிய் பருத்தித் திரும்பினேன்.

மது!

எனக்குச் சட்டென்று கோபம் வந்தது — கிரிஷையும் என்னையும் தவறாகப் புரிந்து கொண்டு விட்டாரோ என்ற பயத்தில் வந்த கோபம். ஆனால், காட்டிக் கொள்ளவில்லை.

"தங்கன் என்னைப் பழுதுறுத்தி விட்டார் கன் மது..."

"உயங்கனிடம் பழகும் போது அந்தப் பயம் இருக்கட்டும். பேசி..."

சுகலி — 17

இப்பொழுதெல்லாம் மது பார்க்கும் பார்வையில் திணை வித்தியாசம் வந்து விட்டது. ஒரு மாதிரி அடிப்பார்வை. அதில் பொறித்திருப்பவை என்ன என்று சாகசமாக மயல் உட்கார்த்து ஆராய்த்தேன்.

ஆன்மை. ஒரு தாகம், சாதுரியமான அடிப்பு —

ஒரு தான் மிரவுண்டுகல், உயங்கனின் பாக்கெட்டால் இரைச்சல்களுக்கு நடுவே, மென்மையாக, மிக மென்மையாக மது சொன்ன வாக்கியம் என்ன தெரியுமா?

"வரலா உன்னைப் பார்த்தால் என் ஃலா வைப் பார்ப்பது போலவே இருக்கிறது."

நிஜம்யம்மகவா மது? ஐம் ஸோ ஹாப்பி!

சுகலி — 25

கிரிஷாக்கு இன்றைக்கெல்லாம் பார்த்த

தால் பதினேழு வயதுதான் இருக்கும். இந்த வயதுக்கு அவன் பன்னாற்பது ஆர்ப்பாட்டங்கள் அதிகம். காரில் வருகிறான். காஸ்ட் வியாஜ துணியில் டிரெஸ் போடுகிறான். முகம் பார்த்து மாடிரிஷ் அணி கிறான்.

என்னைப் பார்த்துப் போனெல்லாமல் மட்டும் பாட்டாம்பூச்சியின் சிறுகையைப் போல் கண்களை அடித்துக் கொள்கிறான்.

தயங்கித் தயங்கி முதுகுக்குப் பின்பே எதையோ சுமந்து கொண்டு இன்றைக்கு வந்தான்.

என்ன கிரீஷ்? என்றேன் தொடர்ந்துக் காந்தார அணுபவித்துக் கொண்டு.

"மின்... நீங்கள்... நீங்கள்... தின்: சஸ்கிபாதி பூ... என்... நீங்கள்... போல் தீவமாகக் கருதுகிறீர்கள் ஒரு வால் போல்டார் போலா மீது எவ்வாறு... என் ரிவாக்ஷனுக்காகக் காத்திருக்காமல் நழுவி விட்டான்.

நான் வெள்ளைப்பாதி வளைபந்தை விடுகிறேன். போஸ்... காத்திருந்தேன்.

ஒரு கொழு கொழு ஸ்பைன் ஒரு புகபுக பூனைக்குட்டியைத் தெரிசொரு அனைத்துக் கொண்டிருக்க. சேய்.

If You Love Somebody, Show It!
கிரீஷ்! என்னை சொல்ல வகுகிறாய் நீ?
எனக்கு ஏன் உன் பெயர்லாம் இவ்வளவு வேகமாக விவாதிக்க விடுகிறது? பயமா, ஆகிறதா?

ஜூலை — 28

கிரீஷா! (தந்தி பதவியைப் கொல்லு வாமா?

வேண்டாம்.

"பாஸ்கி காந்தியை என்னு சொல் வேவே?" என்று பன்னாற்பது பதிக் கேள்வி கொடுத்தார். (கிரீஷா! பதவியைப் பேசும் போது, அடிமுனையில் அந்த காந்திக் கண்களில் கிக்கும் போது, பிரதிபலிப்பதெல்லாம் வெட வாமா? இல்லை என்று சொல்.

பதா, து என்ன? இவ்வே மை மக்!

இன்றைக்கு பைப்ராரியில் உட்கார்த்திருத் தேன்.

தன் பாதனோடு வந்தான் கிரீஷ். அவர்கள் ஆளுக்கொரு புத்தகத்தைப் பொறுக்கிக் கொண்டு வரப்போய் பின்னும் அவன் மட்டும் அவமாரி அவமாரியாகத் தேடிக் கொண்டிருந்தான்.

பாரதி, அவனைக் கூப்பிட்டு, கூப்பிட்டு விஷயங்களைத் தெரிவாக்கி விட்டான். நான் கூப்பிட்டுத் தேனையில்லாமல் கிரீஷே என் எதிர் நிற்காவிடில் வந்து உட்கார்த்தான். இன்றைக்கும் சென்ட் போட்டிருந்தான்.

"ஹலோ கிரீஷ்... இன்றைக்கு நீ கிளாஸுக்கு வரவில்லா?"

"இல்லை மின்..." என்று உதடுகளை சுரப்படுத்திக் கொண்டான். "மின், நான் உங்களுக்கு ஒன்று தந்தால் கொடுத்திருக்கிறீர்களா?"

"ஒன் மோர் வால் போஸ்டர்?"

"இல்லை மின். என் ஹாட்..."

"கிரீஷ், என்ன உணுகிறாய்?"

அவன் கண்களில் சாரம் படர்ந்தது. கடவுளிடம் வரம் கேட்கும் பக்தனைப் போல் ஓர் அச்சம் கலந்த ஆர்வம்.

"ஐ வல் பூ மோ மக், மின். நீங்கள் எப்போழுதும் என்னுடையே இருக்க வேண்டும். இந்த ஸ்கூலும், பென்சனும், மோக் போர்க்கும் எதுவும் வேண்டாம், நாம் இரண்டு பேர் மட்டும்..."

"வெயிட் கிரீஷ்... நீ கண்ட சினிமாக்களை... கண்ட புத்தகங்களைப் பார்த்திருப்பாய்... தின்: சஸ் எ டெலிகேட் ஏஜ்..."

"மின்... ஐ தான்! தின் விதவுட் பூ..."

"கிரீஷ்... இதுதான் பார்... நான் சொல்றதைக் கொஞ்சம் கவனமாகக் கேள்..." என்றான். மோதல் போகிறது, மோதல் போகிறது என்று பயந்த அகி, மோதியே விட்டது. இவனைக் கவனமாகக் கவனமாக வேண்டும். உன் வயது என்ன? பதினேழு? எனக்கு இருபத்திரண்டு..."

"லோ, வார்?"

"கிரீஷ், நீ புரியாமல் பேசுகிறாய்!"

"மின், நீங்கள் நான் இன்னும் சுட்டை வண்டி காலத்திலேயே இருக்கிறீர்கள். இது உம்ப்பூட்டி காலம்... ஏஜ் சஸ் தாட் எ பிராபன். உங்களுக்கு இந்த வேலை வேண்டாம். எனக்குப் பெரிய விடு இருக்கிறது. அங்கே வந்து விடுங்கள்... உங்களை ஒரு... ஒரு... மலர் போல நான் வைத்திருப்பேன்..."

வேகத்தைக் குறைத்தால் மட்டும் இனி புண்ணியமில்லை. பிரேக் போட் வேண்டியது தான் என்று தீர்மானித்தேன்.

எழுந்தேன்.

"கிரீஷ், பூ ஆர் டாக்விங் நான்சென்ஸ். இன்னும் ஒரு வார்த்தை நீ பேசினால், நான் உன்னைத் திரும்பிக் கூடப் பார்க்க மாட்டேன்."

படுபெருமகலைப் பரிசைய விட்டு வெளியே வந்து விட்டேன்.

ஆகஸ்ட் — 11

மூன்றுபது நாளைக் கிரீஷ் இன்றைக்கும் கிளாஸுக்கு வரவில்லை. பாரதி நீ செய்தது சரியா? ருண்டுசியால் குத்தி எடுக்க வேண்டியதைக் கடப்பாரையால் இடித்து விட்டாள்?

இப்போது கூட மதுவிடம் எதுவும் சொல்வதற்குப் பயமாகவே இருக்கிறது.

தான் சொல்லா விட்டால் கூட மது என் முகத்தைப் படித்து விட்டாள்.

“வாட் டஸ் தி டிரபிள் பேடி?”

“தத்திங்” என்றேன்.

“ஆமாம், நீ ஐ நன்றாகப் போடு வாயா?” என்றார் திடீரென்று.

“ம்” என்றேன் புரிவாமல்.

“லீட்டில் எக்ஸ்போர்ட் க்வாலிட்டி மத்தூன் வைத்திருக்கிறேன். ஆனால் நான் போட்டால் கசப்பாக ஊராயம் மாடிரி வந்து விடுகிறது. யாராவது ஒரு எக்ஸ்போர்ட் வந்து ஒரு நாளைக்குக் கற்றுக் கொடுத்தால் போதுமே...”

சொல்பத்தான் தானுக்கு இந்த மது! விட்டுட்டு இருந்து என்மால் எக்வாய் பார்த்துக் கொள்ளாத தயாரி என்று ஒரு வார்த்தை சொல் என்று கேட்காமல் கேட்கிறார்!

“நான் சொல்லித் தருகிறேன் சார்... (மது என்று கூப்பிட்டு நானுக்கு வரமாட்டேன் என்கிறது) ஆனால் எம். அதர் டே. இன்றைக்கு எங்கு வேறு வேலை இருக்கிறது...”

“தேயம் இல்லையா? மூட் இல்லையா?”

அப்பா, நறுக்கென்று ஆரம்ப புரிந்து கொண்டு விடுகிறார். எம்ன்!

கிரீஷ் விளக்காததை முதலில் முடி.

தான் ஹெர்மிஸ் ரஸ் எழுத்துக்கு நடந்தேன்.

“ஜீஸஸ், நம்ம ஸ்பாஸ்கித்தே அது. மூன்று நாட்களாய் வரவில்லையா? இரு. விட்டுக்கு போன் செய்கிறேன்” என்றார் மிஸஸ் தாமஸ். மொனிடர் பேசினிட்டு.

“ஜீஸஸ்... அந்தப் ஸ்பாஸ்கிக்கு தூண்மல் அட்டி. ரக் பண்ணியிருக்கிறதாம்!

எம். எல். ஏ.: தான் தொகுதிப் பக்கம் போகாததால் பெரிய ஆபத்து வந்திருக்க!

நண்பர்: என்னங்க?

எம்.எல்.ஏ.: அனதப்பயன்படுத்திக் கிட்டு யாரோ ஒருத்தன் தான் தான் எம்.எல்.ஏ. ஸ்தூன்ஸ்தூட தொகுதியில் சொல்லி, சம்பா இக்ககிட்டிருக்கானும்!

— மணியன் தர்மலிங்கம்.

ஆகஸ்ட் — 15

இன்றைக்கு கிரீஷ் விட்டிற்குப் போகிறேன்.

விட்டா, அது, பாலஸ்!

மாடியில் பெட்ரூமில் கிரீஷ் மஞ்சளாய் படுத்திருந்தான். இரண்டு நாட்கள். வேலைக் காரர்கள், அவனுடைய அப்பா ஃபாரின் போயிருக்கிறாராம், பிஸினஸ் விஷயமாக.

அம்மா விஸ்வடித் கலியாமல் அழுதான்.

“ஒரே பிளீஸ்... இப்படிப் படுத்து விட்டது...”

கிரீஷ் மஞ்சள் வரிகள் ஓடிய கண்களால் என்னை நிமிர்ந்து பார்த்தான்.

ஸாரி கிரீஷ், ஸாரி கிரீஷ், ஸாரி கிரீஷ்.

அவன் கண்களில் குறிய ஒளி வந்தது.

“மிஸ், விஸ்வ டிவிட் மீ எவ்விடே?”

தினமும் வருகிறேன், கிரீஷ். தினமும் வருகிறேன்.

எதற்காக என்று தெரியாமல் இன்றைக்கு வெகுதேரம் படுக்கையில் அழுது கொண்டிருந்தேன்.

ஆகஸ்ட் — 28

எழுதுவாரா. வேண்டாமா?

இன்றைக்கு டைரி எழுத என் பேனாவே கூக்கிறது.

மதுவா அப்படி? மதுவா... மதுவா?

நான் இன்றைக்கு அவர் வீட்டுப் பக்கம் போயிருக்க வேண்டாம். “மீ போடச் சொல்லித் தா” என்றாரே என்று போனேன்.

சற்று மெடாஸ இடத்தில் விடு.

விட்டைக் கதறித் தோட்டம். முன் வேலையை ஒட்டி நான் நடந்தபோது, தூண்மல் நிறத்திருந்ததைப் பார்த்தேன்.

என்னே...

கே! நான் பார்த்தது திசுமா?

கஷ்டமா, நீயா?

“ஓ ஆ! வெரி தாட்டி. ஸார்...” என்று கொஞ்சம் தூரம்.

என் பாதை தழுவி ஒரு சிறு கல் கருண்டு கருண்டு... என் காயப்பட்ட நெஞ்சைப் போலவே அலவபாதாளத்திற்குள் எங்கோ போனது.

சே, பாரதி எழுதியதை அடித்து விடு.
மதுவைப் பற்றி எழுதினும் கூட உன்
கைபிக்கு அசியக்கூட.
ஒரே ஓர் ஆச்சரியம். எனக்குக் கொஞ்சம்
கூட அழுதது வரவில்லை.

அக்டோபர் — 19

67-வது நாட்களாகிவிட்டது. நான்
கடைசியைத் தொட்டு!
இன்றைக்கு என் தெருவில் இருப்பதை
யெல்லாம் யாரிடமாவது கொட்டியே ஆக
வேண்டும்!

நினைவுகளெல்லாம் கொட்டெட்டுச் சென்று
விட்டன. அந்த பெயருக்கெல்லாம் உட்கட்டிகள்
வெடித்து விட்டார்கள்.

இரண்டு கிட்டிகளும் படுத்து விட்டதாம்.
உடனே மெட்ராஸிற்கு எடுத்துப் போய்
உன் என்று சொல்லி விட்டார்கள்.

பாரதி, உன் மனம் ஏன் கிடந்து அடித்துக்
கொள்கிறது?

நிச்சயமாக அவன் கிட்டி கிபெய்கியிருக்க
லாம், நீ கடுமையாகப் பேசியதற்கும் சம்பந்த
மில்லை.

காசில் ஏற்றப்படுவதற்கு முன்னால் கிரீஸ்
பார்த்த பார்வை இருக்கிறதே...

"மிக், இனிமேல் என்னைப் பாரிக்க வர
மாட்டார்கள்?"

அவன் கிட்டிக் என்னவென்று புரிந்து
கொண்டார்களோ?

"மிக், நீங்களும் மெட்ராஸிற்கு வத்

தாய் கிரீஸிற்கு உதவியாய் இருக்கும்...
பலீன்..."

"அவசியமென்றால் அப்பறம் வருகி
றேன்" என்று சொல்லி விட்டேனே நவீர,
இப்போது மனம் வேறு எதிலும் பதிய மாட்
டென் என்கிறது.

நவம்பர் — 19

இன்றைக்கு மெட்டர் வந்திருக்கிறது,
மெட்ராஸிலிருந்து.

நான் உடனே புறப்பட வேண்டும்.

"போய் வா, பாரதி. ஜீவன், ஜோஸ் தட்
பாய்!" என்று சிவசுவாமின் முன் மண்டி
விட்டான் மிஸஸ் தாமஸ்.

நினைக்க வேண்டாம் என்று நினைத்
தாலும் நினைக்கத் தோன்றுகிறது.

இன்றைக்கு மதுவை ரேவதி என்ற ஸ்கூ
ட்கிட்டோடு பார்த்தேன். மதுவின் பின்னால்
கூட்டடிக் அப்படியே ஒட்டிக் கொண்டு...

மது... நீங்கள் அடலஸண்ட பெண்டளை
அதிகாரமாக ஏமாற்றுகிறீர்கள்... எனக்கு
வேறு வழி தோன்றவில்லை. மிஸஸ் தாம
ஸிடம் சொல்லப் போகிறேன். இந்த
அழகிக், "பெயி. நீ இன்றைக்கு எனக்கு உ
போடச் சொல்லித் தரப் போகிறாயா?"

என்ற விவரத்தை வேறு!

டிசம்பர் — 11

இரண்டு நாட்கள் படுக்கையில் உட்கார்த்து

நினைவூட்டுகிறேன்.

மாதம் ஒரு மாவட்டம்

கனகி ஏற்கும்
சமுதாயப் பணி

மதுபடியும் தென்னாற்காடு, காமராஜர், கோவை
மாவட்டங்கள்.....

கடந்த ஆண்டு செப்டம்பர், அக்டோபர், நவம்பர் மாதக்
கனகி இதழ்களில் தென்னாற்காடு, காமராஜர், கோவை மாவட்
டங்களின் பிரச்சினைகள் பற்றி எழுதினிருந்தோம். உடனே அந்
தந்த மாவட்டக் கமிட்டிகள் போட்டியையும் வெளியிட்டிருந்
தோம்.

இப்போது அந்தப் பிரச்சினைகளெல்லாம் எப்படியிருக்
கின்றன? தீர்வு காணப் பட்டதா, இல்லை? தீர்வு காணப்
பட்டவற்றையும் எழுதுங்கள்: தீர்வு காணப்படாதவற்றையும்
எழுதுங்கள். மதுபடியும் நமது நிரூபகன் வரும் நவம்பர்
மாதத்தில் இந்த மூன்று மாவட்டங்களையும் சீ-விசிசி சென்னை
வருகிறார்கள்.

கடிதங்கள் வந்து சேரவேண்டிய கடைசித் தேதி:

20.10.87.

உடனடியாக எழுதி அனுப்புங்கள்!

— ஆசிரியர்

எழுதும்போது, எழுத்துக்கள் எல்லாம் எய்வளவு அசிங்கமாகக் கொண்டே கொண்டுவரப் போகிறது! சே!

ஆபரேஷனுக்கு அப்புறம் இன்றைக்குத் தான் கிரீஷைப் பார்த்தேன்.

"மிஸ்... மிஸ்... நீங்கத்தான் எனக்கு..."

அடி ஆரம்பித்து விட்டான்.

இதோ, பார் கிரீஷ். உணர்ச்சி வசப் படாதே. என்னுடைய மென்மையான உணர்வுப் பொருத்தமாயிருந்தது. ஸோ வாட்? என்னிடம் இருண்டு இருந்தது. ஒன்றைத் தானே கொடுத்தேன்? தானே சொல்வாய் தான் எப்போதும் உன்னோடு இருக்க வேண்டும் என்று? இனிமேல் தான் எப்போதும் உனக்கு உன்னையே இருக்கப் போகிறேன்... கிரேட், இயேஸ்?" என்று கண்களைச் சிமிட்டிக் கேட்டேன்.

அவன் அப்பா முட்டாள்தனமாகப் பெரிய தொகையைச் செக்காக எழுதி, கையில் போட்டு என்னிடம் நீட்டினார். கிடுபிடி!

ஏதற்கு லீலை பேசுவது? என் டிஸர் கிரீஷித் தாக, ஓர் அம்மாவின் மனதானதில் நின்று தான் செத்ததற்காகவா?

பணம் வேண்டாமென்றால், என்மேட்டி காவலு ஒரு நல்ல வேலையை நீங்கள் எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும் என்றார்கள். அதற்கும் ஒரு தோ.

டிஸம்பர் — 29

ஸ்கூலில் உயர உயரமாக நடக்கும் பைலன்களில் தான் கிரீஷின் துடிப்பை, கிரீஷின் அவசரத்தைப் பார்க்கிறேன்.

மது போன்ற ஆசாமிகளிடம் கழுத்தை நீட்டி, வாழ்நாளை விரயமாக்குவதை விட, உபயோகமான வேலைகள் எத்தனை செய்ய முடியும்?

தான் சந்தோஷமாயிருக்கிறேன். இருப்பியாய் இருக்கிறேன்.

கிரீஷ், நீ சிவிக்கை முடித்து ஊட்டிக்குத் திரும்புவதும், தான் தினமும் உன் லிட்டிக்கு வருவேன் — உனக்குப் பாடங்கள் சொய்லித் தருவதற்காக.

எப்போது வருவாய் கிரீஷ்?

டிஸம்பர் — 31

கி.பி. வண்டி, கம்ப்யூட்டர் தான் என்று கிரீஷ் சொன்னான் அல்லவா?

கட்டிட வண்டியை நகர்த்த ஒரு மணிதான் உதவி தேவை.

கம்ப்யூட்டரை இயக்க மின்சாரத்தேவை. அன்றாடும், இன்றாடும் ஒவ்வொரு மிதர்ப் பின்னாலும் ஒரு சக்தி வேண்டி இருக்கிறது. பார்த்தாயா கிரீஷ்? (அவ் வளக்குத் தத்துவமெல்லாம் வருகிறது)

சக்தி.

சக்தி என்றால் பெண்.

பெண் என்றால் சக்தி.

கோகுலம்
நவம்பர்
கிசுழில்.....

16 பக்க
வண்ணப்
படக்கதை

பரமஹம்சர் சொன்ன
பாலர் கதைகள்

கதை:
சூமரன்
படம்:
வினா

காரிய நயம் மிக்க
சாரதா'ஸின் பட்டுப் புடவைகள்
கலை நயம், விலை நயம்,
கலந்தது. இந்த தீபாவளிக்கு
சாரதா'ஸ் பட்டு புடவைகளை
அணிந்து ஆனந்தமாக
கொண்டாடுவோம்.

சாரதா'ஸ்

(சூப்பர் மட்டு புடவைகளில் அதிகமான துகள்)
தஞ்சை பிரிண்டர்ஸ்
மதுரை-600 002
தெலுங்கு-800 002
போன் : 87177

N.ச.சேனா
தெலுங்கு-820 002
போன் : 27077

SARATHAS

உங்கள் சிற்றுண்டி நேரங்களை இப்பொழுது
மேலும் சுவையூட்டுவதாக அமைக்கிறது
குடும்பத்தினரின் குதூகலமான நேரங்கள்

nafed

"நாபெட் சுவை மன்னர்கள்"

பலாப்பழம், இளகவை, தாங்கூர்,
பெட்டோட்டோ, செரேப், கபர், ஆம்ரிச் ஜீஸ், தக்காளி ஜீஸ்,
மாங்கோ பஸ்ட், ஆரஞ்சு ஜீஸ், சிக்கரட் ப்ரூட் ஜூஸ்,
மற்றும் பல விதங்கள்.

NAFED PROCESSED FOODS

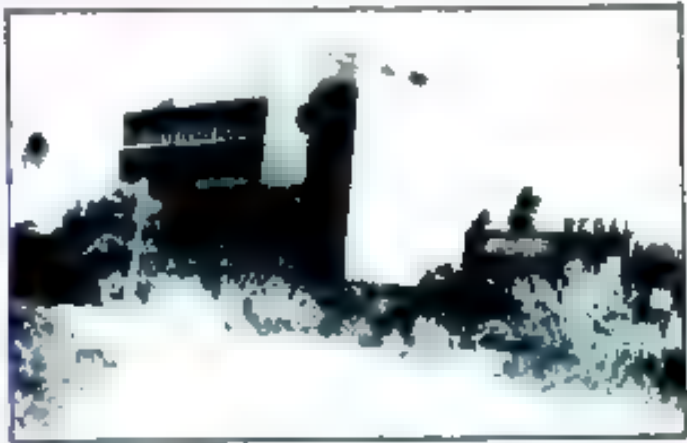
"Crescent Court" 2nd Floor, 963, Poonamallee High Road,
Madras-600 084. Phone: 665851. Telex: MS-7472.

சாவுமணி ஜபட்கும்— சகஜ வாழ்வுதிரும்பட்கும்—

உயர்வான நினைவத்திலிருந்து வாய்ப்பாணம் தந்ததற்குச் செல்லும் பலாவி விதி வணிகியவராத, கிணைகன் பிரிவாத தேர் விதி. வந்தியெங்கும் அங்கங்கே இழந்து போன கட்டிடங்கள் தெரிந்தன.

விடுகளை சிப்பிப் செல்லவும் மீண்டும் குடி வரவுமே ஜனங்கள் பயப்படுகிறார்கள். எங்கே வெடிகள் புதைக்கப்பட்டிருக்கின்றன என்று தெரிவாது. நம் ஆட்களே மூன்று பேர்கள் இன்னப்பெங்களின் போது வெடி

பலவையான வெடிகள் அடர்ந்த அடக்கமான விடுகள். எங்கு பார்த்தாலும் தமிழில் எழுதப்பட்ட பலவைகள். கொழும்புக்கும் வாய்ப்பாணத்துக்கும் சம்பந்தமே இல்லாதது போல் இருந்தது. கொழும்புத் தெருக்களில் தான் பார்த்த பெலாப் பலவைகள் எல்லாவற்றிற்கும் சிங்களம், தமிழ், ஆங்கிலம் ஆகிய மூன்று மொழிகளிலும் எழுத்துக்கள் காணப்பட்டன. இங்கு தமிழ்நாடு தவிர வேறு இல்லை. சில இடங்களில் ஆங்கிலமும்

செல்லும் பாதை: போர் அங்கு, எங்கும் இடம் தெரியாத அரங்கம்.

வெடித்து இறந்து போனார்கள்" என்று ரெட் கிராஸ் வேண்டுகோளால், அவரது வாகனத்தில் நான் ஏறிவிருந்தேன். நான் தங்க இருந்த இடத்தில் யாரை இறக்கிவிட்ட அங்கு புடும் இசைத்திருந்தார்.

"யார் வைத்த வெடிகள்?"

"சிங்கள ராணுவம், போராளிகள், இருவரும் வைத்தவைதாம். அவர்களுக்கே தெரியாது இப்பொழுது எங்கே வைத்தோம் என்று!"

இருந்தது. மூலக்கு மூலம், விடுதலைப் புலிகளின் செயல்பாடுப் புலிக்கொடிகள். இது எங்கள் ராஜ்யம்" என்று பறைசாற்றின.

"ஒப்பந்தம் ஆகிப் பத்து நாட்கள் வரை கடத்தெனில்வரஜனங்கள் பயந்துகொண்டிருந்தார்கள். இப்பொழுதுதான் எதிரி வந்துடன் வர ஆரம்பித்திருக்கிறார்கள்" என்று வேண்டுகோளால்.

தரைத்தை தெருங்க தெருங்க திறைய ஜன நடமாட்டம் தெரிந்தது. பன்னிருச் செக்கிலில் செல்லும் பெண்கள் திறையத் தென்பட்டார்கள்.

தூண்மோட்டி. கிங்குறங்கிசெலிவாசன் கொடுத்து அனுப்பியிருந்த கடிதத்தை மூதவாசியிடம் காண்பித்ததுமே அவர் வரவேற்ற கைபோடு மனம் திறந்து படபடப்புடன் பேசவும் ஆரம்பித்து விட்டார்!

"பையன்களையே காணோமே?"

"பையன்களை அதிகம் பார்க்க முடியாது. இறந்து போனவர்கள், கைதானவர்கள் போராளிக் கும்பலில் இன்னும் இருப்பவர்கள் - எல்லோரும் பையன்கள் தானே?"

தமிழ்நாட்டுச் சிறிய கட்டிடம் ஒன்றுக்குள் துணிந்தது போல் பிரமைமேலப்பட்டது.

"83 வைவாத்துக்குப் பிறகு இந்த மோட்டல் மூடியே இருந்ததும்தான். இந்திய சமாதானப்படை வந்த பிறகுதான் மோட்டலைத் திறந்தேன்!"

மோட்டல் அபிபர் இத்தியாவைச் சேர்ந்தவர்.

"இந்தஒப்பந்தத்தைப் பற்றிஎன்ன நினைக்கிறீர்கள்?"

பட்டார்கள்," என்று நித்தியானந்தம்.

"உங்கன் கஷ்டம் மாணவர்கள் இயக்கம் கனம் கோத்தாரா?"

"அதிகமாக இல்லை. பொதுவாகக் கஷ்டமில்லை. இப்போது மிகவும் மாணவர்கள் தான் ஏமாற்றத்திலும் அதிகமாகச் சேர்த்தார்கள். எந்தக் கட்டத்திலும் நான்கு பங்குக்கு ஆகத்தான் ஸ்டாபிளம்."

"ஒப்பந்தத்தைப் பற்றி என்ன நினைக்கிறீர்கள்?"

"இப்போது நிம்மதியாக இருக்கிறது. போகப் போக எப்படி அனுப்புவதென்பது தெரிகிறது என்று பார்த்து வேண்டும்."

பொருளாதாரம் போதிலும் பாவனையுடன் அனுத்தமாகச் சொன்னார்: "இந்த ஒப்பந்தம் ஸ்ரீஸேதாப்பல வேண்டிய ஒன்றுதான். ஆனாலும் எங்களுக்குப் பழைய சரித்திரத்தின் ரூபகத்தால் நிறைவுச் சந்தேகம் என்னுடையது. எத்தனை காலத்துக்கு இந்திய ராஜ்யம் இருக்கும்? ஆப்பிரிக்காவில் தானிய ரகசியப் படைகள் தங்கியிருப்பது போலவும் கிவியாடாவில் அமெரிக்கப் படைகள் தங்கியது போலவும் தங்க வேண்டுமா? 'இரகோணமியைப் பற்றி கவனம்: சிங்கள ராஜ்யம் வந்தது' என்றார்கள். இப்படிப் பட்ட சொற்கள் எங்களுக்குச் சந்தேகத்தை ஏற்படுத்துகின்றன. சிங்கள அரசு எத்தனை காலத்துக்கு இந்தியாவின் பேச்சுக்கு அடங்கி இருக்கும்?"

பங்குக்கு ஆகத்தான் விட்டு வெளியே வரும்போது, இங்கிலாந்து இங்கிலாந்து எல்லாம் எத்தனை காலத்துக்குப் பழைய ரூபகத்தில் இருக்க வேண்டியிருக்கும்? ரூபகங்கள் தேவமா? தேவதாஸர் இவ் ஒன்றுமே ஏற்படுமா? என்ற கேள்வி ஏற்பட்டது.

ஒப்பந்தப்பாணம் தென்கரையில் ஆல்பர்ட் ஹார்வர்ட், அமெரிக்கா இருக்கிறது. கோட்டாவில் தங்கிய ராஜ்யம் கிவியாடாவில் தங்கியது. சேதமடைந்த பகுதிகளைத் துணர் சாதுவன் என்ற இங்கிலாந்து காட்டினார். — ஆல்பர்ட் ஹார்வர்ட் டாக்டர் டாக்டர் தங்கினார்களில் வரின் அழகாகத்தில் பணிபுரிகிறவர்.

"சேதமடைந்த பார்த்தாரா?" என்று டாக்டர் தங்கினார்களில் வரின். "கோட்டாவில் இருந்து தங்கிய வேண்டும் என்ற காரணத்துக்காக இங்கிலாந்து ஒரே ஆல்பர்ட் ஹார்வர்ட் என்ன ராஜ்யம் ஸ்டாப் சொன்ன போது பழங்கதை. பின் கிவியாடாவில் சித்த மாணவன்!"

அவர் தொட்டது சொல்லும் கண்களில் வசப்பட்டு ராஜ்யவந்தால் கிவியாடாவில் சேதத்தைப் பற்றியும் பொருள் நடைத்ததைப் பற்றியும் விவரித்தார்.

"ஒப்பந்தத்தைப் பற்றி என்ன நினைக்கிறீர்கள்? இரு பக்கமும் இருந்த வன்முறைக்கு ஒரு முடிவு ஏற்பட்டதாகத் தோன்றவில்லை!"

"நிச்சயமாக ஆனால் எங்களுக்கு இந்திய ராஜ்யம் படைகள் பற்றி நிறைவுச் சந்தேகம் இருக்கிறது. இரகோணமியைப்

"என்னது... வந்ததில் காலத்திலே வெவ்வேறு நிலைமைகள் பணி வங்க காலம் வரும்வந்ததிலே வரும்வந்தது" என்று சொல்லிச் சந்தேகிக்கப்பட்டது.

"வெவ்வேறு வந்ததில் தொகுதிக்கு வந்தது என்று நினைக்கவரும் தன்முறை தொகுதி வங்க கண்டுபிடித்த வந்ததுக்குள்ளே வந்ததில் வந்திருக்க..."

— சொ. க. கதேஷ்.

"தெய்வ அனுக்கிரகமாகத் தொண்டம்மா, இப்ப பவமில்லாம தெருவிடே நடக்கிறோம். இப்படியே சமாதானம் நினைக்கப் போகலாம். எப்படியாவது, சிங்கள விமானங்கள் விசிய குண்டுக்கு ஒரு பக்கம் பவத்தென்று ராத்திரி போராணிக் கைகே வந்து கதைய இப்போள்களோன்று மறுபக்கம் பவம் இருந்ததில்லை?"

அதிகம் சொல்லி விட்டோமோ என்ற கேள்வியுடன் கூடவே, "எல்லாம் போராளிகளும் அப்படி என்ற சொல்ல மாட்டேன். அநெல்லாம் ஒரு இடம் க்கால அனுபவமாத தான் கொள்ளலாம். பவத்து பவத்து செத்த தெய்வம் போதும் இனி அமைதி வேண்டும்," என்றார்.

அங்கு பவகுடன் பவம்போது ஒரு விஷயம் கவனித்தேன். போராட்டத்திற்காகப் போராடிகள் செய்த கவித்தியாகத்தான் மெய்க்கிணாக்கள்! அவர்களால்தான் பவம்போது மக்களுக்குப் பாதுகாப்பு ஒரு காலகால இருந்தது என்று பவிக்மகாக ஒப்புக் கொண்டார்கள். ஆனால் தங்கள் பின்னாக இயக்கங்களில் இருப்பதை அவர்கள் கிணம்பவிலை என்று தெரிந்தது.

"நம்ம வேலை, தான் செய்த அதிர்ஷ்டம் என் நினை அநிக் சேரவில்லை," என்றார் பவச். சேர்த்திருந்தால் அவர்களால் தடுத்திருக்க முடிந்திராது!

இயக்கங்கள் ஒன்றுமே இருந்திருந்தால் போராடிகள் அநுபவமில்லை சாதித்திருப்பார்கள்" என்றார் பொன்னுமேலே - தொட்டாவில் கைப்பவிலை.

முதலில் பவம்போது பங்குக்கு ஆகத்தான் தான் வேதந்த நித்தியானந்தத்தைப் பார்த்துச் சென்றோம். எல்லாக் கஷ்டங்களிலும் போல மாணவ மாணவிகள் கைகே பவம் கிவியாடாவில் பேச்சுமாக இருந்தார்கள்.

"சமாதானம் கோரிக்கைகள் ஒப்பந்தம் கை கதையும் பவமில்லாததால்தான் பொதுவானார்கள். ஆயுதமேதும் நினைக்குத் தன்மை"

இன்னமும் விவாகம் நடப்பதற்கும் நடந்து கொண்டிருக்கிறது. போராணிக்கும்பட்டைக்கும் இடையில் பூசங்கலம் மரணங்கலம் திட்டம் கொண்டு. இந்திய ராணுவத்தினர் என்ன செய்ய கொள்கிறார்கள்? அவர்கள் யாருடைய தண்டர்கள்?

ஒரு பத்திரிகை ஆசிரியர் வேறு விதமாகச் சொன்னார். "ஒப்பந்தத்தின் காரத்தினால் பாருங்கள். தமிழ்நாட்டில் பத்திரிகையோடு இல்லா இத்தியோவுக்கும் ஸ்ரீலங்கா அரசுக்கும் இடையே உருவான ஒப்பந்தம் அது. எங்களுக்கும் அதற்கும் சம்பந்தம் இல்லை."

"இத்தியோவுக்கு இப்பொழுது பெரிய பொறுப்பு மாட்டுகிறீர்கள்; பெரிய தலைவரின் என்று நீங்கள் சொன்னது எத்தனை சண்முகம் என்று நினைத்துக் கொள்ளுங்கள்."

தான் சந்தித்த பெண்களும், அரசியல் விதண்டாவாதத்தில் குழப்பமடைவதாக என்ன மக்களும், எங்களுக்கு இப்பந்தான் நினைவி. சந்தேகங்கள் இருக்கின்றன. இவ்வப்படி வெளியிலே போனோம். இதற்கு முன்பு நாலைந்திரை நூலாயினாலும் குண்டு விடும் விமான ஒரே எப்போது வேண்டுமோ என்று எப்படியும் பந்தாப்பத்து சொல்லுங்கள்" என்று சொன்னார்.

இதன் மேல் புலாக்கை எண்ணம் சந்திக்க வந்த இந்திய அமைதிப் பாடகர்கள் சேர்த்த வெளியுள்ளனர். என்ன ஹரிதர விடம் கொண்டுள்ளனர்.

"இந்த மாநில இரண்டு பக்கமும் சந்தேகங்கள் வருவது இயற்கை. அதனால்தான் நாம் ரொம்ப ஜாக்கிரதையாகச் செயல்பட வேண்டியிருக்கிறது. ஒப்பந்தத்தின் காரத்தினால் போரின் சரிவாகப் புதித்து கொள்ள வேண்டும். போர் திறந்தும் அருள் செய்யப்படுகிறதா என்று கவனிக்கவே தங்கள் இருக்கிறோம். இந்தியா இனிமேலும் கம்பா இருக்காது என்று இலங்கை அரசு பரிந்து கொள்கிறது. அதனால் இனிமேல் கலையாகத் தான் இருக்கும். இரண்டாயதாக, போராணிகள் அபுதல்சன் ஒப்பந்தத்திற்கும் பணியில் அவர்களது ஒத்துழைப்பைப் பெற இலங்கை அரசுக்கு நடு நினைவாக நாம் தங்கள் இருக்கிறோம். இங்கே போரின் உத்தியோகம் செய்ய நான் வரவில்லை. அது இலங்கைவரின் உத்தரவு மீது அது. அரசு உதவி கோரினால் மட்டுமே கொடுப்போம். இது ஒரு அத்திய நடு வம்பைத் தாங்கள் மறக்க முடியாது. ரொம்பப் பணம் விகிதம் ஏரிலா. வரப்பு மீறித் தலைவிட்டு நம் அதிகாரத்தைக் காண்பித்தோமானால் ஆக்கிரமிக்க வந்திருக்கிறோம்" என்ற எண்ணம் ஏற்பட்டு விட்டது.

அன்று மதியம் தான் வடமராச்சி பகுதிக்குப் போக தீர்மானித்தார்கள் சொன்னார்கள். ஜாக்கிரதையாகப் போய் வரவேண்டும்" என்று அடர், கவியாபுடன். "கால விட்டு இரண்டே வேண்டாம். தப்பித் தவறி ஏதாவது கண்ணி வெடியின் கால் வைத்

"கிணங்கம் பண்ணிக்கிட்டா உண்ணத்தான் பண்ணிப்பேய். இங்கல்ட்டு யாரும் கொத்துவ விழுந்திருக்கே."

"ஏன் அப்படிச் சொன்னீர்?"

"சென்றும் ஒண்ணுதானே?"

— சாதா வாங்குங்கள்

தீர்மானம் ஆக கண்டித்தார்கள்."

என்னுடன் கூட விபரணம் போனது துறையானது வந்தார்கள். வெவ்வேறு துறை, பாதைப் போகிற வடமராச்சி ஆகிய இடங்களில் இலங்கை ராணுவத்தால் ஏற்பட்டிருந்த சேதங்களை வரலாற்று வரலாற்றைக் குறித்து முக்கியமாகிவிடுவது தவறு விமானத் தாக்குதல்களால் பொழுப் பொடியாகி இருந்தன. தான் சரிவ ஜாக்கிரதையாகச் சில இடங்களில் இரண்டு போட்டோ பிடித்தேன். வெகு குறைவான ஐக்கிய இருந்தார்கள். கடைத் தெருக்களில் முக்கியமாகி கடைகள், சொந்தக் காரர்கள் இன்னும் நிறும்பி வராததால் பூட்டப் பட்டிருந்தன. வெவ்வேறு துறையில் இருந்த ஓர் இராஜா. "தனித் தனித் துறையில் எங்களுக்கு வேண்டும். இதை அரை வேக்கார ஒப்பந்தம் என்பதற்குத் தேவை இல்லை. தாங்களே போராடி அடையோம்" என்று. இடிபாடுகளுக்கு நடுவே நின்று இப்படியும் போர் அங்குக்கு எப்படித் தாக்கியம் வருகிறது என்று தான் விவரித்தேன்.

வழிநெடுக அங்கங்கே ஒளிபெருக்கியில் போக சீமை ஒளித்தது. விருந்தில் புலிகள் ஒன்றைப் போர் இரத்தத்தோடு அப்படி தங்கள் கொண்டாட்டினார்கள். கவனமாய்க் கிரமணமடைந்த விருந்தில் புலிகளுக்குக் காக அந்தரவி செலுத்தின.

காட்டில் கொடுத்த குரோகிதனையும் வேறு சில தவறுகளைச் செய்தவர்களையும் விளக்குக் கம்பத்தில் கட்டிப் போது ஐக்கிய பாக்தாவில் கட்டுத் தன்மைய விருந்தில் புலிகளின் கிபாஸின் முறைகளைப் பற்றியும் வெவ்வேறு குரலில் சிலர் பயந்து கொண்டே சொன்னார்கள். எங்கு முற்றுவது என்று தாக்கி முன்னேற்றத்தை மறந்து அவர்கள் பிழைக்கிவிட்டது போன்ற கணக்கு ஏற்பட்டது. அதே நேரத்தில் இந்த கைய நிலை ஏற்பட்டதோடு சரித்திர நினைக்கின்ற நினைத்துத் துறையும் ஏற்பட்டது.

கிணங்கம் கவித்த கோகத்தை மறக்க நினைத்துத் தவறாய் கோகிளுக்குச் சென்று வந்தேன். ஒரு வாரத்துக்கு முன்புதான்

அங்கு கோவாகுலமாகத் தேர்த் திருவிழா நடந்திருந்தது. அங்கு நான் சந்தித்த ஓர் இளைஞர் பொது ஜனங்களின் மனநிலையைத் தெளிவாகச் சொன்னார்:

"எங்களுக்கு வேடிச் சப்தத்தைக் கேட்டு அலுத்துப் போச்சு. அமைதியைத் தவிர வேறு ஒன்றும் வேண்டாம். இந்த ஒப்பந்தம் ஏற்பட்டதும், சலிக்குத் காப்புறுதி விடைத்து போய் இருக்கிறது. போராளிகள் என்னதான் ஆயுதமெடுத்து எழத் தக்காகச் சண்டை போட்டாலும் எங்களுக்கு உயிர்ப் பாதுகாப்பு இருக்கவில்லை. இங்கே இருபத்தைந்து சதம் பேர்தான் போராளிகளுக்கு ஆதரவாக இருப்பார்கள். எழுபத்தைந்து சதம் பேர்கள் வெளிப்படை யாகச் சொன்னாவிட்டாலும்! அவர்களுக்கு

ஆதரவு கொடுக்க மாட்டார்கள். போராளிகளின் இயக்கம் ஓர் இடைக்காலக் கன வாகத்தான் இருக்குமே தவிர அதனால் தீர்த்தர தன்மை ஏற்பட முடியாது!"

ஆயுதப் பிடித்துப் பூ நிரிட்டு இளைஞர்களுக்குச் சரியான பாதை இப்பொழுது காண்பிக்கப்படாவிட்டால் அவர்கள் பெரிய தொகு சமூகப் பிரச்சனையாக மாறுவார்கள். எனவே அரசு நிர்வாகத்தில் ஈடுபடக் கூடிய ஜனநாயகப் பிரக்ஞை அவர்களுக்கு ஊட்டப் பட வேண்டும். - இது நடக்குமா?"

இந்தக் கேள்வியை நான், டி. பூ. எஸ். எஃப். கடலியின் முக்கிய அங்கத்தினரும் முதன்முதல் நாடாளுமன்ற உறுப்பினருமான நிலன் இருச்செல்வத்திடம் கொழும்பில்

...நிலன் இருச்செல்வம்

"தமிழகத்திலிருந்து வறட்டு நிலாரணம் கோரி முறையான மனு எதுவும் வரவில்லை" என்று குற்றம் சாட்டினார்.

ராசாராம், ஐ. வி. கவாமிதான் போன்ற மத்தியிகள், "யார் சொன்னது அப்படி? பலராம பலராம தேதிகளில் முதலமைச்சர் எழுதியிருக்கிறாரே..." என்று இழுத்ததாற் போல் பதில் சொல்ல, "யார் நம் காதிப் பூ கற்றுகொடுக்க?" என்று தெரியாமல் நாம் விழிக்கிறோம் அல்லவா?

இதன் கண்ணாளை ஆராயப் போனால், இன்னும் சோமரதமாக நாம் நுழைபலாம்! மத்திய அரசில், பஞ்ச நிலாரணங்களைக்

வம்பு மார்க்கெட்:

கவனிக்கும்: ஓர் இலாகா இருக்கிறது. அதன் தொறும் ஒவ்வொரு மாதிலுமும் ஒரு குறிப் பிட்டு தேதிக்குள் பஞ்சநிலாரணங்களைக் கொடுக்கக் கூடிய பூ வெண்டும். அதற்கெத்ப மத்திய உதவி அளிக்கப்படுகிறது...

ஆனால், இந்த அறிக்கையை அனுப்பாம லும், உதவி பெறாமலும் இருக்கும் ஒரே அரசு, நம் தமிழக அரசுதான்! இந்த ஆண்டு மட்டுமல்ல, இதை விடக் கடும் பஞ்சம் ஏற் பட்ட காலத்திலும் (கமர் நான்கு ஆண்டுக ளுக்கு முன்) அப்படி உதவி கோரி மாதில அரசு அனுப்பாமல், துபுடிக் கொண்டிருந் திருக்கிறது (மத்திய அரசு வெளியிடும் ஓர் அறிக்கையில் இது இடம் பெற்றிருக்கிறது) ஏன் இப்படி?

"எவ்வாயத்திற்கும் காரணம் அரசியல் தான்" என்கிறார் ஓர் அதிகாரி. வறட்டு இருத் தாலும், தமிழகம் தன்னிளையுடன் இருப்ப தாகவும், பஞ்சமே இல்லை" என்பது போலவும் "புரட்சிக் தலைவர்" ஆட்சியில் பொய் பொழிவிறது என்பது போலவும் அமைச்சர்கள் பீற்றிக் கொண்டு அறிக்கை விரும்புகிறது. அவற்றிற்கு மாற்று அதிகாரி களால் பஞ்ச அறிக்கைகளைத் தயாரித்து

நீமந்திர மரம்பலத்தில் மர்ம யுகம்!

இங்கே 'பஞ்சம்' இல்லைவா?

ஒரு கவாரசியமான காவணிக் கச் செரி, நம் மத்திய, மாதில் மத்தியிகள் மத்தி யில் நடக்கிறது. மத்திய மத்தியி ப. சிதம்பரம்

கேட்டேன்.

"என் நடக்காது?" என்று அவர். "அப்பா பதிலாகவாந்த தங்கை? வரவில்லை. காட்டிலா ராயில் முக்கிய மந்திரி பதவி ஏதாவது கிளையா?"

ஒப்பந்தம் வெற்றி பெற வேண்டும் என்று தங்கை - சிவசுந்தரி என்பவரின் மகனின் பெயரிலும் விருப்பமிருக்கிறது. ஆனால் இதற்கு முத்தரப்பு அரசியல்வாதிகளும் தங்கள் தங்கள் சமோகைய விட்டுக் கொடுத்து ஒப்பந்தி செய்வார்கள். அவர்களுடைய முயற்சி மட்டும் போதாது. எல்லாம் பலர் என் னிடம் கொழுப்பதில் உறுதியாகும். "தங்கை நான் அரங்கத்திலிருந்து வந்த பத்திரிகைக ளையும் எங்களுக்கு அளிக்கும் கொத்தரவு.

இதை ஒவ்வொருவரும் பேசினாலும் எழுத்தி லுமே துணை விடுகிறார்கள். போராணி களைக் கதாநாயகர்களாக வர்ணித்து தாங்களே கொடுக்காத முக்கியத்துவத்தை அவர்களுக்கு ஏற்றுவிடுங்கள். இங்கு துணை கள் இதை அவதாரங்களாக எத்தனை சோர்ந்திருக்கிறார்கள் என்பதை அவர்கள் அறிவ மாட்டார்கள். எங்களுக்கு அமைதி வேண் டும். இத்தொப்பந்தம் ஏற்பட்டதை ஒரு வாய்ப்பு சாதாரண சுருதுகிறோம். இரு இனத்தவரும் பரஸ்பர தம்பிக்கையை வளர்த்துக் கொண் டால்தான், அதற்கு வேண்டிய சூழ்நிலையை உருவாக்கிவிடுவோம், ஒப்பந்தம் வெற்றிகர மாக அமுலாக்கப்படும். அதற்கு எதிராகத் தமிழ்நாட்டிலிருந்து வரும் செய்திகள் எங்க ளுக்கு மிகவும் வேதனையைத் தருகின்றன."

அனுபவ முடிவற்ற மனம்.

மேற்கு மாகப்பலத்தில் 'மர்ம' வரகம்.

அமெரிக்காவிலிருக்கும் எம். ஜி. ஆர். கட்டிவிடுவா? பதில்: தந்தையான செவ்வி களை, தங்கு வந்து கொண்டிருக்கின்றனர். "பாலுமொரீஸ் ஓய்வெடுக்கிறார்." புது மருத்துவன் அளிக்கப்படுகின்றான்... இப்படி இப்படி... ஆனால் அதே சமயம், தனதில்ல வரகம் அங்குக்காக, மேற்கு மாகப்பலத்தில் ஒரு ஜோடி திரைப்படத்தில் பிரபாகரமான் தாது வாகம் ஒன்று நடத்தல்.

1984 இல் எம். ஜி. ஆர். மிகப் பரிசுடாகப் பரிசுடாகப் பரிசுடாகப் போது. இப்படி வாகம் கள் நடத்தல். இப்போது அமெரிக்காவிலி ருந்து, உதாரணாக அறிக்கைகளை விட்டு அவர் ஆர். சி. செவ்வி கொண்டுவிடுகிறார் போது. வாகம் பன்?

அதற்கு ஒருவர் உதவி செய்கிறார். இது எம். ஜி. ஆர். கட்டிவிடுவா? தந்தையான செவ்வி களை, தங்கு வந்து கொண்டிருக்கின்றனர். "பாலுமொரீஸ் ஓய்வெடுக்கிறார்." புது மருத்துவன் அளிக்கப்படுகின்றான்... இப்படி இப்படி... ஆனால் அதே சமயம், தனதில்ல வரகம் அங்குக்காக, மேற்கு மாகப்பலத்தில் ஒரு ஜோடி திரைப்படத்தில் பிரபாகரமான் தாது வாகம் ஒன்று நடத்தல்.

உண்மையானது யாதெனத் தந்தையார், எம். ஜி. ஆர். ஆல் தான் ஜோடிடர் மட்டு மல்ல, ஆர். எம். வி. மின் ஆதாரத்த தனப்படும் ஆல் "இந்திய" ஜோடிகள்!

கோட்டைகளில் விடுதலிதான்

கொண்ட தங்கைகள் செயல்: கோட்டை களில் ஒரு விடுதலிதான் திரை உருவா கி றுக்கிறது. தங்கு வேண்டியவர்களுக்கு கள் திரைவரை சரிசெய்திதான் செய்வதைத் தவிர, அமைச்சர்கள் எந்த உருப்படியான காரியமும் செய்வதில்லை. வறுமையும், சாத் திருக்கும் உரிக்காரர்களைட்டம் லார் வம்பு கேட்பதும், மின்மீட்பு போலவிறுவதுமாக இருக்கிறார்கள்.

என் அப்படி?

அவர்களை, அதிபர்களை, மதிப்பதில்லை.

எம்.வி. அதிகாரிகளும் தேரடியாக அமெ ரிக்காவுக்கே தொடர்பு கொண்டு பரமமியை மூலம் உத்தரவுகளைப் பெற்றுக் கொண் டேண்டும். எனது மேலிடத்துக் கட்டின வாய்! ஆக, இப்போது அதிகாரிகள்தான், அமைச்சர்கள் ஓய்வெடுக்கிறார்கள். இதை மீட்பு பிக் கொண்டுவிடுகிறார்கள். தங்கு ஏதாவது ஆக வேண்டும் என்றால் அமைச்சர்கள் அதிகாரிகளைத் தாது செய்வும் திரை! அதிகாரிகள் அமைச்சர்களை மதிக்காத தற்குக் காரணம், அமைச்சர்களின் திரைபற்ற தன்மைதான்! எம். ஜி. ஆர். வந்ததும் (எப் போது???) பவருடைய சிட்டு போல் விடும் என்பதாகத்தான்!

இ. காக் - அ. தி. மு. க. கட்டு இயல்பாக?

இயற்கை, அ. தி. மு. க. வுடன் சேர்த்து ஆல் வேண்டும் என்ற ஆகக் கு. காவிரியைக் குடி குடி குடி. இதுக் குடி! ஆனால் வேறொரு ஒத்தவர மாக் டேனென்கிறது!

உட்த ஆண்டு துணை மாதம் வாக்கில், அப்படியொரு முடிவு எடுக்கப்பட்டு, இ. காவிரியை சார்பியை யாதென்கவாய் தமிழக மந்திரிகளையிடம் இடம் பெறச் செய் வது என்மது வரை முடிவு செய்தார்கள்! அந்த முடிவு நமது பிபாத்தருக்குக் கார ணம், ராஜ்ய காவிரியின் அர்பே வாயில் குறிஞ்சிசாட்டுக்கு உணராக, ஆட்டம் உண்டா தான்.

இந்த ஆண்டு உட்த மாதத்தில் மீண்டும் அந்த முடிவுக்கு இறுதி வடிவம் தரப்பட்டது! இவ்வகை - இத்திய ஒப்பந்தத்தாக - தமிழ் கர்கள் மத்தியில் கிடைக்கும் வரவேற்பை மூல தகமாகி, தமிழக மந்திரிகளையிடம் உட்கரிவைச் செருகி விடுவது என்று மேலிடம் திட்டமிட்டது! ஆனால், துபகோ! மீண்டும் அந்தத் திட்டம் ஒத்தி வைக்கப்பட்டு விட்டது! காரணம், இவ்வகை ஒப்பந்தம் செயல்பட முடியாமல் சந்தி கிரிப்பதுதான்!

— ஒட்டக்கத்தன்ஜி

கல்கி

தீபாவளி மலர் 1987

வண்ண மயமாய்த் திகழ்கிறது; இதோ,
விமரிசையான வண்ணப்படங்களின் வரிசை:

ஆன்மீகம்:

- கர்ஞ்சி பரமாதீசாய்யான், பீடாதிபதி, இளவல்
- ஸ்ரீ ராகவேந்திர கவாடிகள்
- நாட்டரசன்கோட்டை ஆயிரம் கண்ணுடையான்
- சபரிமலை தல புராணக் காட்சிகள்.
- ராமனுக்கு திகர் ராமனே!

கலை; இலக்கியம்:

- இலக்கியக் காதலர்கள்
- கவிதை மடல்.
- வனிதைப் பரிசும்பும் விரையல்கள்
- கடவுளைக் கனியச் செய்த கவிகள்
- ஒப்பற்ற ஒவியப் பாணிகள்

பயண அனுபவக் காட்சிகள்:

- சோனிங்கபுரம் போக ஆஞ்சநேயர்
- காதி யாத்திரை
- ருஷ்ய. அமெரிக்கச் சுற்றுலா
- ஸெஷ்யல்ஸ் டீயுகள்

கோகுலம் பக்கங்கள்

- அழ. வன்னியப்பா தயாரிப்பு

அமரர் கல்வி

- எழுதிய குறுநாவல்
- வீணை பவானி

மர்ம நாவல்

- ராஜேஷ்குமார்

கதைகள்; கட்டுரைகள்; சிறிப்பு வெண்கள்; மங்கையர் மலர்

இப்போதே கன்னடர் ஏஜென்ஸ்டிடம் பதிவு செய்து கொள்ளுங்கள்.
விலை ரூ. 30/- நிஜிஸ்தர் தபாலில் பெற ரூ. 35/- அனுப்பவும்.
மாளேஜர், கல்வி, சென்னை - 600 032.

1

வேரில்லாத மரங்கள்

31-ம் ஒன்று தெரு முனையில் துவங்கி, ஊடகி வரை விடாமல் ஹாரிஸ் நாராசுமாய் ஒலித்துக் கொண்டு போனதில் விழிப்புக் கொடுத்து விட்டது.

தொடர்ந்து...
தீய்மதிவாய் என்றாக விடாமல் திரைமும் இது ஒரு அவுஸ்ஸை....

பஸ் ஹாரிஸ்த் தொடர்ந்து, அடுத்த கட்டத்தில் இயங்கி வரும் ஆட்டோ மொபைல் ஒரீக்ஷாப்பில் யாரோ, இருப்புத் தகட்டைத் தவிவாய் ஒலித்திடும் தொடர் சத்தமும், எங்கோ ஒரு குழந்தை விராட் விராட்டென்று நாகு இருத்துக் கொள்ள அலுவலரும் செலிப்பறையைத் தாக்க, மாதவன் அவசரமாய்த் தலைகாணிக்கு அடியில் தலைவை நுழைத்து, ஒலிகள் உண்டாகிய அவுஸ்ஸைப் புகழ்க்கப் பார்த்தான்.

மூலம்... பலன் இல்லை...
புதுத் தலைகாணி கவசத்தையும் ஊடுருவித் கொண்டு சத்தங்கள் காடில் நுழைந்து, மூலையைத் தொட்டு, விழிப்புணர்வை அதிகமாக்கினதில், துவங்கியது பேரமும் என்று அலுப்புடன் தீர்மானித்தான்.

தான் மட்டும் மந்திரியானால் முதலில் இந்த மாநில காட்டுத்தன்மாய் ஹாரிஸ் ஒலிக்கும் ஒட்டுகளின் விசைண்ணல் பறி முதல் செயல்பேன்... ஊடுருவி ஆட்டோ மொபைல் ஒரீக்ஷாப் இருக்கக் கூடாது என்றும், பெற்றோர்கள் காலி வேளையில் ஒழிந்தாகளை அழைக்கக் கூடாது என்றும் ஒட்டம் கொண்டு வருவேன் - என்று எரிச்சலுடன் நினைத்தவன் தலைகாணியைத் தன்னிடீட்டு, கண்ணை மூடியபடியே எழுந்து உட்கார்த்தான்.

இரண்டு உள் எய்வகைகளையும் குடு பறக்கத் தேய்த்துக் கண்களில் ஒற்றித் கொண்டான். உள் எய்வகைகளை நேராகப் பிடித்தபடி கண்களைத் திறந்தான்.

பார்வை உள் எய்வகை நேரகையில் விழுந்தது.

நினைவு தெரிந்த நாளாய் அவனுக்கு இப்படி ஒரு பழக்கம். சின்ன வயதில் ஆயா - அப்பாவைப் பெற்ற பாட்டி - சொல்லித் தந்த வழக்கம், இன்றைக்கும் விட்டுப் போகாமல் இருக்கிறது.

ஆயாவுக்கு இவன் ஏகச் செல்வம். மூத்த பிள்ளை மூலம் பிறந்திருக்கும் முதல் பேரன் என்று சாறுகளின் எக்கச்சக்கம்...

பெற்றவன் என்கிற பேர் மட்டும் தான் அம்மாவுக்கு... மற்றபடி குளிப்பாட்டுவது, சோறு ஊட்டுவது, அலங்காரப்பது, தூங்க வைப்பது எல்லாம் ஆயாதான்...

சிலசங்கரி

மாதவனுக்குதன்ருக நிலவிலிருக்கிறது...
சேலிக்கிரமை ஆனால் வேற்றிலை, மதுசன்
போட்டுக் காய்ச்சிய எண்ணெய்க் கிண
ணத்தாகக் கையில் எடுத்துக் கொண்டு, 'என்
ராசா இவ்வ, என் தங்கம் இவ்வ, என்
கண்ணு இவ்வ' என்று ஆயா பின்னால் வர,
இவன் தொட்டத்து மரங்களின் கற்றிக் கற்றி
ஒடி, அவன் பிடிக்கு அகப்படாமல் டபாய்ப்
பான்.

பட்டம் வாங்க நாலனு, அடுத்த வார
அம்மன் கொளில் இருவழியில் பருக
மிட்டாய், திபாய்க்கிக்கு கெலிக் கூரட் என்று
வாக்குறுதிகள் ஏகமாய்ப் பெற்று, ஒரு
வழியாய் அவன் இஷ்டப்படி எண்ணெய்
தெய்துத் குளித்து முடிப்பதற்குள் வீடு

இரண்டு பட்டுப் போகும்.

ஆயா ராமாவண, மகாபாரதங்களை நீள
நீளமாய், எவாரன்வமாய், கற்றிக் சேரலு
ண்டுவான். ராம, வஞ்மண, பரத, சந்திர
னர்களின் வீர தீரப் பிரதாபங்களை
உணர்ச்சி பொங்க அவன் கிவரிக் கையில்,
நெரிக் பார்க்கிற துடிப்பு உண்டாகி, மாதவ
னுக்குக் கண்கள் கலங்கிவிடும்...

ராதிரி ஆனால் படுக்கை ஆயாவுக்கும்
பக்கத்தில் தான். கிரித்த பாயில் படுத்து
அவன் இடுப்பில் குறுக்காக ஒரு காவல்
போட்டுக் கொள்வான். 'கதை சொல்லு
ஆயா' என்று கேட்டு, அவன் ராஜா கதை
சொல்ல ஆரம்பித்ததும் இவன் மனசும் கதி
பிணையில் இறங்கிவிடும்.

பெரிய மண்டபம்...

மத்திரிப் பிரதானிகள் நிறைந்த கொழு
மண்டபம்...

நவரத்தினங்கள் பதித்த கிரீடம், முத்துக்
குண்டலங்கள் தொழிக்க...

"ராஜாநிராஜ, கிராநிவீர, பராக்ரம
மாநிலன் ராஜா பராக்...

யாரங்கே, மன்னர் வந்துவிட்டார்,
நாட்டியம் ஆரம்பமாகட்டும்...

ஆயாவின் செம்மியப் போன நூல் காதில்
விழுந்தபடியே இருக்க உறக்கத்தில் ஆழ்ந்து
போன நாட்கள் ஏராளம்...

காவலில் எழுந்ததும் உள்ளங்கைகளைத்
தெய்து, கண்களில் ஒற்றி, சிறகு விழி
களைத் திரைக்கும் பழக்கம் அப்போது ஆயா
செய் வதைப் பார்த்து இவனும் செய்வத்
தொடங்கிய போது உண்டானதுதான்...

"கவலு, இடது உள்ளங்கையிலே வடகயி
வும், சரஸ்வதியும் இருக்காங்க ராஜா...
அதனால்தான் கண் விழிச்சலும் உள்ளங்
கைகளிப் பார்க்கலும்தான் பெரியவங்க ஒரு
பழக்கத்தை வச்சிருந்தாங்க... பொழுது
தலைபடியாய்ப்போகலும்தான்வெண்டிக்கு,
உள்ளங்கையைப் பார்த்தோம்தான் பரா
வடகயி, சரஸ்வதியோட கட்டாட்சம் இருக்
லும்தான் சொல்வாங்க...

வடகயி, சரஸ்வதியின் அருள் கிட்டி
யதோ, இல்லையோ, ஆயா சொல்லித் தந்து
செய்வ ஆரம்பித்தது. தொட்டியல் பழக்கம்
கடுகாடு கிசுக்கும் என்றிற பழமொழிக்குச்
சாட்சியாய் இன்றைக்கும் இருந்து கொண்டி
தான் இருக்கிறது!

மாதவன் பெரிசாய்க் கொட்டாவி
விட்டபடி எழுந்தான்.

இரவு மேனையெழும் கழற்றி வயத்திருத்த
கைக்கடிக்காததை எடுத்துப் பார்த்தான்.

ஆறேகால்...

பிச்சு... எட்டு வரைக்கும் தூங்கினால் உடத்
தட்டிக் கேட்க ஆல் இல்லை - ஆனால்
பாலும் உறக்கம் வந்தால்தானே?

கற்றுப்புறச் சந்தங்கள் ஒருபக்கம்
என்றால், கிராமத்தில் ஆயாவிடம் வளர்ந்
ததில் ஆயாமணிக்கெல்லாய் விழிப்பு மண்
டைவைத் தட்டி உட்கார வைத்து விடுவிறதே,
அதை என்ன செய்வ?

"பொழுது விடிந்திடு தூங்கினா, வீட்டுவ
தரித்திரம்தான் தண்டவயமாகும்... எத்திரி

"எல்லாரும் வதானில் வளவர்
விவசிடப் பிழப்பாக்கன்று பேசிக்கிருக்
கொள்"

"தெய்வப்பிள்ளை புதைவாது"

— சாதாரண வாழ்விலே

சாது... மொத்தத்தைக் கழுவிக் கிட்டு, படிக்க
உட்காரு... என் தங்கமில்லையே...

ஒரு நாளைக்கு நாமாவது என் தங்க
மில்ல... என் செல்லமில்ல... என்று ஆயா
வுக்கு அவனைக் கொஞ்ச வேண்டும்... சிபினை
தர்கள் எதிரில் சிராடியுதல் அவர்கள் என்
னடா பொ... என் பிள்ளையா... பிழிப்பதுக்
கொஞ்சாருங்க... என்று கேலி பண்ணுவார்
கள் என்பதால், தங்கங்கள் கூட இருக்கை
யில் ஆயாவைச் சுற்றிப்போனதே அவன்
தனிக்கப் பாப்பான்

பிழிப்போன் "என்ன ஆயா நீ - என்
பிழிசென்... நடுவுல செல்லம் கொஞ்சா
தென்று சொல்லுக் காதுல வாய்க் மாட்
பெ... பிழிவோ..." என்று கத்திய நாட்களும்
என்னதான் ஆனால், எதற்கும் ஆயா மனில்
மாட்டான், "பொக்கதலையுக் கொண்டு
ஆய்க்கறதுக்காக என் பேரனை நான்
கொஞ்சா... இருக்க முடியுமா? என் பேரன்
எனக்குண்டி..." என்று சிரித்துக்கொண்டே
பதில் கூறுவான்

ஆயா இருந்த வளர்க்கும் அதே சேரடல்
தான்... அப்பறம், இவன் எட்டா கத்து படிக்க
கையில், ஐந்தாம் திருமொழி கதைத் திணைப்
பில்லாமல் அவன் போய்ச் செத்தான்.
பெரிசாக ஒண்ணும் இல்லை. வெலும்
வயிற்றுப் போக்கு... இரண்டு நாட்களாகியே
இருந்திருக்கிறது ஆயா வாயைத் திறந்து
இருக்காட்டும் ஒன்றுச் சொல்லவில்லை,
மூன்றாம் நாள் காலை, என வயிப்பு வந்த
மாதிரி இழுக்க ஆரம்பித்ததும், அன்னிப்
போட்டுக் கொண்டு ஆகப்பதிலிக்கு ஒடி
னார்கள். மனஷ்டிரேஷனில் உடம்பில்
உள்ள தண்ணீர் குறைந்துவிட்டதாம்.
வயின் ஏதிரிக் கொண்டிருக்கையிலேயே,
தப்பின திணை இரும்பரம்பலேயே
சாயங்காலம் செத்துப் போனான்.

ஆயாவின் மனறவுக்குப் பின் பன்னிப்
படிப்பை முடிக்கும் வரை மாதவன் பெற்ற
வர்களை நம்பிப் படித்தான். பின்னர்
அப்பா ஊர் ஊராக மாறுப் படி வேலைகளில்
சென்றதும் படிப்புக்கு வந்து நான்
யில் தங்கிப் படிக்க ஆரம்பித்தான்.

நினை வலை முழுதும் ஆயாவின்

வளர்த்துவிட்டதாவோ என்பவோ, ஒன்றைப்
பிள்ளையாக இருத்தும் மாதவனுக்கு,
அப்பா, அம்மாவிடம் அந்தனை ஒட்டுதல்
விடைபாது வீவுக்கு வீவு அப்பா எத்த
வாசில் இருக்கிறாரோ அங்கு போவான்...
ஒன்றே, இரண்டோ மாதவன் தங்குவான்.
அதிகம் எதிரும், பட்டுக் கொள்ளாமல், ஒரு
வித விட்டுத் திற்பான குறைத்தோடு இருந்து
விட்டு, வீவு முடித்ததும், புறப்பட்டு ஊரண்ட
வாக்கு வந்துவிடுவான்.

உபாயத்திலேயே மாதவன் அந்தனை
வலைபுப்புப்பெருகிடுங்கிறான். சிலந்தி
கூடப் என்று முத்திரை குத்தும் பிச்சு...

காகம் ஒன்று தன்னால் கதலில் வந்து
மர்ந்து உடைத்தொண்டையின் க்கா...
என்று கத்தியது.

பிரஷ்ஷில் பேஸ்ஸை நீட்டி, வானில்
வைத்துத் தெவதையே தன்னையாலும் வந்து
அவன் நின்று, காகம் பறந்து போகிறது.

கிரைக் கட்டுக்கலைக் கூடையில் கமத்த
படிசெல்லும் பின்னர், வானிட்டுத்தொட்டத்தி
னிருந்தோ திருட்டுத்தனமாய் பறந்த செம்
பருத்திப் பூக்களால் போகும் முதியவன்;
கைக்கிளில் பாய்பாக்களைக் காந்து கொண்டு
விடு விடாக விசிறிவிட்டு ஓடும் காயன்;
தாவித்து அருமைமாதர்களை; கைய்கொல்
நினைத்த எருமைக் கன்று, பொட்டுக் கண்,
கால் கவிறு, குகனை கவிறம்...
என்று கதல் போட்டுக் கொண்டே
பின்னும் செல்லும் பால் காரை, மூன்றுவது
விட்டு காரைக் குளித்து கொண்டு போடும்
இடை

இடை மெல் விழுந்த பார்வை ஒரு சில
கணங்களுக்கு மேலு எதன்மேலும் தாவாமல்
நினைத்து நின்று.

குளித்து கோலம் போடுபவன் மாதவ
னுக்குத் தெரியும்தான், அவன் பேர்
கொடுவா வயக படுகிறே, படுகெடுவா
அவிறு... பன்னிப் படிப்பை முடித்து
விட்டு, கூடப்பிச், ஊர்ந்தொண்ட... கருக்க
கொண்டிருக்கிறான்.

நினைப்பு பேசுவான், பேச ஆரம்பித்தால்
ஊர் மாட்டான், வாயாடி என்று ஊர்க்காப்
பில் வேலை பார்க்கும் சிவானந்தம் சொல்லி
மாதவன் கேட்புருக்கிறான்.

கோவிலாடிக்கும், சிவானந்தத்துக்கும்
இடையில் ஒரு இடை இருக்கிற மாதிரி
தான் கொஞ்ச நாட்களாகியே மாதவனுக்குப்
படுகிறது.

அந்தப் பார்வை, வேண்டாத சிரிப்பு...
அவற்றுக்கு அரித்தம்தான் என்ன?

நினைப்பு தொடர் மொகாரம் தான்...

கோலம் போட்டு நிமிர்ந்த கோவிலா
னர்க்காப் பக்கம் திரும்பி வருகிற பார்
வையினால் தே, "பார், பார், சிவானந்
தத்தைத் தெடுகிறான், பார்" என்று மாதவ
னின் வயல் குரல் கொடுத்தது...

கோவிலா திரும்பி விட்டுக்குள் போய்
விட்டான்.

இப்போது மாதவனின் கவலைத் தெரு
வோடு போன் ஆட்டோவில், அதுதான் பவ
னித்த பெண்மேல் சென்றது.

சிறு கைத்தொழில் செய்ய விரும்புவோர் கவனிக்க!

எங்களிடம் பத்தி, பம்பொடி, முகப்பவுடர், சோப் பவுடர், ஸ்டோக்ஸ், கற்பூரம், சோப் ஆகிய ஓரம்பு, ஒயிட் பிளையில், ஸ்டோ, கார்டு, தலைவலி மெதலம், இய்க், பார் சோப், கொகுவத்தி முதலியவை செய்வதற்கு செய்முறை விளக்கமும், பொருளும், மொத்தமாகவும் சில்லறையாகவும் கிடைக்கும். சிறு கைத்தொழில் செய்ய விரும்புவோர் தயவுசெய்து

ஜோக்கர் பெர்பியுமெரி கோ
23, நயினாப்பாக்கம் தெரு (முதல் மாடி)
கொண்டை-3. போன் : 564601, 519794.

* விபரங்களுக்கு ஒரு ரூபாய் ஸ்டாம்பு அனுப்பவும்.

Whenever you Smell
Fragrance

JOKER

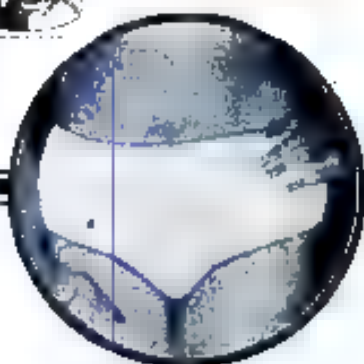
Think of us

JOKER PERFUMERY CO.
23, NYNIAIPA NAICK ST.
MADRAS-3.

BISON
BRIEF & VESTS

ஆடவருக்கென உயர் சுக சகித்திய
பருத்தி நூலிலும்
தயாரிக்கப்பட்டவை.

அபவன பனியன்கள்/ துட்டிகள் டயாஜு பரிப்
டனாரி பரிப் கூல்டெக்ஸ் பனியன்கள் பார்
பென்கள் பேண்டிஸ்

அபவன டுட்டிங் கோ
தொலைபேசி 564602

மகன்லி டுட்டிங் பரிப்
தொலைபேசி 564602
கொண்டை-3, நயினாப்பாக்கம்

Charli

தடுத்த வயசு. நல்ல விஷயம்.

ஆட்டோ வேகத்தைக் குறைத்து, வரடனதுத் தாண்டுவதற்கு எடுத்துக் கொண்ட நடவடிக்கைகளில்வந்த ரயித் தையும், காற்றில் அகத்த செம்பட்டை முடி வையும் பார்க்கப் போதுமானதா கவே இருத் தது.

கட்டாவம் காக்கத்திய பெண்மணி தான்...

வாழைத் தண்டு போல கூக இருப்ப வர்கள் கூலிய வெல் போட்டிகள், தனி அழகுதான்...

அது என்னமோ தெரியவில்லை, தலைமுடி கூசிக் குட்டை வாக வெட்டி, கூகஇய்வாத ரகிக்கை அணித்து, மெல்லமயமாகச் சிரித் தும்பெண்மணி நினைத்து விட்டால், தெருக்க ளின் வண்ணத்துப் பூச்சிகள் பறக்கத்தான் செவ்விரை.

"வயசாவிக்விட்டே போகுதிடையா மாது, காலாகாலத்துவ உணர்வுத்து இருத்தி வந்தாநாயே எங்க பொறுப்பை தாங்க செஞ்ச முடிச்ச நினைதி பங்குணக்கும் வரும்? எம். ஏ பாடிக்கறும்புது சொன்னே, பாங்க வேலை வேணும்னு சொன்னே. ரெண்டும் நடந்திட்டி. து. இனிமும்தனிக்கட்டையாலாட் தில தங்கிக்கிட்டு, செந்தூர் கோலாத்துமா போயிட்டி ரசோத்ததைத் தின்று, கஷ்டப் பட்டு வந்து வந்துக்கப்பா?... ம... னு சொல்லு... நான்கே நல்ல பொண்ணுப் பார்த்து முடிக்கட்டேமு...". என்று காலுக்குப் போடும் போதெல்லாம் அம்மா புரம்பயிவ செய்கிறாள்.

அம்மா கூறு "தல்ல பெண்ணா" - முகத் தில் மூச்சுறும், எண்ணெய்த் தலையும், பூவு மால் - திணத்தாலே எச்சிக்கலாயே தமைய வென்று பார்கிறாள்!

"சரி...
கீத தவன் குரல் வந்த திணையில் பார்க்கை வைத் திருப்பினாள்.
துரை.....

அந்த வரட்டில் தங்கியிருக்கும் இவனைப் போன்றவர்களைத் தேவைகளைத் தவனிக்ரும் எடுபிடி ஆன்...

கீழே திணிக்குத்தவன் மாதவனைப் பார்த்துக் கத்தினான்.

"எழுந்து, உங்களை? கயம் போப்பரும் கொண்டாடறவா?"

மாதவன் சரி என்று தலை அசைத்துவிட்டு, அரைக் கதையைத் திறந்து கொண்டு வெனி யில் வந்தான்.

அந்த வரட்டில், தனத்துக்கு எட்டு அரை கை வீதம் மொத்தம் பதிலுது அரைகை. இவன் மரடி அரைவில்...

வரத்தாயின் கோடியில் எட்டு அரை கைக்கும் பொதுவாக இரண்டு வழிவரை கை, குளியலறைகள் உள்ளது.

மாதவன் பல்வினக்கி, முகம் கழுவித் கொண்டே, மீண்டும் தன் அரைக்கு வந்த போது துரை உடம்பை, பேப்பருடன் காத் திருத்தான்.

உடம்பைக் கையில் கொடுத்த துரை கேட்டான்.

"முத்துவேல் கானா ஆல்பத்திரிமே செத்திருக்காங்க தெரியுமா கார்?"

சதா வி. கட்ட, அவசரமாய் உடம்பை மாதவன் தாழ்த்தான்.

"முத்துவேல்வா? ஆல்பத்திரிமேவா? எதுக்கு?"

"ஆயில்வ தேத்து திரும்பு ரொம்ப வலித்த வலிக்க ஆரம்பிச்சதாம். டாக்ட ரான் கொண்டு போனதும் ஆல்பத்திரிமே செத்து உடனே ஆல்பரேஷன் பண்ணுமனு சொல்லிட்டாராம்..."

அப்பெண்ணு அடிச்சு...?

முத்துவேல் அந்த வரட்டின் கீழ்த்தனத் தில் இருப்பவன், பலகாலத்திலிருக்கும் இடத்தில் எவெக்கட ரித் கம்பெனியில் வேலை பார்ப்பவன். சாவுக்காலம் பால்கில் வேலை முடித்தவர் போய் பார்க்க வேண்டும்.

எந்த ஆல்பத்திரி துரை?"

சொன்னே.

"திசு தேத்து வர ரொம்ப வேட்டா கிருச்சே... கவிமையா கார்?"

ம...
"இல்லைக் படமா?"

"இல்லை, தந்தி... முந்தாது தடிச்சது..."
மீண்டும் துரை போனதும், முந்தா தின் சற்றே தாக்கிவ மூக்கு, கூலியென் அணித்த கைகளை திணத்தபடியே மாதவன் கூனிக்கால்.

சுத்தினை வராக, புரண்ட, கிட்டை அணித்து, கண்ணடியில் இப்படியும், அப்படியும் திரும்பிப் பார்த்தபோது பிரதிபலித்த பிரபம் திரும்பினையத் தந்தது.

இவடி பார்த்துவிட்டு மேனாடுமேல் வைத்த விழியிலிருப் பத்திரிகை கண்டுகிப் பட, எடுத்தான். அங்கு, கி. கார்மிவா டாக்டர், திரும்பினமாலி, முத்தக திறத்தும் என்னமாய் இருக்கிறாள்! உன்னே மேலம் மாணியினை வண்ணப்படம்!

அ! மீனாவியாக வரபவன் முழுக்க முழுக்க மேலம்மாணியி, முந்தாது மாநிசர் அமையா விட்டாலும், அவன் கலாச்சிவிக் கால் பங்காவது இவளுக்கு இருக்க வேண் டும் என்று எதிர்பார்ப்பது தவறு என்ன?

மாதவன் அணித்து மீண்டும் கண்ணடியில் தண்ணிப் பார்த்துக் கொண்டான்.

எனக்கு என்ன குறை?

எனக்கு மீனாவியாக வரபவன் இன்னினை தருகினோடு இருக்க வேண் டும் என்று ஆசைப்படுவது நிவாயமான எண்ணம்தானே?

கண்ணடியுக்குகில், பிரான்சுக் டப்பாயில் வைத்திருந்த பழனி வீடியோ ஆல்பட்டி கிரகால் கொட்டு தெற்றியிற் பதி - இதுவும் ஆர கண்டாக்கிய பழக்கம்தான் - பாழும் தெத்தியா இருக்கக் கூடாதுராஜர்! - கண்ணப்பூட்டி கொண்டு கிளம்பின திமிஷத்தில் சென்ற வாரம் கறவினா ிட்டுத் திருமணத்துக்காகச் சென் னாக்கு வந்திருத்த அம்மா -

"வரவர கல்யாணம், காத்தித்து வந்து போகக் கூட உச்சமா இருக்கு மாது..." பீக் கிக்கு இருபத்தியாறு வயசாகிவிட்டது.

"முத்துவேல், கண்ணெய் விட்டுத் தவன் வேட்டுத்துப் போனார், அது கார்?"
"திசு தவன் எங்கே விட்டான்?"

கைதிறைச் சம்பாதிக்கிறது — அம்மாவா லட்சணமா உன் பொறுப்பைச் செய்வாம சம்மா இருக்கிறேன்னு கண்டவங்களும்தான் ஏசுரங்கப்பா” என்று பொருமியது மறுபடியும் ரூபகதத்துக்கு வந்தது.

“ஏன் கவ்வான்ம் வேறுக்கிறே... நாகப் பட்டையும் வேலர்யதம் மாமாவைத் தெரிவு யில்ல? பொன் மாசம் கூடக் காஞ்சிபுரத் துக்கு வந்தாரு — ‘கையில் இருபதாயிரம் கொடுக்கிறேன்; மூப்பது பவுன் போடறேன் — கனகாவை உன் கையனுக்குக் கட்டி வச்சிருக்கீன்னு சொல்லு... கனகா’ பந்தாவது படிச்சிருக்கா... அடக்க ஒடுக்க மாணவ... நெருக்கிக் கேட்டா, வேலர்யதம் இன்னும்பத்து, பதிலாகக் கூடச் சொந்தே கொடுப்பார்தான்... நாவையும் போசனை பண்ணிப் போர்க்கறப்போ அத்தப் பொன் னுக்கு ஒரு குன்றையும் இருக்கிறதா எனக்குப் படல... நீ என்ன சொல்றே?”

என்ன சொல்வது? என்ன சொல்லிப் புரிய வைப்பது? எனக்கு இருபதாயிரம் பணமும், மூப்பது பவுனும் பெரிசில்ல. ஆனால் மும்மரநீர் மாநிரி நாகரிகமாக உடை அணிவ, கலாச்சி யாய்ச் சிரிக்க அவனுக்குத் தெரிவுமா? கனகா அப்படி இல்லாதது ஒன்றுதான் குறை... வேறே எதுவும் இல்லை என்று எப்படிச் கூறுவது?

சொன்னதான் அம்மாவுக்குப் புரியுமா? தெருவில் இறங்கி நடத்தான். அடுத்த தெருவில் இருந்த ‘மிஸ்டர் கைவ

கனவு லிஓத்’-வில் நுழைத்து வழக்கமாய் உட்காரும் இடத்தில் அமர்ந்து. அங்குடும் சாப்பிடுவது போல் இடலி, பூரி சாப்பிட டான்.

கனகாவில் குறித்துக் கொள்ளச் சொல்லி விட்டு வெளியில் வந்து, பெட்டிக் கடையில் கிளரெட் ஒன்றை வாங்கிப் பற்ற வைத்தான்.

சட்டு முப்பத்தைத்து.

மெதுவாக நடத்து. எட்டு ஐம்பது பஸ் ணைப் பிடித்தால் ஒன்பதே முக்காதுக்குள் பாய்ச் வாசலில் இருக்கலாம்.

கிளரெட்டை வாயில் வைத்து. புகையை உன்னுக்கு இழுத்து நடத்தான். தெரு முனை யில் இருந்த ரீச்சை நெருங்கிய போது உன்னிடுத்து அந்தச் சிறு கும்பல் வெளியே வந்தது.

கூட்டத்தில் அவன் தனித்துத் தெரிந் தான்.

நல்ல உலரம். சிலம்பு என்று கூற முடியா விட்டாலும், மாநிறத்துக்கும் மேற்பட்ட திறம். ஷாம்பு போட்டும் குளித்திருக்க வேண்டும். தெற்றியில் முடி சந்து அலட்டிய மால் ஹைவாடியது. வெள்ளைப் புடைசல யில் கல்லியெல்ல ரவிகைகளில் ஓர் இனவாதி மாநிரி நோக்கியவன் சட்டென்று திரும்பியதில் இருவர் பார்வையும் சந்தித்த போது, தங்கச் சங்கிலியில் அவன் நெற்றிக்கு மேலாகத் தொங்கிக் கொண்டிருந்த சிறுவை காலை வெவிலில் பண்பனத்து.

(தொடரும்)

உங்கள் விரலுக்கு மட்டும் ப்ரஸ் இருந்தால்...

உங்கள் பற்களின் சேதமுற்றதையும் கவன எளிதில் தவிர்த்துக் கொள்ளும், சொந்தத், பற்களை முதலில் பாதிக்கிறது. பல் நெய்நாக்கால் விநியோகம் கிடைத்து பற்களின் சேதமுற்றதையும் தவிர்த்துக் கொள்ளும். ஆனால் இப்போது வந்துள்ள புதிய ப்ரஸ் 15—முன்னுக்கு 15° வந்தது புதுமையாகத் தயாரிக்கப்பட்ட நேயர்ஸ். இது கர்ப்பமாக பற்களின் சேதமுற்றதையும் தவிர்த்துக் கொள்ளும். ஆனால் பல் உடைக்கவும், திறமை, விசுவாசம் உடையதே தயாரிக்கப்பட்ட நேயர்ஸ் எனக் கூடுதலாகத் தயாரிக்கப்படும்.

ப்ராமிஸ் 15
உங்கள் பற்களின்
மீள்முத்தத்தையும்
துலக்கவல்ல நீத்ப்ரஸ்.

15°

எண்ணெயில் தான் கிருக்கிறது நம் எதிர்காலம்!

இன்றைய அறிவியல் முன்னேற்றத்தில் பெண்கள் உதட்டுக்குப் புகிற சமயத்திலிருந்து, கருத்திக் கொள்கிற செயற்கை இழைத் துணிகள், யுடொடுண்ட் கோப் புகள், பாவிதீன் மற்றும் பீளாஸ்டிக் பொருள்கள், கரம், பூச்சிக் கொய்ளி மருந்துகள் வரை ஏன், மோட்டார் கருக்கரை உதிக் பாகங்கள் செய்யும் தொழில் வரை பல தொழில்கள் கச்சா எண்ணெயைத் தான் மூலப் பொருளாகக் கொண்டிருக்கின்றன. அதனுள்ளே கச்சா எண்ணெயைக் கறுப்புத் தங்கம் என்றும் அது கண்டுபிடிக்கப்பட்டதானே உலக நாகரீகத்தில் மிகப் பெரிய இருப்பு முனையான தான் என்றும் சொல்கிறார்கள்.

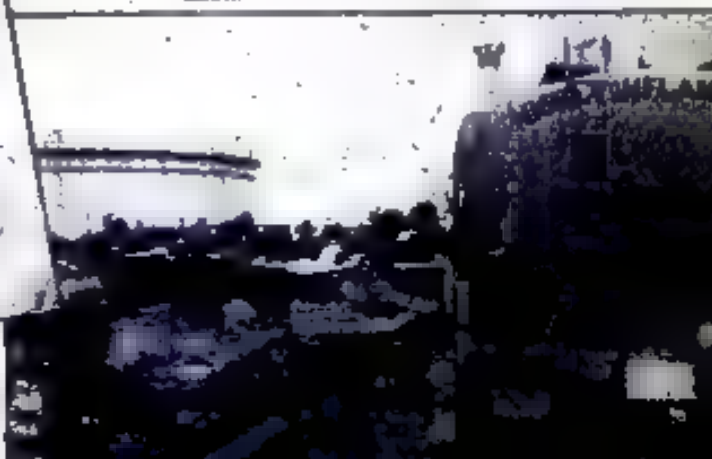
உலகப் பொருளாதாரத்தில் பெரும் பகுதியை நிரணயிப்பதும் இந்தக் கச்சா எண்ணெய்தான். அதனுள்ளே இத்தியாவில், அமீக்கேவார் என்னுமிடத்தில் தோண்டப்பட்ட முதல் கச்சா எண்ணெய்க் கிணற்றுக்கு வணாதார (வணாதார என்றும் சொல்வதில் ஓடா என்று பொருள்) என்று பெயரிட்டார் பண்டித ஜகதாரலாய் தேரு. இப்படிப்பட்டதொரு செல்வத்தின் ஓடையான கச்சா எண்ணெய் இருக்கும் இடங்களை இத்தியாவில் தேய்க் கண்டுபிடிக்கும் பணியில் மிகத் தீவிரமாக ஈடுபட்டிருப்பதான எண்ணெய் மற்றும் எரிவாயுக்

கமிஷன் (ஓ. என். ஜி. சி.)

கச்சா எண்ணெயின் ஒரு பகுதியைப் பொருளான தார் பற்றிய குறிப்பு அமெரிக்கேயே காணப்படுகிறது என்றாலும், உலகின் முதல் எண்ணெய்க் கிணறு தோண்டப்பட்டது 1839 இல்தான். இது தோண்டப்பட்டது அமெரிக்காவிலுள்ள டைட்டஸ்தில் என்னுமிடத்தில். தோண்டியவர் கர்னல் டிரேக் என்பவர். அதன் பிறகுதான் மற்ற நாடுகளிலும் எண்ணெய் வளங்களைக் கண்டுபிடிக்கும் பணி தீவிரமாகப்பட்டது. அதற்கான புதிய புதிய ஆராய்ச்சிகளும் உபகரணங்களும் தோன்றின.

இத்தியாவிலுள்ள அல்பாரம் பகுதியில் எண்ணெய்வளம் இருப்பது உத்த 1867 ஆம் ஆண்டு கண்டுபிடிக்கப்பட்டு விட்டது என்றாலும், அனத்த தோண்டியெடுக்கும் பணி விரைவுபடுத்தப்பட்டது 1936 இல்தான். ஆம்; அப்போதுதான் ஓ. என். ஜி. சி. நிறுவப்பட்டது. இதன் பணியால்தான் பாம்பே ஷாத்தில் எண்ணெய் வளம் இருப்பதும் கண்டுபிடிக்கப்பட்டு வெளிக் கொணரப்பட்டது. ஓ. என். ஜி. சி. இல் முற்புறமான தேடுதலாகத்தான், ஆண்டொன்றுக்கு ஓம் நாட்டுக்குத் தேவைப்படும் தரத்தானதது மில்லியன் டன் கச்சா எண்ணெயில் முப்பது மில்லியன் டன்னை ஓம் தாட்டியேயே பெற்றுக் கொண்டிருக்கிறோம். மிக்கமுள்ள தேவைகளையும் நாமே திறைவெற்றிக் கொள்ள வேண்டும் என்ற உத்துதலால்தான் காலிரி மற்றும் கோதா

* திறைவெற்றிக்கு வெள்ளைக் கரும்பு எண்ணெய் மூலம்...

வரிப்படுகையிலும் அத்துடன் திக்கோபார் பகுதிகளிலும் எண்ணெய் தேடும் பணி நடந்து கொண்டிருக்கிறது.

காமிரீப் படுக்கையிலும் சரி, பாண்டிச் சேரி மற்றும் துமிர்நாட்டின் கடலோரப் பகுதிகளிலும் சரி, எண்ணெய் தேடும் பணி கடந்த '57 ஆம் ஆண்டிலிருந்தே துவங்கப் பட்டு விட்டது என்றாலும் கடந்த '53 - '54 ஆம் ஆண்டுகளில்தான் பட்டுக்கோட்டையிலும் தஞ்சை - காரைக்கால் பகுதிகளிலும் பூமிக்கடியில் ஹைட்ரோ கார்பன் (ஹைட்ரஜனும் கார்பனும் சேர்ந்ததுதான் கச்சா எண்ணெய் என்பது. வாயு நிலையில் உள்ளதுதான் கனமயம் எரிவாயுவாகிறது.) இருப்பது தெரிய வந்தது. பிறகு பரக்கிப் பேட்டைக் கடற்பகுதிகளிலும் பாக் துவசத்திலும் எரிவாயுவும் எண்ணெயும் இருப்பது கண்டுபிடிக்கப்பட்டது. இறுதியில் கடந்த '58 இல் மார்ச் மாதம், நாகப்பட்டினம் திருக் காரைக்காலுக்கும் இடையிலுள்ள தரிமணம் என்னும் இடத்தில் ஆழ்தூராய்க் கிணறு ஒன்று தோண்டப்பட்டு, அதில் பெருமளவு கச்சா எண்ணெய் இருப்பது கண்டுபிடிக்கப்பட்டது. இப்போது அக்

பட்டு வருகிறது.

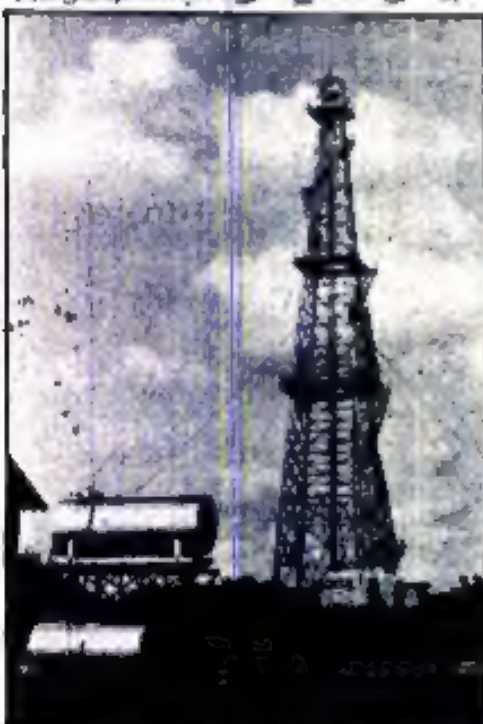
எல்லாம் சரி, பூமிக்கு அடியில் பல ஆயிரக்கணக்கான அடி ஆழத்தில் புதைந்து விட்டதும் இத்தக் கச்சா எண்ணெய் உருவான கதை என்ன? அதை எப்படிச் கண்டுபிடிக்கிறார்கள் ஓ. என். ஜி. ஐ. வல்லுனர்கள்? உதாரணத்திற்குக் காமிரீப் படுக்கையை

* நிதித்துறை மரம் என்று சொல்லப்படும் எண்ணெய்க் கிணற்றின் தரை மேலுள்ள, வாங்குபனைக் கொண்ட உயரணம், கடுமையான அருகத்ததை நாய்க் வகை இதுதான் வாயுவையும், எண்ணெயையும் தனித்தனியே பிரித்து அனுப்புகிறது.

மட்டும் எடுத்துக் கொண்டு பார்க்க்போம்.

18ல் ஸ்டீக்கணக்கான ஆண்டுக்கு முன்பு, இப்போதுள்ள வங்கக் கடல் திருச்சி மாவட்டத்திலுள்ள அரிவஜூர் வரை இருந்தது! காலப் போக்கில் அக்கடல் இயற்கையில் மாற்றத்தால் உள்வாங்கியது. அப்போது அந்த நிலப்பகுதியில் கும்பகோணம், சீர்காழி மலைத் தொடர்கள், கத்தர்வக் கோட்டை, பட்டுக்கோட்டை, மன்னார்குடி, காரைக்கால் மலைத்தொடர்கள் ஆகியவை தெரிந்தன. அதுபொலயே அரிவஜூர், பாண்டிச்சேரி பள்ளத்தாக்கு, தரங்கம்பாடி பள்ளத்தாக்கு, தஞ்சைப்

* தரப்பணக் கருவிகளைக் கொண்டு எண்ணெய்க் கிணறு தோண்டப்படுகிறது.

கிணற்றிலிருந்து தானொன்றுக்கு முப்பத்தைந்து இலையா விட்டர் வீதம் கச்சா எண்ணெய் எடுக்கப்பட்டுச் சென்னைக்கு வந்த கத்திகரிப்பு ஆகிக்கு அனுப்பப்

பள்ளத்தாக்கு, நாகப்பட்டினம் பள்ளத்தாக்கு ஆகிய பள்ளத்தாக்குகளும் இருந்தன. அவையெல்லாம் ஆற்றால் அல்லது ஆறுகளால் (இப்போதைய காமிரீக்கு அப்போது என்ன பெயரோ யார் கண்டது!)

தன்னியம் பற்றியில் எண்ணெய் ஆய்வு: காரீக்குள் இருக்கும் எலக்ட்ரானிக் கருவிகள் பூமியில் ஏற்படும் தப்பும் ஒளி அறிமுகிப்ப பதிகு செவ்வென்ற

அடித்து வரப்பட்ட வண்டிகளால் மூடி மறைக்கப்பட்டன. மேலும் மேலும் வண்டிகள் வந்து கொண்டே இருந்தன.

அந்த வண்டிகள் துண்ணுயிரிகளின் வளர்ச்சிக்கு மிகவும் ஏற்றவை என்பதால் அங்கு துண்ணுயிரிகள் தோன்றின. அவை ஒன்று இரண்டாக, இரண்டு நான்காகப் பலிப்பிப் பெருகி அவையும் வண்டியொரு படித்தன. கடைசியில் அந்த வண்டிகளே அழுத்தப்பட்டுப் படிசுப் பாதைகளாக மாறின. மறுபடியும் அவை புதைவுண்டன. புதைவுண்டதால் ஏற்பட்ட அழுத்தம் மற்றும் வெப்பநிலை காரணமாக அந்த துண்ணுயிரிகள் சமைக்கப்பட்டு — அதாவது சராயை மாற்றாமலே — எண்ணெயாக மாறின.

படிசுப்பாதை என்பது ஏறெழு ஒட்டைகளாகக் கொண்டது. அந்த மிக துண்ணிது, ஒட்டைகளெல்லாம் ஒன்றோடு ஒன்று இணைக்கப்பட்ட ஒட்டைகள் என்பதால், அதற்குள் உருவான எண்ணெய், அந்த மிக துண்ணிய ஒட்டைகள் வழியாக மேடான இடத்தை நோக்கி நகர்ந்து கொண்டே இருந்தது. (பூமிக்கு மேல் உள்ள திரவம் எவ்விதத் தடைமையும் இல்லாத போது பள்ளத்தை நோக்கியே நகர்வது போல், பூமிக்கு அடியில் உள்ள திரவம் மேடான இடத்தை நோக்கியே நகரும்) அப்படி நகர்ந்த போது, படிசுப் பாதைகளிலுள்ள ஒட்டைகள் அடைபட்டுப் போன இடங்களில் நகர முடியாமல் அங்கங்கேயே தங்கித் தேங்கிவிட்டது. அவைதான் எண்ணெய்க் குட்டைகள் என்றழைக்கப்படுகின்றன. அந்தக் குட்டைகளைக் கண்டுபிடிப்பதுதான் ஓ. என். ஜி. சி. யின் வேலை!

இந்த எண்ணெய்க் குட்டைகளை எப்படித் கண்டுபிடிப்பது? கலப்மான வளி படிசுப்பாதைகளிலுள்ள மேடான இடங்களைக் கண்டுபிடிப்பதுதான்.

(மேடான இடங்கள் என்பது அது அல்லது ஏழாயிரம் அடி ஆழமாகும்!) அந்த ஒரு ஒளியின் எதிரொலிகளைப் பயன்படுத்துகிறார்கள். அது திரும்பி வரும் நேரத்தைக் கண்கிட்டுக் கண்டுபிடிக்கிறார்கள்.

இதற்காக, எண்ணெய் இருக்கும் என்று மண்ணியல் ஆராய்ச்சியில் முடிவான இடங்களில், ஆங்காங்கே கமார் ஹுஸ் அடி ஆழம் அளவுக்குப் பல துளைகளை ஏற்படுத்தி, ஒவ்வொன்றிலும் வெடிக்களைச் செருகி வெடிக்கிறார்கள். அப்போது ஏற்படும் திட அதிர்வலைகளைப் பதிகு செய்து, அதன் மூலம் மேடான இடங்களைக் கண்டுபிடிக்கிறார்கள்...

எண்ணெய்க் குட்டைகள் இருக்குமிடங்கள் ஓரளவுக்கு உறுதியாகத் தெரிய வந்ததும், அந்த இடங்களிலெல்லாம் ஆவிரக்கணக்கான அடி ஆழத்திற்கு ஆழமுறாய்க் கிணறுகளைத் தோண்டுகிறார்கள். அப்படித் தோண்டப்பட்ட கிணறுகளில் ஒன்றுதான் தரிமணம் எண்ணெய்க் கிணறு. இப்போது கொரடாச்சேரி என்னுமிடத்திலும் ஓர் ஆழமுறாய்க் கிணறு தோண்டப்பட்டு வருகிறது. தன்னியம் போன்ற மற்ற பகுதிகளில் ஆய்வு நடந்து கொண்டிருக்கிறது.

கூரவிரிப் படுகையில் கிடைக்கும் கச்சா எண்ணெய்க்கு உள்ள ஒரு தனிச் சிறப்பு என்னவென்றால், இதில் கலப் — டை — ஆக்ஸைடு கலப்படம் கத்தமாக இல்லவே இல்லை. அதனால் கத்திகரிப்பின் போது சுற்றுப்புறங்களிலுள்ள காற்று மண்டலம் கெட்டு, மனித ஆரோக்கியத்துக்கும் மற்ற உயிரினங்களுக்கும் சிறிதும் பாதிப்பு இல்லை என்பதுதான்.

ஆனால், தாம் எதிர்பார்க்கிற அளவுக்கு — தமது எதிர்காலத் தேவைகளை நடுகட்டுகிற அளவுக்குக் காவிரிப் படுகையிலும், கோதாவரிப் படுகையிலும் எண்ணெய்க் குட்டைகள் அகப்படுமா? “தம்பிக்கை ஒளி மிகவும் பிரகாசமாகவே தெரிகிறது!” என்று உற்சாகத்தோடு சொல்கிறார்கள் ஓ. என். ஜி. சி. வய்ஸனர்கள்.

“காவிரிப் படுகையில் ஆண்டொன்றுக்குச் கமார் அரை மில்லியன் டன் வீதம் கிடைத்தால் கூட அந்தப் பகுதியில் ஒரு கத்திகரிப்பு ஆகிய அளவத்து நுமாய்த்து விடலாம்.” என்கிறார் சென்னை எண்ணெய்க் கத்திகரிப்பு ஆலையின் தலைவர் தீனதயாலு.

— இளங்கோவன்

படங்கள்: சென்னை எண்ணெய்க் கத்திகரிப்பு ஆலை மற்றும் ஓ. என். ஜி. சி. திறவகம்.

பரதன் அச்சத்தில் அச்சிட்டவர் டி. ருரவி. பரதன் பங்கிதேவன்ஸ் பிரைவேட் லிமிடெட் கார்பரேஷனிலிட்டவர் டி. வைத்தியநாதன். ஆசிரியர்: டி. ராஜேந்திரன்.

திரவங்கள் காரியாவை: ரெய்லிவார்ஸ் டைவி, கிண்டி, சென்னை — 600 032. போன்: 4 31543, 4 34 157. ஆசிரியர் குழு அலுவலகம்: 24, ஐந்தாவது தெரு, ஓக் டப்டம், துண்டியாக்கம், சென்னை — 600 036. போன்: 4 33289.

ஆண்டுக் கட்டா — உத்தரவு: ரூ. 104/-; வெளி நாடு: உயர்ந்த தரம் ரூ. 360/-; விவரணத் தரம் ரூ. 660/-; ஆறு மாதக் கட்டா — உத்தரவு: ரூ. 32/-; வெளி நாடு: உயர்ந்த தரம் ரூ. 140/-; விவரணத் தரம் ரூ. 260/-.

ULKA-FH-3A-25 TAN